

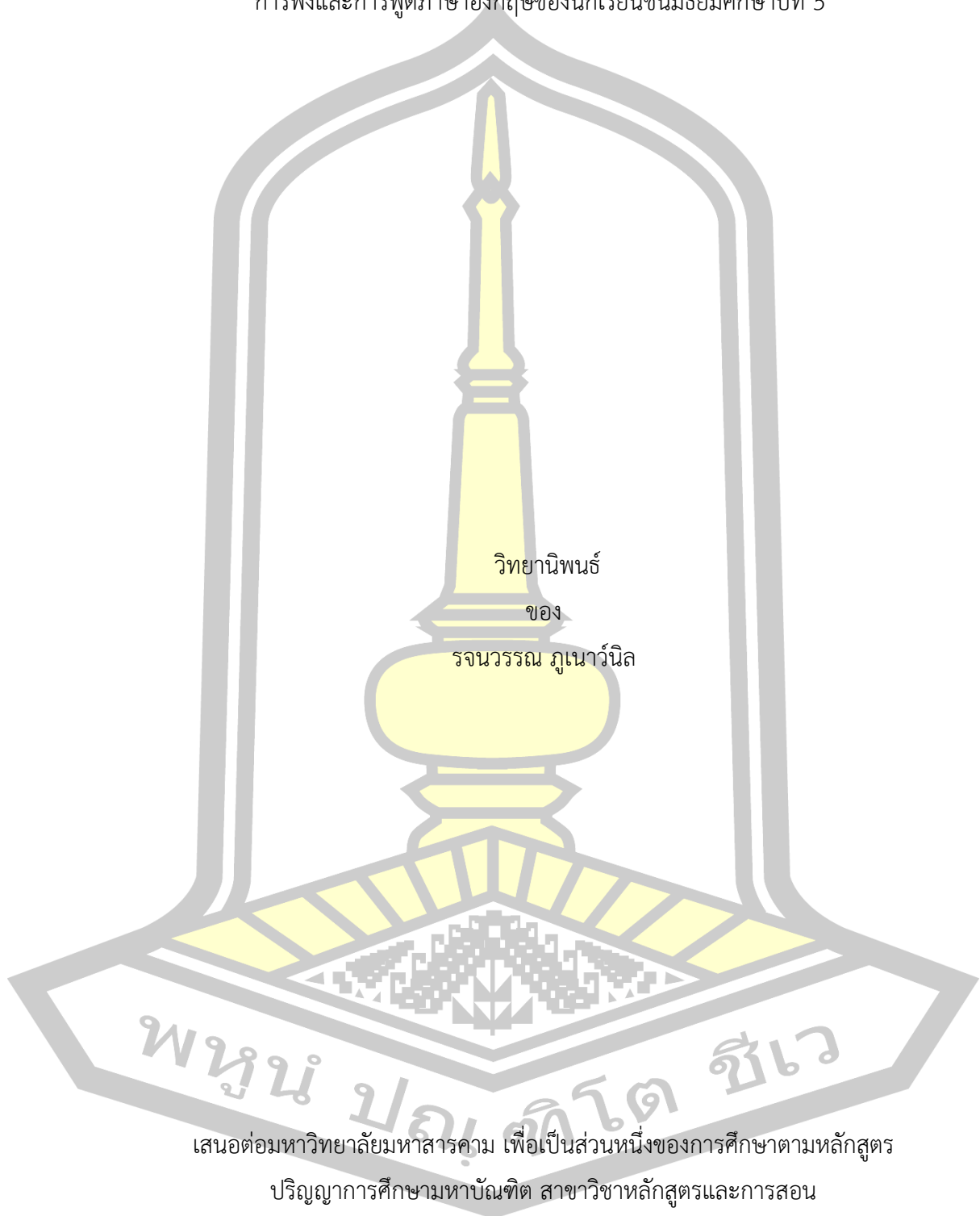
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะ
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
รจนวรรณ ภูเนาวัลนิล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะ
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

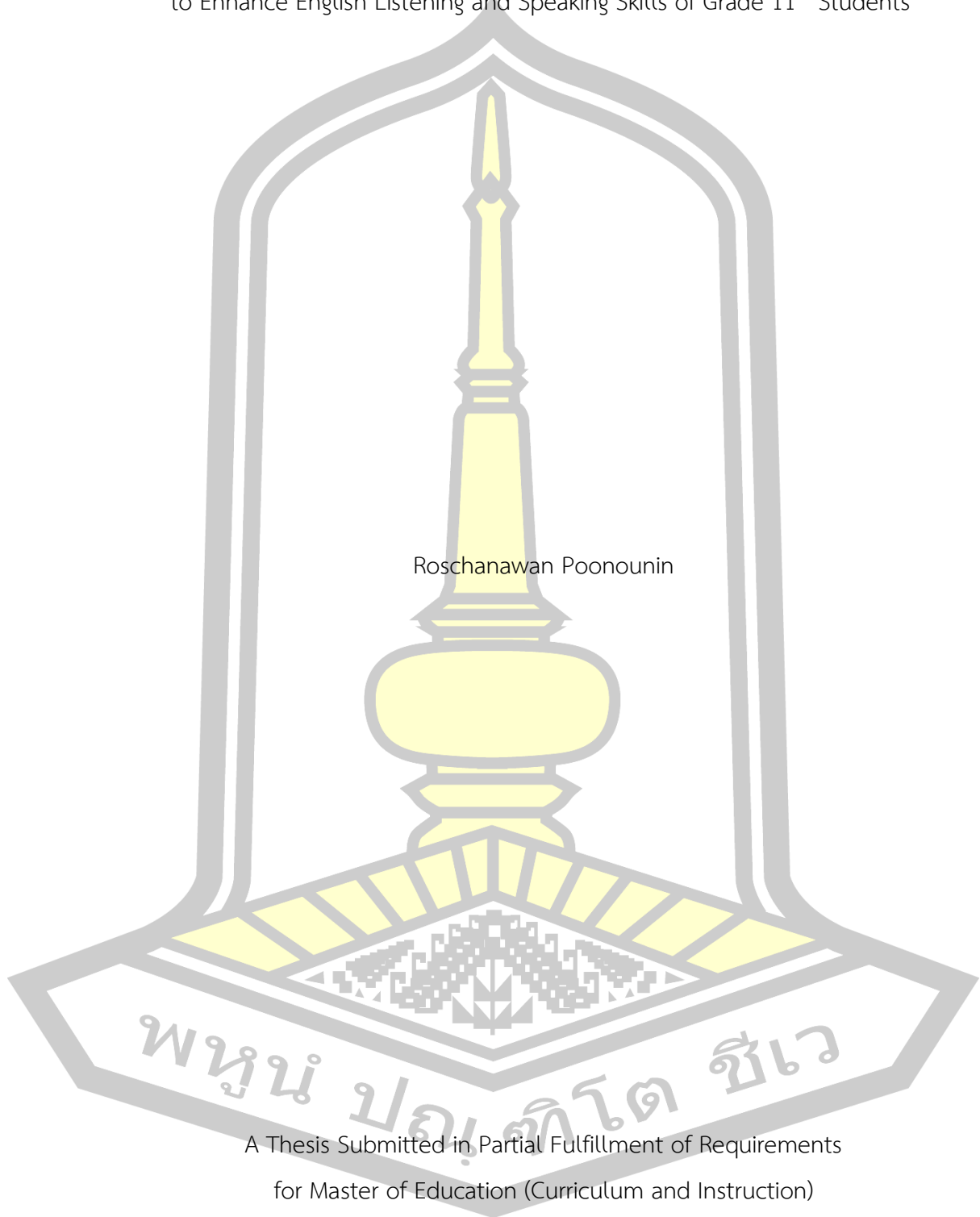
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Instructional Management by Using Task-based Learning with Video on YouTube
to Enhance English Listening and Speaking Skills of Grade 11th Students

Roschanawan Poonounin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

May 2023

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวรจนวรรณ ภูเนาวัล
นิล แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. มนตรี วงษ์สะพาน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(รศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมทรง สิทธิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

พหุ ประทีป ชีวา

ชื่อเรื่อง	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	รจนวรรณ ภูเนาว์นิล		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ 1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 75 2. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube 3. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 39 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube 2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง 3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นข้อคำถามแบบให้พูดตอบ (Oral test) และ 4. แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟังคิดเป็นร้อยละ 89.87 ซึ่ง มากกว่า เกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ ดีมาก และผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีระดับของแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ใน ระดับมาก เท่ากัน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, ทักษะการฟัง, ทักษะการพูด, แรงจูงใจ, การใช้สื่อ YouTube

TITLE	The Instructional Management by Using Task-based Learning with Video on YouTube to Enhance English Listening and Speaking Skills of Grade 11 th Students		
AUTHOR	Roschanawan Poonounin		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2023

ABSTRACT

To examine using task-based learning with video on YouTube for teaching English, the researcher focuses on comparing English listening skills with 75 percent criteria, studying speaking skills, and motivation of grade 11th students. Cluster random sampling was used to select the sample group of thirty-nine students from the Science and Math program at Phadungnaree School. Lesson plans, listening and speaking tests, as well as intrinsic and extrinsic motivation scales were used in this study. Data were analyzed by percentage, arithmetic mean, and standard deviation. The results of the study illustrated that students who were instructed using task-based learning and YouTube videos achieved an average score of 89.87% on their listening test. Furthermore, they had a very good level of English-speaking skills and a good level of intrinsic and extrinsic motivation in learning English.

Keyword : Task-Based Learning, Listening skills, Speaking skills, Motivation, Using YouTube

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรง สิทธิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ให้ความกรุณาในการให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในงานวิจัยตั้งแต่ต้นจนสามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จโดยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อินธิสาร ไชยสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล คุณครูศุภฤกษ์ ทศน์เจริญ คุณครูสุเมธ เทียงดาห์ คุณครูจันทรี ไปหนี่ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

ขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยและขอขอบคุณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ตลอดจนนักเรียนโรงเรียนผดุงนารีที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนางวรรณภา หนูวรรณะ มารดา พร้อมด้วยครอบครัวญาติพี่น้อง เพื่อนสนิททุกคนที่คอยให้กำลังใจ ส่งความห่วงใย คอยให้ความช่วยเหลือจนงานวิจัยนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

สำหรับคุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน จนประสบความสำเร็จในการทำงานและการดำเนินชีวิต

รจนวรรณ ภูเนาว์นิล

พูน ปณ ทิโต ชีเว

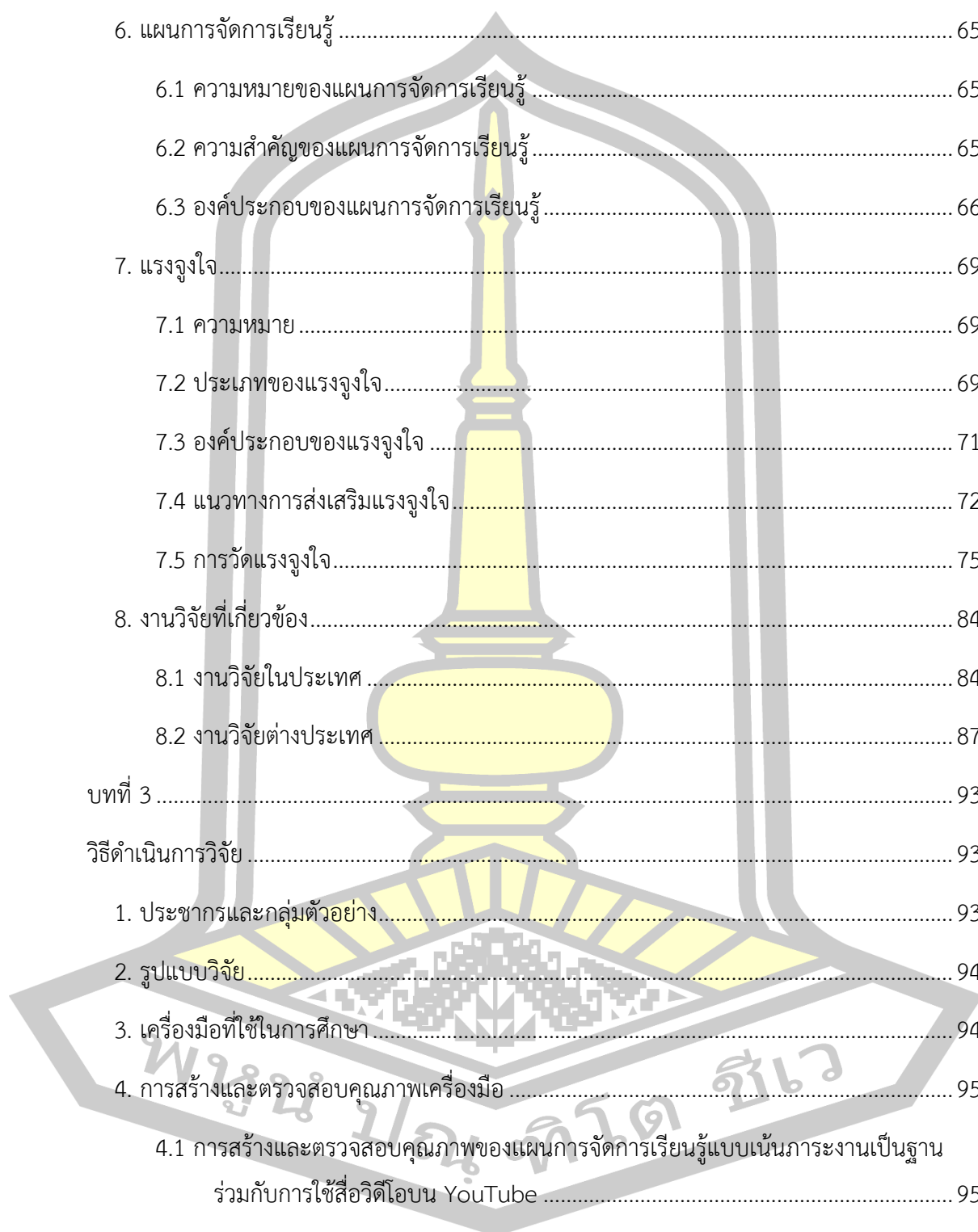
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
1. ภูมิหลัง.....	1
2. ความมุ่งหมายการวิจัย.....	4
3. ความสำคัญของการวิจัย.....	4
4. ขอบเขตของการวิจัย.....	5
5. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	10
1.1 สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	10
1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน.....	10
1.3 ความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	11
1.4 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ.....	12
1.5 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด.....	13

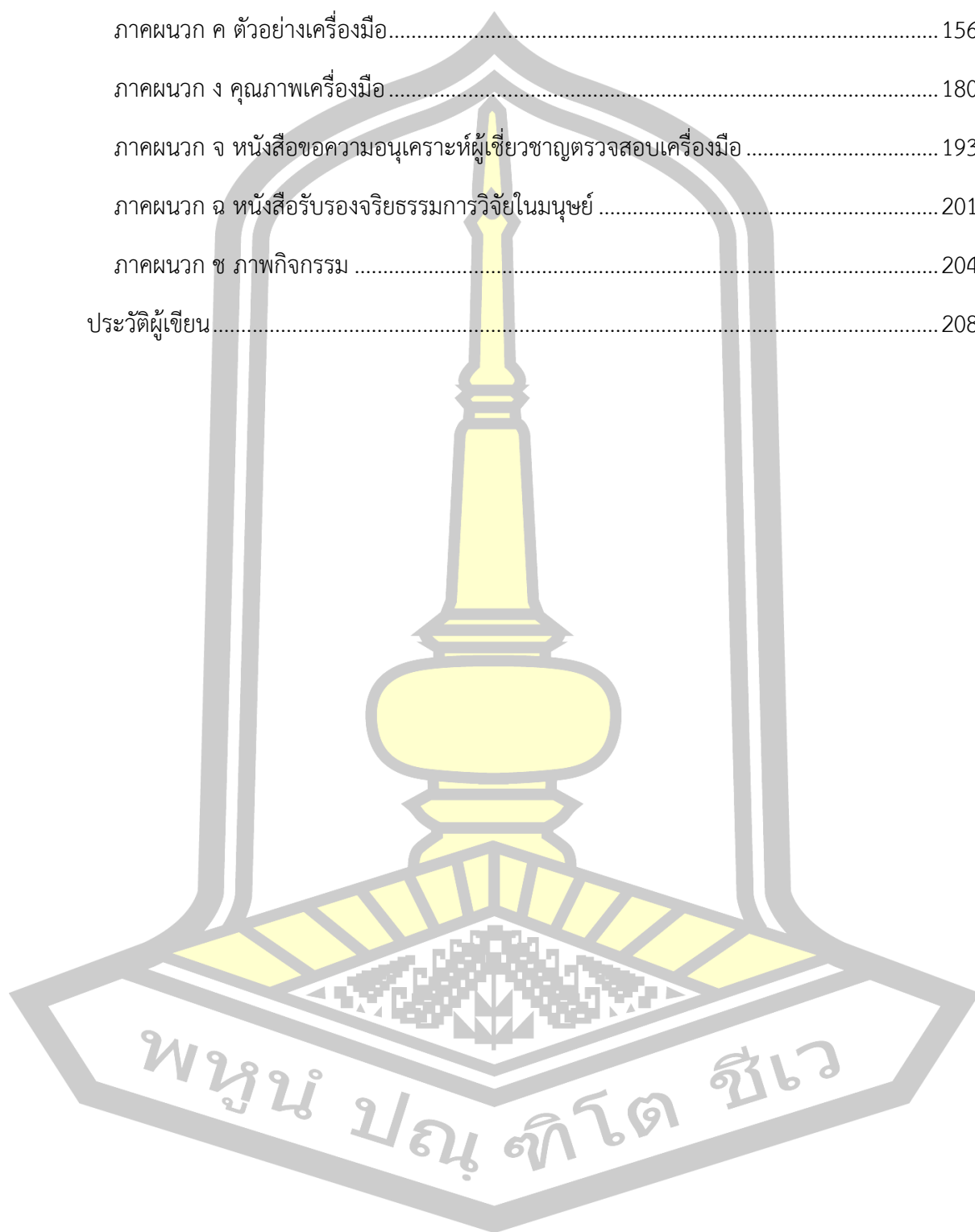
1.6 คุณภาพผู้เรียน.....	20
2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning).....	22
2.1 ความหมาย	22
2.2 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	23
2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning).....	25
2.4 แนวทางการนำการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน (Task Based Learning) มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ.....	28
2.5 ข้อดี และ ข้อพึงตระหนักของการสอนแบบเน้นภาระงาน	29
3. ทักษะการฟัง	30
3.1 ความหมาย	30
3.2 องค์ประกอบของการฟัง	31
3.3 ประเภทของการฟัง.....	33
3.4 การสอนทักษะการฟัง	34
3.5 การประเมินทักษะการฟัง	36
4. ทักษะการพูด	39
4.1 ความหมาย	39
4.2 องค์ประกอบของการพูด.....	40
4.3 ประเภทของการพูด.....	41
4.4 การสอนทักษะการพูด.....	45
4.5 การประเมินทักษะการพูด.....	47
5. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อ YouTube.....	62
5.1 ประวัติภาพรวมของ YouTube	62
5.2 ความสำคัญของ YouTube ต่อการจัดการศึกษา	62
5.3 หลักการนำสื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการศึกษาและการคัดเลือกสื่อเพื่อนำมาใช้	63

5.4 การคัดเลือกสื่อการสอนจาก YouTube.....	64
6. แผนการจัดการเรียนรู้.....	65
6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้.....	65
6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้.....	65
6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้.....	66
7. แรงจูงใจ.....	69
7.1 ความหมาย.....	69
7.2 ประเภทของแรงจูงใจ.....	69
7.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจ.....	71
7.4 แนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจ.....	72
7.5 การวัดแรงจูงใจ.....	75
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	84
8.1 งานวิจัยในประเทศ.....	84
8.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	87
บทที่ 3.....	93
วิธีดำเนินการวิจัย.....	93
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	93
2. รูปแบบวิจัย.....	94
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	94
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	95
4.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube.....	95
4.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง.....	98
4.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด.....	102

4.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดแรงจูงใจ	105
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	107
6. สถิติที่ใช้	108
6.1 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	108
6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
บทที่ 4	113
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	113
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการ จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	114
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ	115
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube.....	116
3.1. ผลการศึกษาแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation).....	116
3.2 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation).....	117
บทที่ 5	119
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	119
1. ความมุ่งหมายการวิจัย.....	119
2. สรุปผล.....	119
3. อภิปรายผล.....	120
4. ข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	137
ภาคผนวก ก คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชาและตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้	138

ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	147
ภาคผนวก ค ตัวอย่างเครื่องมือ.....	156
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือ.....	180
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	193
ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	201
ภาคผนวก ช ภาพกิจกรรม.....	204
ประวัติผู้เขียน.....	208

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้.....	96
ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง.....	98
ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการพูด.....	102
ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	114
ตารางที่ 5 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	115
ตารางที่ 6 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation).....	116
ตารางที่ 7 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation).....	117

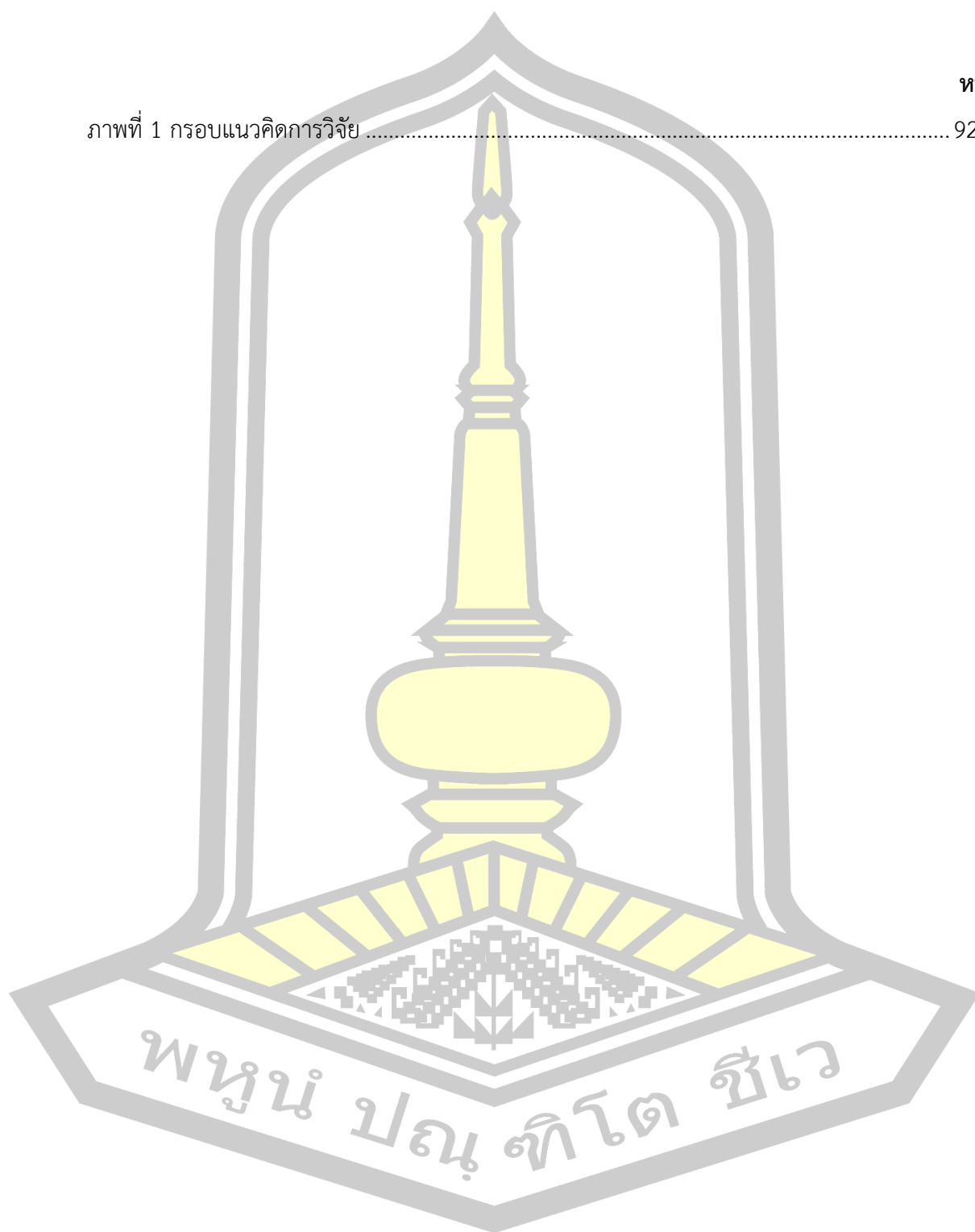

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย .....

หน้า

92

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

ภาษานั้นถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ นอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร แสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพแล้ว ยังทำให้มนุษย์เข้าใจความแตกต่างของบุคคลและ วัฒนธรรม โดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น เป็นสาระการเรียนรู้ที่ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตร แกนกลางกลาง พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 เป็นรายวิชาที่ต้องการเน้นให้นักเรียนมีทักษะด้านการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างเป็นธรรมชาติ เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ รวมถึงสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) อย่างไรก็ตาม การ พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษนั้นยังคงเป็นปัญหาระดับประเทศ จากการจัดอันดับของสถาบันจัด อันดับทักษะภาษาอังกฤษระดับโลก Education First (EF) รายงานว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ ประเทศไทย ในปี 2561 จัดอยู่ในอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนที่อยู่ในระดับต่ำ (Low proficiency) และ ในปี 2562-2564 ยังจัดอยู่ในระดับต่ำมาก (very low proficiency) เช่นกัน ถ้าเทียบกับประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก (Education First, 2022) และเมื่อ ย้อนกลับมาพิจารณาการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษยังคงมีปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข ข้อมูลจากสำนักข่าว BBC จากการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการสถาบันภาษาอังกฤษและอาจารย์ประจำสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรายงาน ว่า ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยคือ ความไม่กล้า และรู้สึกอายที่จะพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องของความสามารถของครูผู้สอน ซึ่งในปัจจุบัน ครูที่มีความสามารถโดย ส่วนมากมักรวมอยู่ที่มหาวิทยาลัย ซึ่งแท้จริงแล้ว ควรจะกระจายครูที่มีความสามารถและกระจายการ จัดการศึกษาไปสู่ในระดับประถมศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่ดีเสียก่อน นอกจากนี้ อีกหนึ่งปัญหาที่ พบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ การสอนของประเทศไทยมักสอนแบบเน้น ไวยากรณ์เป็นหลัก มุ่งเน้นเพื่อให้เด็กสอบผ่าน แต่ไม่ได้เน้นกระบวนการฝึกการใช้ภาษาเท่าที่ควร (BBC News Thailand, 2018) และจากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตนักเรียนโรงเรียนผดุงนารีระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในภาคเรียนที่ (1/2565) นั้นพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังฟังภาษาอังกฤษไม่ค่อยเข้าใจ ไม่สามารถบอกรายละเอียดหรือจับใจความสำคัญ ของเรื่องที่ให้ฟังได้เท่าที่ควร รวมถึง นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบท้ายบทเรียน ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ในภาคเรียนที่ (1/2565) นอกจากนี้ ในเรื่องของทักษะการ พูด นักเรียนส่วนใหญ่ยังพูดสื่อสารได้ไม่คล่องแคล่วมากพอ เช่น พูดได้เพียงคำสั้นๆ ใช้เวลาในการ เรียบเรียงประโยคค่อนข้างนาน รวมถึงใช้โครงสร้างทางภาษาที่ผิดอยู่บ่อยครั้ง ขาดความมั่นใจ มาก

ไปกว่านั้น ผลคะแนนในภาพรวมของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 6 ที่ถึงแม้จะเคยผ่านการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้ว แต่ผู้เรียนยังคงมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างต่ำลงจากเดิม ในระหว่างปีการศึกษา 2562 - 2564 คือ 26.29 25.30 และ 22.45 ตามลำดับ (โรงเรียนผดุงนารี, 2564) ซึ่งจากคะแนนดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ในภาพรวมนั้น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายยังคงมีปัญหาอย่างต่อเนื่องในเรื่องของทักษะทางภาษาอังกฤษที่ควรได้รับการแก้ไข ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Second Language or English as a Foreign Language) ทำให้พบว่า การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในชีวิตจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ในหลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทต่างๆ โดยผ่านการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มากไปกว่านั้น การเรียนรู้ภาษาที่สองถือเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งตามแนวคิดการพัฒนาประเทศในยุค Thailand 4.0 นั้นเน้นให้คนไทยมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวทางที่สามารถใช้ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ในหลักภาษา ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทต่างๆ โดยผ่านการทำกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ปัจจุบันมีหลายวิธี และหนึ่งในวิธีนั้นคือ การสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Instruction) ซึ่งถือเป็นแนวทางการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในชีวิตจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีทักษะคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา รวมถึงมีทักษะการทำงานร่วมกันผ่านการปฏิบัติงานต่างๆ จึงถือได้ว่า เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความจำเป็นในสังคมปัจจุบัน (สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ, 2560) สำหรับการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานนั้น Willis (1996) ได้กำหนดขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ในขั้นนี้ ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น การพูดคุย ถามคำถาม หลังจากนั้นจึงแนะนำหัวข้อที่จะเรียน ชี้แจงคำสั่ง ให้ข้อมูล ให้ตัวอย่าง และสั่งงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ ผู้สอนอาจมีการอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆให้ผู้เรียนรับทราบเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน 2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ซึ่งในขั้นนี้ จะประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยคือ 2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนจะต้องถูกแบ่งออกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อลงมือปฏิบัติงานโดยมีผู้สอนเป็นผู้สังเกตการณ์ ให้คำแนะนำระหว่างปฏิบัติงาน 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวเพื่อเสนอผลงานที่คู่หรือกลุ่มตนเองทำให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง เช่น อาจมีการเตรียมพูดสั้นๆ หรือฝึกฝนการพูดโต้ตอบกับคู่หรือกลุ่มของตนเอง 2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) ผู้สอนอาจจัดลำดับการนำเสนอผลงาน และผู้เรียนต้องนำเสนอผลงานของคู่ หรือกลุ่มของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง และ 3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) ในขั้นนี้ จะประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา

(Analysis) ในขั้นนี้ ผู้สอนจะชี้ให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ สังเกตสิ่งที่น่าสนใจในภาษาและอาจวิจารณ์ให้ความเห็นสะท้อนเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการนำเสนอของผู้เรียน และ 3.2 ขั้นฝึกภาษา (Practice) ผู้เรียนจะต้องฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

นอกจากนี้ ในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยเห็นว่า เทคโนโลยีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเข้ามามีบทบาทในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจ สังคม ความบันเทิง การทำงาน การศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษานั้น เทคโนโลยี และข้อมูลสารสนเทศต่างๆ สามารถเกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นภาระงานนั้นพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเน้นภาระงานที่มุ่งพัฒนาในเรื่องของทักษะการพูดและการสื่อสารเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ใช้การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์เช่น YouTube เข้ามาประกอบการสอนนั้น เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจช่วยส่งเสริมในเรื่องของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะสื่อการเรียนรู้จาก YouTube ซึ่งจากการรายงานของ Global Digital Report 2021 โดย Hootsuite และ We are Social พบว่า YouTube เป็นแพลตฟอร์มที่คนไทยใช้งานมากที่สุดมาเป็นอันดับ 1 ที่ระดับ 94.2% รองลงมาคือ Facebook ซึ่งมียอดการใช้งานอยู่ที่ 93.3% ซึ่งจากตัวเลขนี้แสดงให้เห็นว่า ความนิยมของ YouTube ยังเป็นช่องทางที่ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตให้ความสนใจในการรับชมวิดีโอออนไลน์มาเป็นอันดับ 1 (Infoquest, 2022) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นประโยชน์ของความนิยมในการใช้สื่อจาก YouTube นี้ โดยผู้วิจัยนั้นจะนำสื่อจาก YouTube เข้ามาประกอบกับวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ทั้งนี้ เพื่อให้สื่อช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในบทเรียน ส่งเสริมด้านทักษะการฟัง การพูด แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในเรื่องที่จะเรียน รวมถึงมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำงาน หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นผ่านวิธีการสอนที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้ให้ และด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงเป็นที่มาของหัวข้อวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

พูน ปณ ทิโต ชิว

2. ความมุ่งหมายการวิจัย

- 2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 75
- 2.2 เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube
- 2.3 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube

3. ความสำคัญของการวิจัย

- 3.1 ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น
- 3.2 ผู้เรียนได้ฝึกฝนการทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เกิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนผ่านการปฏิบัติงานที่ผู้สอนมอบหมายให้
- 3.3 ได้ทราบเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน
- 3.4 เป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนและสถานศึกษา

4. ขอบเขตของการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ขอบเขตด้านการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้นแบบกลุ่มเดียว วัดผลหลังเรียน (One – Group- Posttest Design)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง ม.5/1-ม.5/4 (ห้องเรียนแผนปกติ สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์) โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 157 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง ม.5/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2/2565 โรงเรียนผดุงนารีจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 39 คน เป็นผู้เรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนปกติที่เป็นห้อง (วิทย์-คณิตศาสตร์) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการสอนตามเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้จากหนังสือเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (ฟัง-พูด) Fifty-Fifty Book One ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจะประกอบด้วยเรื่อง การบรรยายลักษณะบุคคล การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว และการสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยอยู่ในช่วงภาคเรียนที่ 2/2565 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 12 ชม.

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task based learning) หมายถึง การเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ โดยผู้เรียนต้องใช้ทักษะทางภาษาที่ตนมีอยู่แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นผ่านการปฏิบัติงานเพื่อให้งานหรือกิจกรรมนั้นบรรลุผล ซึ่งจะประกอบด้วย 1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยการเปิดสื่อวิดีโอจาก YouTube ให้ผู้เรียนรับชม พร้อมพูดคุย ถามคำถาม หลังจากนั้นจึงแนะนำหัวข้อที่จะเรียน สั่งงาน อธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนได้รับทราบ พร้อมให้ตัวอย่างงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ 2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยคือ 2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนจะต้องถูกแบ่งออกเป็นคู่หรือกลุ่มเพื่อลงมือปฏิบัติงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้จากใบงาน ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์และให้คำแนะนำระหว่างปฏิบัติงาน 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวเพื่อนำเสนอผลงาน 2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) ผู้เรียนต้องนำเสนอผลงานของกลุ่มของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง 3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) ในขั้นนี้จะประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ผู้สอนวิเคราะห์การใช้ภาษาและให้ความเห็นสะท้อนกลับ 3.2 ขั้นฝึกภาษา (Practice) ครูผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องมาวิเคราะห์และแก้ไขการใช้ภาษาให้ถูกต้องร่วมกันในห้อง

5.2 ยูทูป (YouTube) หมายถึง เว็บไซต์ที่ให้บริการแลกเปลี่ยนเนื้อหา ข้อความ รูปภาพ เสียง หรือคลิปวิดีโอต่างๆผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเน้นการใช้สื่อจาก YouTube เข้ามาประกอบกับการสอน

5.3 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube หมายถึง การใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อ วิดีโอบน YouTube ในขั้นแรกของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือขั้นที่เรียกว่า ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task)

5.4 ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ จับใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังเกี่ยวกับเรื่อง การบรรยายลักษณะบุคคล ครอบครัว การสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร ซึ่งผู้วิจัยจะประเมินทักษะฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่เป็นรูปแบบคำถามแบบให้เลือกตอบ (Multiple-choice) รวมทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ

5.5 ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเองหรือบุคคลอื่น สามารถพูดบรรยายจากรูปภาพและข้อความบางส่วนที่กำหนดให้ได้แก่ การพูดเกี่ยวกับลักษณะบุคคล ครอบครัว และการพูดสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร ซึ่งผู้วิจัยจะประเมินทักษะการพูด โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดจำนวน 3 ข้อ เป็นข้อคำถามให้นักเรียนพูดตอบแบบปากเปล่า และใช้เกณฑ์การประเมินรูบรีคแบบองค์รวม (Holistic rubric) ประเมินในด้าน 1.ด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ 2.ด้านการออกเสียง 3.ด้านความคล่องแคล่ว และ 4.ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พูด ซึ่งจะแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 5 = ดีเยี่ยม (Excellent) 4= ดีมาก (Very Good) 3= ดี (Good) 2= พอใช้ (Fair) 1= อ่อน (Poor)

5.6 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกที่ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจอยากที่จะเรียนรู้ หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้ดีขึ้น เป็นเสมือนแรงบันดาลใจสำคัญในการขึ้นและผลักดันให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งการวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ แบบวัดแรงจูงใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ซึ่งจะประกอบไปด้วยข้อคำถามปลายปิดจำนวน 22 ข้อ ที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบตามระดับความรู้สึกที่เห็นด้วยมากที่สุด

5.6.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) หมายถึง ความรู้สึกหรือความต้องการส่วนตัวที่อยากจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยไม่มีสิ่งเร้ามากระตุ้น ซึ่งในงานวิจัยนี้ คือ ความรู้สึกชอบ สนุกสนาน เพลิดเพลิน พึงพอใจ กระตือรือร้น สนใจใคร่รู้ในเรื่องของโครงสร้าง หลักภาษา การสื่อสาร การใช้สำเนียงได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว รวมถึงความสนใจใคร่รู้ในเรื่องของสังคม วัฒนธรรม มุมมอง และความคิดของเจ้าของภาษาซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกหรือความต้องการที่อยากจะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

5.6.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) หมายถึง ความรู้สึกหรือความต้องการที่อยากจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยมีสิ่งเร้ามากระตุ้น ซึ่งสิ่งเร้าในงานวิจัยนี้ คือ สื่อการสอนจาก YouTube รางวัล คำชม กำลังใจ ความภาคภูมิใจที่ได้รับจากครอบครัว ผู้ปกครอง เพื่อนหรือครูผู้สอน รวมถึงความรู้สึกกลัวการโดนตำหนิ/ลงโทษ กลัวการสอบตก อยากรที่จะเป็นที่ยอมรับในสังคม รวมถึงความรู้สึกที่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษมีผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพ จำเป็นต้องใช้ในการสอบแข่งขัน และการได้รับโอกาสที่ดีในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)
  - 1.1 สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551)
  - 1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
  - 1.3 ความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ
  - 1.4 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
  - 1.5 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)
  - 1.6 คุณภาพผู้เรียน
2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning)
  - 2.1 ความหมาย
  - 2.2 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based-Learning)
  - 2.4 แนวทางการนำการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน (Task-based Learning) มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ
  - 2.5 ข้อดี และ ข้อพึงตระหนักของการสอนแบบเน้นภาระงาน
3. ทักษะการฟัง
  - 3.1 ความหมาย
  - 3.2 องค์ประกอบของการฟัง
  - 3.3 ประเภทของการฟัง
  - 3.4 การสอนทักษะการฟัง
  - 3.5 การประเมินทักษะการฟัง
4. ทักษะการพูด
  - 4.1 ความหมาย
  - 4.2 องค์ประกอบของการพูด
  - 4.3 ประเภทของการพูด
  - 4.4 การสอนทักษะการพูด

- 4.5 การประเมินทักษะการพูด
- 5. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อ YouTube
  - 5.1 ประวัติภาพรวมของ YouTube
  - 5.2 ความสำคัญของ YouTube ต่อการจัดการศึกษา
  - 5.3 หลักการนำสื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการศึกษาและการคัดเลือกสื่อเพื่อนำมาใช้
  - 5.4 การคัดเลือกสื่อการสอนจาก YouTube
- 6. แผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
- 7. แรงจูงใจ
  - 7.1 ความหมาย
  - 7.2 ประเภทของแรงจูงใจ
  - 7.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจ
  - 7.4 แนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจ
  - 7.5 การวัดแรงจูงใจ
- 8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระสำคัญของหลักสูตร สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ สาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มีหลักการที่สำคัญดังนี้

เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เกี่ยวกับความสามารถในการรับและส่งสาร เข้าใจวัฒนธรรม รู้จักการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทักษะเจตคติ รู้จักการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ รวมไปถึงในเรื่องของ การรู้จักเจรจาต่อรอง เพื่อลดปัญหาหรือความขัดแย้งต่างๆ รู้จักการเลือกรับข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนรู้จักการเลือกใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงผลกระทบที่ตามมาต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เกี่ยวกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เกี่ยวกับทักษะการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม การรู้จักการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล จัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รู้จักการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เกี่ยวกับความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

1.3 ความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ปัจจุบันภาษาถือเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ชีวิตประจำวัน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551) เน้นให้ภาษานั้นเป็นเสมือนเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ ช่วยให้ผู้เรียนนั้นเข้าใจในตนเอง อีกทั้งยังเข้าใจถึงความแตกต่างในด้านภาษา ความเชื่อมโยงในเรื่องของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ตะหนักถึงวัฒนธรรมและมุมมองที่หลากหลายของประเทศต่างๆ รวมไปถึงการมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงการเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต สำหรับภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ตามหลักสูตรกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรคือภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษาต่างประเทศเพื่อนบ้าน หรือ ภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลพินิจ ของสถานศึกษาที่สามารถจัดทำรายวิชาและการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

1.4 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษา ต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ ประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและ ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้ง ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.5 สารระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

สารระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- 6 มีดังนี้ สารระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ปฏิบัติตามคำแนะนำใน คู่มือ การใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	<p>คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศ เตือนภัยต่างๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modal verb: should/ ought to/ need/ have to/ must+ verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/ The doses must be divided. (Passive Voice) - Direct/Indirect Speech - คำสันธาน (conjunction) and/ but/ or/ so/ not only...but also/ both...and/ as well as/ after/ because etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.
	2. อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และ บทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และ บทละครสั้น</p> <p>การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ

		<ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	<p>3. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยคและข้อความ - การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูดและการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although, however, in spite of.../ Logical connectives เช่น caused by/ followed by/ consist of etc.
	<p>4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความ คิดเห็นจากการฟังและอ่าน เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความ การตีความ การใช้ skimming/scanning/guessing/ context clue ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I believe.../ I agree with... but.../ Well, I must say.../ What do you think of /about...?/I think/don't think...?/ What's your opinion about...?/ In my opinion.../ - if clauses</p> <ul style="list-style-type: none"> - so...that/such...that - too to.../enough to... - on the other hand,... - other (s)/another/the other (s) - คำสันธาน (conjunctions) because/and/so/but/ however/because of/due to/owing etc. - Infinitive pronouns: some, any, someone, anyone, everyone, one, ones etc. - Tenses: present simple/present continuous/present

		perfect/past simple/future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence/Complex sentence
--	--	---

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสาร อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคล ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
	2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
	3. พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความ ต้องการ เสนอแนะ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please. / I'd like.../ I need.../ May/ Can/ Could..?/ Would you please..?/ Yes,.../ Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Need some help?/What can I do to help ?/ Would you like any help?/ If you like I

		<p>could.../What can I do to help?/ Would you like me to help you ?/ If you need anything , please.../ Is there anything I can do? / I'll do it for you./ I'm afraid .../ I'm sorry, but.../ Sorry, but....etc.</p>
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/ เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม		<p>คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ใน การขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน</p>
5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดง ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่อง ต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล		<p>ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และ ให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดี ใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่า เกลียด เสียใจ ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน Nice./Very nice./Well done!/Congratulations on... I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.</p>

พูน ปณ ทิโต ชีเว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบและยกตัวอย่างเกี่ยวกับ กิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคมและโลก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตาม	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอ

มารยาท สังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	โทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การ พูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การ แสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การ แสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของ เจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรมอย่าง เหมาะสม	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจากภาพยนตร์ บทบาทสมมติ ละครสัน วันขอบคุณพระเจ้า วัน คริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง โครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำ พังเพย สุภาษิต และบทกลอนของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอน ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความ แตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมี เหตุผล	การวิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของ ไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอ ด้วยการพูดและการ เขียน	การค้นคว้า/ การสืบค้น การ บันทึก การสรุป การแสดงความ คิดเห็น และนำเสนอ ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ ต่าง ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการ สืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ใน	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

	การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติ เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำ โรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำแผ่น ปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ ประเทศชาติ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารใน โรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็น ภาษาอังกฤษ

1.6 คุณภาพผู้เรียน

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและ
อ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตาม
หลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่
อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรือ
อ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปลงความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่าน
เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์
สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและ
เหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความ
ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง
หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ
และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและ
เขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์
และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและ
ประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง
กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

กิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600 – 3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

พูน ปณ ติโต ชีเว

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning)

ในส่วนี้ จะกล่าวถึงความหมาย องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ รวมถึงข้อดี และ ข้อพึงระวังของการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ซึ่งจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ความหมาย

Willis (1996) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา เพื่อแก้ไขปัญหา หรือสถานการณ์ที่กำหนดไว้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

Nunan (1989) กล่าวว่า การสอนแบบภาระงานเป็นการสอนที่ผู้เรียนจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน โดยผู้เรียนต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญาใช้ทักษะ การคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาจากงานที่กำหนดให้ โดยต้องมีการสร้างปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลจากผู้อื่นเพื่อนำมาสร้างเป็นผลงานให้สมบูรณ์

Nunan (1999) และ Ellis (2003) ให้นิยามของงานว่า หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงาน ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่า รูปแบบทางภาษา

Branden (2006) กล่าวว่า ภาระงาน คือกิจกรรมที่สร้างการมีส่วนร่วมเช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา มีการใช้ภาษาเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา

สรุป การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task based learning) หมายถึง การเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ โดยผู้เรียนต้องใช้ทักษะทางภาษาที่ตนมีอยู่แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นผ่านการปฏิบัติงานเพื่อให้งานหรือกิจกรรมนั้นบรรลุผล ซึ่งในงานวิจัยนี้ จะประกอบด้วย 1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยการเปิดสื่อวิดีโอจาก YouTube ให้ผู้เรียนรับชม พร้อมพูดคุย ถามคำถาม หลังจากนั้นจึงแนะนำหัวข้อที่จะเรียน สิ่งงาน อธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนได้รับทราบ พร้อมให้ตัวอย่างงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ 2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นย่อยคือ 2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนจะต้องถูกแบ่งออกเป็นคู่หรือกลุ่มเพื่อลงมือปฏิบัติงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้จากใบงาน ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์และให้คำแนะนำระหว่างปฏิบัติงาน 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวเพื่อนำเสนอผลงาน 2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) ผู้เรียนต้องนำเสนอผลงานของคู่หรือกลุ่มของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง 3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) ในขั้นนี้จะประกอบด้วย 2 ขั้นย่อยคือ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ผู้สอนวิเคราะห์การใช้ภาษาและให้ความเห็นสะท้อนกลับ 3.2

ขั้นฝึกภาษา (Practice) ครูผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องมาวิเคราะห์และแก้ไขการใช้ภาษาให้ถูกต้องร่วมกันในห้อง

2.2 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Shavelson and Stern (1981) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task based Learning) ประกอบด้วย 6 อย่างดังนี้

1. เนื้อหา (Content) คือ เรื่อง เนื้อหา รายละเอียดหัวข้อที่จะสอน
2. สื่อการสอน (Materials) คือ สิ่งที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้
3. กิจกรรม (Activities) คือ สิ่งที่ผู้เรียน หรือ ครูต้องทำในระหว่างที่เรียน
4. เป้าหมาย (Goals) คือ จุดประสงค์ของครูผู้สอน
5. ผู้เรียน (Students) คือ ในที่นี้คือตัวผู้เรียนเอง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ รวมไปถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
6. ชุมชนทางสังคม (Social community) คือ เป็นลักษณะของการรวมกลุ่ม หรือเป็นกลุ่มในชั้นเรียน ให้ความรู้สึกแบบการทำงานกลุ่ม

Candlin (1987) ได้จัดองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและให้ความหมายขององค์ประกอบเอาไว้ ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

1. การป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่ผู้สอนป้อนให้กับผู้เรียน
2. บทบาท (Roles) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนในการทำกิจกรรม
3. สถานที่ (Setting) คือ การจัดสถานการณ์ว่าการทำงานควรจะเกิดขึ้นที่ไหน เช่นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน เป็นต้น
4. การดำเนินกิจกรรม (Actions) คือ เกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการ การจัดกิจกรรมว่ามีขั้นตอนอย่างไร ดำเนินการอย่างไร เป็นต้น
5. การเฝ้าติดตาม เฝ้าดู (Monitoring) คือ การเฝ้าติดตามการทำงานว่างานนั้นมีความคืบหน้าอย่างไร
6. ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ สิ่งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
7. การสะท้อนกลับ (Feedback) คือ การให้ความเห็นสะท้อนกลับ ประเมินผลของงานที่ทำว่ามีจุดดี จุดด้อย หรือสิ่งที่ต้องปรับปรุง แก้ไขอย่างไร

Wright (1987) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบด้วย 2 องค์ประกอบเป็นอย่างต่ำ คือ 1. การป้อนข้อมูล (Input data) โดยใช้สื่อการสอน

ต่างๆ(Materials) และ 2.โดยการถามคำถามเริ่มต้น (Initiating question) ก่อนการทำงานว่าผู้เรียน จะทำอะไร จะแก้ไขปัญหาอย่างไรจากข้อมูลที่ให้มา

Nunan (2004) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ควร ประกอบด้วยเป้าหมาย (Goals), การป้อน (Input) และขั้นตอนการสอน (Procedures) ที่ จะสามารถช่วยสนับสนุนในเรื่องของ บทบาท (Roles) ครู และ การจัดสถานที่ (Setting) สำหรับการ เรียนรู้

สรุป องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นประกอบด้วย ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) คือ ครูผู้สอนต้องมี เนื้อหาที่จะสอน หรือ หัวข้อที่ครูผู้สอนจะใช้ สอน
2. สื่อการสอน (Materials) คือ สิ่งที่ผู้สอนใช้ในการสอน เป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ เช่น หนังสือ บทความ ใบความรู้ รูปภาพ ข้อความ หรืออาจเป็นสื่อบนออนไลน์ YouTube สื่อ มัลติมีเดียต่างๆ เป็นต้น ซึ่งการใช้สื่อเหล่านี้ก็ถือเป็นการป้อนข้อมูลให้กับผู้เรียน (Input)
3. กิจกรรม (Activities) คือ กิจกรรมที่ครูออกแบบให้ผู้เรียนทำในระหว่างที่เรียน เช่น การ ตอบคำถาม การเล่นเกมส์ การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งอาจเป็นกิจกรรมคู่ หรืองานกลุ่ม เป็น ต้น
4. เป้าหมาย (Goals) คือ จุดประสงค์ของครูผู้สอนที่ต้องการให้นักเรียนพัฒนา เช่น ต้องการให้นักเรียนพัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น
5. บทบาท (Roles)
  - 5.1 บทบาทผู้เรียน (Student's role) ในที่นี้คือตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนคือศูนย์กลางของ การเรียนรู้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ รวมไปถึงความต้องการและความสนใจ ของผู้เรียน ซึ่งครูต้องรู้จักสังเกตและจัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
  - 5.2 บทบาทของครู (Teacher's role) ในที่นี้คือผู้สอนจะเป็นผู้จัดกิจกรรม คอยแนะนำ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือผู้เรียน รวมถึงเฝ้าสังเกตการณ์เรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการทำงาน (Monitoring)
6. การดำเนินกิจกรรม (Action) และขั้นตอนการสอน (Procedures) ในที่นี้ผู้สอนต้องมื การดำเนินกิจกรรมการสอนตามขั้นตอนของวิธีการสอนนั้นๆ
7. ชุมชนทางสังคม (Social community) ในที่นี้คือครูผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศของการ มีชุมชนทางสังคม คือมีลักษณะของการรวมกลุ่มหรือทำงานเป็นกลุ่มในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ปฏิสัมพันธ์ เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งครูสามารถสร้าง หรือจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน เช่น ในห้องเรียน หรือนอก ห้องเรียนก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในหลายๆที่
8. ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม

9. การสะท้อนกลับ (Feedback) ในที่นี้ การสอนนั้นผู้สอนควรให้ความเห็นสะท้อนกลับ มีการประเมินจุดดี จุดด้อยของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นตนเองและเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงในข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเอง

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

Willis (1996) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ 1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) 2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) 2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) 2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) 3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) 3.2 ขั้นฝึกภาษา (Practice)

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ในขั้นนี้ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน พูดคุย ถามคำถาม หลังจากนั้นจึงแนะนำหัวข้อที่จะเรียน ชี้แจงคำสั่ง ให้ข้อมูล ให้ตัวอย่าง และสั่งงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ ผู้สอนอาจมีการอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆให้ผู้เรียนได้รับทราบเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน

2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ในขั้นนี้ จะประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ

2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนจะต้องถูกแบ่งออกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อลงมือปฏิบัติงานโดยมีผู้สอนเป็นผู้เหตุการณ์ ให้คำแนะนำระหว่างปฏิบัติงาน

2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวเพื่อเสนอผลงานที่คู่หรือกลุ่มตนเองทำให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง เช่น อาจมีการเตรียมพูดตอบสั้นๆ หรือฝึกฝนการพูดโต้ตอบกับคู่หรือกลุ่ม

2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) ผู้สอนอาจจัดลำดับการนำเสนอผลงาน และผู้เรียนต้องนำเสนอผลงานของคู่ หรือกลุ่มของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง นอกจากนี้ ผู้สอนอาจให้คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาหรือผลงานที่ผู้เรียนทำอย่างคร่าวๆ และอาจชี้ให้เห็นการทำงานของกลุ่มอื่นๆเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของแต่ละผลงาน

3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) ในขั้นนี้จะประกอบด้วย 2 ขั้นตอนคือ

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ในขั้นนี้ ผู้สอนจะชี้ให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ สังเกตสิ่งที่น่าสนใจในภาษาและอาจวิจารณ์ให้ความเห็นสะท้อนเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการนำเสนอของผู้เรียน

3.2 ขั้นฝึกภาษา (Practice) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะต้องฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

นอกจากนี้ Ellis (2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอนหลักดังนี้

1. **ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task phase)** เป็นขั้นตอนที่เตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงาน ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนดังต่อไปนี้
  - 1.1 **ขั้นสนับสุนน** เตรียมผู้เรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกันกับภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติจริง (Performing a similar task)
  - 1.2 **ขั้นให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของงาน** มีการแสดงให้เห็นถึงตัวอย่างของงานที่จะต้องปฏิบัติ (Providing a model)
  - 1.3 **ขั้นกระตุ้นผู้เรียนให้ปฏิบัติกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่ภาระงานที่จะปฏิบัติจริง** แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมและกระตุ้นความรู้ภูมิหลังของผู้เรียนก่อนการปฏิบัติภาระงานจริงในขั้นต่อไป (Non-task preparation activities)
  - 1.4 **ขั้นวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ (Strategic planning)** ประกอบด้วย
    1. การไม่มีแผนมาก่อน (No-planning) ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้รับการแนะนำให้รู้จักกับแนวคิด บทบาทที่ได้รับมอบหมาย สิ่งที่ต้องอภิปราย
    2. **ขั้นวางแผนเพื่อชี้แนะรูปแบบภาษา (Guided planning-language focus)** และ
    3. **ขั้นวางแผนเพื่อเน้นเนื้อหา (Guided planning-content focus)**
2. **ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During-task phase)** ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่
  - 2.1 **ขั้นกำหนดทางเลือกการปฏิบัติงาน (Task performance options)** คือ การกำหนดแนวทางต่างๆ ของการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ครูสามารถเลือกให้นักเรียนทำงานให้เสร็จภายในเวลาที่ตนเองกำหนดหรือจะกำหนดเวลาให้ผู้เรียนก็ได้ ผู้สอนอาจเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) แต่ถ้าต้องการเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) ผู้สอนควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา เป็นต้น
  - 2.2 **ขั้นกำหนดกระบวนการในการปฏิบัติงาน (Process options)** คือ การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์
3. **ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task)** เป็นขั้นตอนรายงานผลการปฏิบัติงาน ผู้สอนทำหน้าที่ประเมินผลการทำงานของผู้เรียน ระบุสาเหตุของปัญหาและ วิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสาร ซึ่งผู้สอนอาจเลือกปัญหาที่ผู้เรียนยังใช้ไม่ถูกต้อง มาวิเคราะห์ภาษาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องร่วมกัน

สรุป ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน 2) ขั้นปฏิบัติงาน 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของ Willis (1996) ซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลักคือ 1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) 2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ซึ่งจะ ประกอบด้วย 3 ขั้นย่อยคือ 2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) และ 2.3. ขั้นนำเสนอ (Report) และ 3.ขั้น Language Focus ซึ่งในขั้นนี้จะประกอบด้วย 2 ขั้นย่อยคือ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และ 3.2 ขั้นฝึกภาษา (Analysis) ซึ่งแต่ละขั้นนั้นจะมีรายละเอียดขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) จะเป็นขั้นที่ครูผู้สอนจะทำการพูดคุย ถามคำถาม แนะนำหัวข้อที่จะเรียน ชี้แจงรายละเอียดคำสั่ง ให้ข้อมูลหรือให้ตัวอย่าง และมอบหมายงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ และมีการอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนได้รับทราบเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน

2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) ซึ่งจะประกอบด้วย 3 ขั้นย่อยคือ

2.1 ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะถูกแบ่งออกเป็นคู่หรือกลุ่มเพื่อให้ทำกิจกรรมร่วมกัน ส่วนครูผู้สอนจะมีบทบาทเป็นผู้สังเกตการณ์และคอยให้คำแนะนำผู้เรียนระหว่างปฏิบัติงาน

2.2 ขั้นวางแผนการทำงาน หรือขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและฝึกซ้อมพูดเพื่อนำเสนอผลงานของตนเอง เช่น อาจมีการซ้อมพูดตอบสั้นๆ หรือฝึกฝนการพูดโต้ตอบกับคู่หรือกลุ่มของตนเอง เป็นต้น

2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะต้องออกมานำเสนองานของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง

3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language Focus) ซึ่งจะประกอบด้วย

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะวิเคราะห์การใช้ภาษาของผู้เรียน และให้ความเห็นสะท้อนกลับ

3.2 ขั้นฝึกใช้ภาษาให้ถูกต้อง (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้อง โดยครูผู้สอนอาจเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องมาวิเคราะห์แก้ไขให้ถูกต้องร่วมกัน และสำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอจาก YouTube ในขั้นแรกของการสอนแบบเน้นภาระงานคือขั้นที่เรียกว่า ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ทั้งนี้ ก็เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนก่อนที่จะเข้าสู่บทเรียน

2.4 แนวทางการนำการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน (Task Based Learning) มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2561) ได้เสนอแนวทางในการนำการจัดการเรียนรู้แบบ Task-based Learning มาปรับใช้ในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งสามารถกระทำได้ดังนี้

1. คัดเลือกทักษะในแต่ละบทเรียนที่ต้องการสอนโดยใช้วิธี Task-based Learning โดยการเน้นทักษะที่เน้นการปฏิบัติ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน เป็นต้น
2. ควรจัดกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการในแต่ละบทเรียน
3. ผู้สอนจะลดบทบาทในการเป็นผู้บรรยาย แต่เน้นการให้ความช่วยเหลือเป็น ผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) ให้ความช่วยเหลือ กระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
4. ในกรณีที่ในห้องเรียนมีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ควรมีการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ทำกิจกรรมได้ง่ายขึ้น และในแต่ละกิจกรรมนั้นไม่ควรใช้เวลามากเกินไป
5. การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งควรมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน โดยสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินแบบ Rubrics และควรมีการให้ข้อเสนอแนะ หรือความเห็นสะท้อนกลับ (Feedback) พร้อมกันในห้องเรียน หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม
6. เพื่อช่วยให้การประเมินมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น ควรมีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับการประเมินจากใบงาน (Worksheet) ของผู้เรียน

นอกจากนี้ Estaire and Zanón (1994) ได้กล่าวถึง แนวทางการนำการสอนแบบเน้นภาระงานไปใช้ รวมถึงวิธีการออกแบบงานของไว้สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ไว้ 2 ระยะนี้:

ระยะที่ 1 ระยะกำหนดข้อความทั่วไปและกำหนดวัตถุประสงค์ในหน่วยเพื่อให้บรรลุผล ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. การกำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่น่าสนใจสำหรับหน่วย
2. วางแผนงานสุดท้ายที่ต้องทำเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้
3. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหน่วย

ระยะที่ 2 กำหนดรายละเอียดและข้อกำหนดว่างานจะดำเนินการอย่างไร ซึ่งมีขั้นตอนต่อเนื่องอีกสามขั้นตอนดังนี้

4. การระบุเนื้อหาที่จำเป็นในการดำเนินการขั้นสุดท้าย
5. การวางแผนและจัดลำดับการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน

6. การวางแผนขั้นตอนการประเมินผล

ในขณะที่ Lee (2000) ได้เสนอหลักเกณฑ์สี่ประการเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ
2. แยกหัวข้อออกเป็นหัวข้อย่อย
3. สร้างและจัดลำดับงานที่เป็นรูปธรรม
4. สร้างการสนับสนุนในเชิงภาษาศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นการจัดเตรียมคำศัพท์หรือ

ไวยากรณ์ จัดทำแผนผังและชุดขั้นตอนในอุดมคติซึ่งสิ่งเหล่านี้จะถือเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน

สรุป การนำจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาใช้ในการศึกษาครูผู้สอนควรคำนึงถึงทักษะในแต่ละบทเรียนที่ต้องการสอน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้มากที่สุด ควรออกแบบกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการในแต่ละบทเรียน ควรกำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่น่าสนใจสำหรับหน่วยการเรียนรู้ วางแผนงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้ บทบาทหลักของผู้สอนจะมีหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เน้นการให้คำแนะนำผู้เรียน และให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มากไปกว่านั้น ครูผู้สอนควรจัดลำดับขั้นตอนต่างๆ จะดำเนินงานอย่างไร พร้อมทั้งคำนึงถึงการจัดกลุ่มผู้เรียน การเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน เช่น การเตรียมคำศัพท์ ไวยากรณ์ กิจกรรม แผนผัง ต่างๆ รวมถึงการกำหนดวิธีการในการประเมินผล เป็นต้น

2.5 ข้อดี และ ข้อพึงตระหนักของการสอนแบบเน้นภาระงาน

Willis (1996) ได้กล่าวถึง ข้อดีรวมถึงประโยชน์ของการสอนแบบเน้นภาระงานไว้ สรุปได้ดังนี้

1. กรอบการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงานมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นการใช้ภาษาและมอบโอกาสการเรียนรู้ที่หลากหลายสำหรับนักเรียนทุกระดับและความสามารถ
2. ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ ทั้งในเรื่องความเข้าใจและการพูดและการเขียน
3. บทบาทของกระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน ช่วยในการกระตุ้นความปรารถนาตามธรรมชาติของผู้เรียนในการพัฒนาภาษา
4. ภาระงาน ข้อความ และการเขียนช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาพูดและภาษาเขียนที่ใช้งานอยู่ ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมช่วยในการได้มาซึ่งภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

5. ชั้น (Language focus) ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนตรวจสอบความรู้และจัดระบบความรู้ของตนเองเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา

นอกจากนี้ Ellis (2003) ได้กล่าวถึง ผลกระทบของตัวแปรการออกแบบงาน ไว้ว่า การออกแบบงานนั้นมีความเกี่ยวข้องกับ: (1) ประเภทของงานจัดหา (2) เจเนอรัลของงานและ (3) ผลลัพธ์ของงาน ซึ่งแต่ละแง่มุมของการออกแบบงานอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

สรุป การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานมีข้อดี คือ มีกระบวนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ช่วยส่งเสริมการจัดระเบียบความคิดในการใช้ภาษา ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านการปฏิบัติงานร่วมกัน ส่วนข้อพึงตระหนักในการสอน คือ ครูผู้สอนควรออกแบบงานให้เหมาะสมกับผู้เรียน ควรเข้าใจประเภทของงาน เจเนอรัลต่างๆของการออกแบบงาน เพราะอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

3. ทักษะการฟัง

ทักษะการฟัง เป็นทักษะแรกเริ่มที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและเป็นทักษะสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารพูดคุยในชีวิตประจำวัน การศึกษาเล่าเรียน หรือการทำงานล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยทักษะในการฟังทั้งสิ้น ดังนั้นทักษะการฟังจึงเป็นอีกหนึ่งทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนให้ดีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฟัง สามารถเข้าใจ และจับใจความประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อให้กับผู้ฟัง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการฟังดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความหมาย

การฟังถือเป็นทักษะแรกเริ่มที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ นักวิชาการได้นิยามและให้ความหมายของการฟังไว้ดังนี้

คำว่า ฟัง หมายถึง ตั้งใจสดับ คอยรับเสียงด้วยหู ได้ยิน ราชบัณฑิตยสถาน (2554) การฟังจึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลทักษะการฟังเป็นทักษะทางการสื่อสารที่อยู่ในประเภทของการรับสาร การฟัง หมายถึง พฤติกรรมการรับสารผ่านโสตประสาทเชื่อมโยงกับกระบวนการคิดในสมอง โดยสมองจะแปล ความหมายของเสียงทำให้เกิดความเข้าใจ มีปฏิกริยาตอบสนอง (กุลสุมา รักษมณี, 2536)

ดวงเด่น บุญชม (2555) กล่าวว่า การฟัง เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่เกิดจากสิ่งเร้าเข้ามากระทบกับโสตสัมผัสแล้วเกิดการวิเคราะห์ ตีความ เพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งเร้าที่มากระทบ ทั้งนี้ เพื่อให้เข้าใจความหมายอาจต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วร่วมด้วย

Busby and Majors (1987) ให้ความหมายการฟังไว้ว่า การฟังนั้นเป็นกระบวนการที่เกิดจากการรับรู้ และการให้ความสนใจสิ่งเร้าที่มากระทบโสตสัมผัสโดยตั้งใจ มีการแปลความสิ่งเร้าที่รับรู้ที่ได้รับมาแล้ว โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังนำมาพิจารณาถึงแหล่งที่มาและสาระของเนื้อหาสาร

เพื่อทำความเข้าใจสิ่งเร้านั้น ๆ การฟังนั้นแตกต่างจากการได้ยิน เนื่องจาก การได้ยินคือกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ ส่วนการฟังนั้นคือการรับสิ่งเร้าที่กระทบโสตสัมผัสอย่างตั้งใจ

Underwood (1989) กล่าวว่า การฟัง คือการให้ความสนใจและความพยายามในการทำ ความเข้าใจถึงเจตนาของผู้ส่งสารและความหมายของสารนั้นๆ

สรุป การฟัง หมายถึง กระบวนการรับรู้ทางเสียงของมนุษย์ที่เกิดจากสิ่งเร้าเข้ามากระทบ กับโสตประสาทเพื่อความรู้สึก ทำให้มนุษย์เกิดการได้ยินและตีความจากเสียงนั้นๆ แต่สำหรับงานวิจัยนี้ ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ จับใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องหรือบท สนทนาที่ฟังเกี่ยวกับเรื่อง การบรรยายลักษณะบุคคล ครอบครัว การสั่งอาหารในร้านอาหาร/ ภัตตาคาร ซึ่งผู้วิจัยจะประเมินทักษะฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่เป็น รูปแบบคำถามแบบให้เลือกตอบ (Multiple-choice) รวมทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ

3.2 องค์ประกอบของการฟัง

การศึกษาองค์ประกอบของการฟังให้เข้าใจ นอกจากจะช่วยให้เข้าใจถึงพื้นฐานของการฟัง แล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

กิตติชัย พินโน และอมรชัย คหกิจโกศล (2554) จำแนกองค์ประกอบการฟังไว้ดังนี้

1. การได้ยิน (Hearing) คือ การที่ผู้ฟังได้รับเสียงที่กระทบเข้ามาในโสตประสาท
2. การฟังความสนใจ (Concentration) คือ การที่ผู้ฟังให้ความสนใจกับต้นกำเนิดของ เสียงหลังจากที่ได้ยินเสียงนั้นแล้ว
3. การเข้าใจ (Comprehension) คือ ผู้ฟังจะเข้าใจสารนั้นได้ทันทีหากสารที่ได้ยินนั้น เป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่ผู้ฟังคุ้นเคย
4. การตีความ (Interpretation) คือ การที่ผู้ฟังนำสิ่งที่ได้ฟังมาพิจารณาตีความอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจถึงสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ
5. การตอบสนอง (Reaction) คือ กระบวนการสุดท้ายในการฟังที่ผู้ฟังจะแสดง ปฏิกริยาและตอบโต้ต่อสารที่ได้รับฟังมา

นอกจากนี้ คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยนเรศวร (2534) กล่าวว่า การฟังประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบดังนี้

1. สิ่งเร้าที่บุคคลจะรับรู้

1.1 สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่

1.1.1 ลักษณะของสาร คือ คุณภาพของเสียง เช่น ความเข้มและระดับ หรือ ความเร็วและความช้าของเสียง อีกทั้งยังมีระดับของถ้อยคำด้วย

1.1.2 ลักษณะของผู้ส่งสาร คือ ลักษณะต่าง ๆ เช่น บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดสารให้แก่ผู้ฟัง

1.1.3 ช่องทางการส่งสาร คือ วิธีที่ผู้ส่งสารส่งเสียงผ่านช่องทางต่าง ๆ หากช่องทางไม่เหมาะสมกับสารหรือเสียงที่ส่งไป อาจทำให้ประสิทธิภาพในการส่งสารลดลง เช่น การพูดหัวหรือสิ้นเกินไปเมื่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์ หรือ การใช้เสียงเบาเมื่อมีผู้ฟังจำนวนมาก หรือการพูดเสียงดังเกินไปทั้งที่ใช้เครื่องขยายเสียง เป็นต้น

1.2 สิ่งเร้าภายใน เช่น อารมณ์ ความคิด ความรู้สึก หรือ ความต้องการ

2. อวัยวะสัมผัส ได้แก่ หูและตา หากผู้ฟังมีความพิการอาจทำให้ไม่สามารถรับสารได้

3. ภูมิหลังของบุคคล คือ สภาพเดิมของการรับสาร ผู้ฟังจะสามารถรับสารและเข้าใจสารได้ทันทีหากผู้ฟังมีประสบการณ์เดิมและมีความสนใจในสารนั้น ๆ

นอกจากนี้ Brownell (2005) ได้เสนอองค์ประกอบของการฟังไว้ 6 ประการดังนี้

1. H – Hearing คือ การได้ยิน

2. U – Understanding คือ การเข้าใจ

3. R – Remembering คือ การจดจำได้

4. I – Interpreting คือ การตีความ

5. E – Evaluating คือ การประเมิน

6. R – Responding คือ การตอบสนอง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบหลักของการฟังประกอบด้วย การได้ยิน การทำความเข้าใจสาร การตีความสาร และการตอบสนองต่อสารนั้น นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบที่สำคัญต่อการฟังที่เกิดจากการรับรู้จากสิ่งเร้าภายใน เช่น อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และสิ่งเร้าภายนอก คือ ลักษณะของสาร ลักษณะของผู้ส่งสาร และช่องทางในการส่งสาร อวัยวะของการรับสารเองก็มีส่วนสำคัญในการรับสาร และสุดท้ายคือ ภูมิหลังเดิมของผู้รับสาร ผู้รับสารจะเข้าใจสารได้ทันทีหากมีความคุ้นเคยและความสนใจต่อสารนั้นๆ และสำหรับงานวิจัยนี้ องค์ประกอบของการฟังจะเน้นในเรื่องของความสามารถในการเข้าใจ จับใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังเกี่ยวกับเรื่อง การบรรยายลักษณะบุคคล ครอบครัว การสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร

3.3 ประเภทของการฟัง

Kennedy (1975) จำแนกประเภทของการฟังไว้ดังนี้

1. การฟังทั่ว ๆ ไป ใช้ในชีวิตประจำวัน (Simple Listening) เช่น บทสนทนา หรือ สื่อโทรทัศน์
2. การฟังเพื่อจำแนกเสียง (Discriminative Listening) เช่น เสียงของสิ่งมีชีวิต ยานพาหนะ หรือเสียงที่แสดงความรู้สึก
3. การฟังเพื่อพักผ่อน (Listening for Relaxation) เช่น การฟังบทกวี นิทาน หรือ เรื่องราวต่าง ๆ
4. การฟังเพื่อจับสาระสำคัญ (Listening for Information) เช่น ฟังประกาศ หรือ ความคิดเห็นต่าง ๆ หรือการฟังเพื่อตอบคำถาม
5. การฟังเพื่อจับความคิด (Listening Organization Ideas) เช่น ฟังอภิปราย หรือ ความคิดเห็นต่าง ๆ
6. การฟังอย่างพินิจพิเคราะห์ (Critical Listening)
7. การฟังเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Creative Listening) เช่น ฟังดนตรี หรือ การแสดงต่างๆ

Harmer (2010) กล่าวว่า การฟังนั้นมี 2 ประเภท ได้แก่

1. การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ (Intensive Listening) คือ การฟังในห้องเรียนหรือ ห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ดูแล มีการกำหนดหัวข้อหรือเรื่องให้แก่ผู้ฟัง
2. การฟังอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening) คือ การฟังที่อยู่นอกเหนือจากการฟังในห้องเรียน โดยเน้นไปที่ความสนใจของผู้ฟัง อาจเป็นการฟังผ่านสื่อบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการฟังในรูปแบบนี้ผู้ฟังจะเกิดความเพลิดเพลินและมีความสนใจมากกว่าเวลาที่มีครูดูแล

นอกจากนี้ สุภาวดี ศรีวรรณะ (2542) จำแนกประเภทการฟังได้ 4 ประเภทดังนี้

1. การฟังเพื่อจำแนกความแตกต่างของเสียง คือ การที่ผู้ฟังรับรู้ความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน
2. การฟังเพื่อปฏิบัติตามคำสั่ง คือ เข้าใจคำสั่งและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง
3. การฟังเพื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์ คือ เข้าใจและรู้ความหมายของคำนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง
4. การฟังเพื่อเข้าใจเรื่องราว คือ การฟังจนเกิดความเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องราวนั้นๆได้ผ่านการฟังอย่างให้ความสนใจ และตั้งใจ

สรุปได้ว่า การฟังสามารถจำแนกออกได้หลายประเภท โดยแต่ละประเภทของการฟังนั้นจะตอบสนองต่อความต้องการของผู้ฟังแตกต่างกันออกไป ซึ่งประเภทของการฟัง ได้แก่ การฟังทั่วไปในชีวิตประจำวัน การฟังเพื่อความสนุกสนาน การฟังเพื่อจับใจความและสาระสำคัญ การฟังเพื่อการปฏิบัติตาม และการฟังอย่างตั้งใจเพื่อพินิจพิเคราะห์ข้อเท็จจริง ซึ่งในงานวิจัยนี้ จะเน้นในเรื่องของความสามารถในการเข้าใจ จับใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังเกี่ยวกับเรื่องการบรรยายลักษณะบุคคล ครอบครัว การสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร

3.4 การสอนทักษะการฟัง

การสอนทักษะการฟังนั้นมีความจำเป็นและมีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอนหรือแม้แต่ในการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอขั้นตอนการสอนไว้ดังต่อไปนี้

Rost (1991) เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ทำนายข้อมูลหรือความคิดก่อนการฟัง
2. การวางแผนสรุปความของข้อมูล
3. ติดตามผลการฟังของผู้เรียน
4. ติดตามคำถามที่จำเป็นสำหรับการแปลความหมาย
5. เตรียมข้อมูล ประเด็น ข้อคิดที่จะนำเสนอ
6. ประเมินผล ตรวจสอบความเข้าใจ และแก้ไข

นอกจากนี้ Cook (2008) กล่าวว่า การสอนทักษะการฟังมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory) องค์ประกอบของการฟังนั้นเริ่มจากการเข้าถึงคำศัพท์ (Access to words) มาสู่กระบวนการแยกวิเคราะห์ (Parsing) และกระบวนการจดจำ (Memory processes and cognition) และการฟังภาษาที่สองนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นความรู้เดิมและเกี่ยวข้องกับกระบวนการฟังแยกวิเคราะห์จากบนลงล่าง (Top-down process) และล่างขึ้นบน (Bottom-up Process) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กระบวนการฟังแยกวิเคราะห์จากบนลงล่าง (Top-down parsing) จะเกี่ยวข้องกับ การฟังที่แยกวิเคราะห์ประโยคออกเป็นส่วนย่อยๆ เหมือนแผนภาพต้นไม้ เช่น การฟังแล้วแยกโครงสร้างประโยค ประธาน กริยา กรรม (SVO sentence) ออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นองค์ประกอบ ในขณะเดียวกัน

2. กระบวนการฟังแยกวิเคราะห์จากล่างขึ้นบน (Bottom-up parsing) จะเกี่ยวข้องกับ การสร้างประโยคขึ้นในใจทีละชนิด ที่เริ่มจากการฟังจากหน่วยย่อยๆ แล้วพัฒนาไปสู่การสร้างรูปประโยคภายในจิตใจ เช่น การเริ่มฟังจากเสียงเป็นคำๆ ไปสู่วลี แล้วไปสู่รูปประโยค

นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2536) จำแนกขั้นตอนการฟังไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 บอจุดประสงค์ของการฟังให้ผู้เรียน คือ ผู้สอนต้องชี้แจงจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการฟัง เช่น การแจ้งให้ทราบว่าจะมีคำถามหลังจากฟังข้อความหรือเนื้อเรื่องจบ

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนได้ฟังเนื้อเรื่องหรือเนื้อหาที่มีระดับการพูดแบบปกติ และกำหนดความถี่ในการฟังขึ้นอยู่กับความยากง่ายของบทเรียน แต่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังซ้ำ

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหลังฟังจบ

ขั้นที่ 4 ผู้สอนเฉลยคำตอบและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดและกล่าวชมเชยมากไปกว่านั้น วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542) สรุปการสอนทักษะการฟังไว้ 2 ลักษณะดังนี้

1. การสอนทักษะการฟังเพื่อการรับรู้ เป็นการฝึกฟังความแตกต่างของเสียง เช่น เสียงพยัญชนะ หรือ ระดับเสียงสูง-ต่ำ ของคำ

2. การสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวและตอบได้ว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) โดยมีขั้นตอนการฝึกดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (pre-listening activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ไว้ใช้ในการทำนาย (prediction) เนื้อเรื่องหรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นในบทเรียน โดยอาจใช้รูปภาพ คำศัพท์ หัวข้อเรื่อง หรือคำถามนำบทเรียนเพื่อใช้เป็นความรู้เดิมในการคาดเดาและอภิปราย (discussion) เนื้อหา อาจจัดทำเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวกับผู้อื่นอาจให้ผู้เรียนระดมความคิด (discussion)

2.2 กิจกรรมระหว่างฟัง (while-listening activities) ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะเปิดเสียงบันทึกให้ผู้ฟังได้ฟังและอาจเปิดซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการฟังและสร้างกรอบความคิด โดยอาจมีแบบทดสอบระหว่างฟัง เช่น ให้เติมคำให้แก้ไขคำที่สะกดผิดหรืออาจให้เลือกรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟังเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความจดจ่อกับสิ่งที่ฟัง

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (post-listening activities) กิจกรรมนี้ควรจัดในรูปแบบกิจกรรมคู่หรือกลุ่มให้มาแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน โดยกิจกรรมนี้อาจจัดในรูปแบบที่นอกเหนือไปจากการตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง (beyond the text) เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้จากกิจกรรมก่อนและระหว่างเรียนมาประยุกต์ใช้ เช่น การอภิปราย (discussion) การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) ซึ่งอาจกำหนดหรือจำลองสถานการณ์ใหม่เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาภาษาเพิ่มเติม นอกจากนี้ อาจเป็นการ

รายงาน (report) เพื่อฝึกการรายงานต่อหน้าผู้ชม/ผู้ฟัง หรือการเขียนรายงาน (writing) ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังมา เช่น การสรุปใจความสำคัญ

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการฟังสามารถกระทำดังต่อไปนี้

ขั้นแรก คือ ผู้สอนควรชี้แจงจุดประสงค์ของการฟังให้แก่ผู้เรียนรับทราบก่อนว่าต้องการวัดทักษะการฟังผู้เรียนด้านใด เช่น การวัดความเข้าใจ ควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าจะมีคำถามหลังจากฟังข้อความหรือเนื้อเรื่องหลังจากที่ฟัง เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ผู้สอนอาจพูดในสิ่งที่กระตุ้นความรู้เดิมเพื่อการคาดเดาเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนทำนายข้อมูลจากเรื่อง หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นในบทเรียน โดยอาจใช้รูปภาพที่สวยงาม คำศัพท์ หัวข้อเรื่อง หรือคำถามนำบทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนก่อน

ขั้นที่ 4 จากนั้นจึงให้ผู้เรียนฟังเนื้อเรื่องหรือเนื้อหาที่มีระดับการพูดแบบปกติ

ขั้นที่ 5 กำหนดความถี่ในการฟัง ครูอาจให้นักเรียนฟังซ้ำได้ ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของบทเรียน

ขั้นที่ 6 ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมระหว่างฟัง เช่น อาจให้ผู้เรียนจด เขียนหมายเลข หรือเติมคำตอบสั้นๆ

ขั้นที่ 7 ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหลังฟัง เช่น อาจถามคำถามหลังฟังจบ ให้นักเรียนนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 8 ผู้สอนเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ประเมินผล แก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาในจุดที่ผู้เรียนต้องได้รับการแก้ไข เป็นต้น

3.5 การประเมินทักษะการฟัง

การทดสอบถึงความสามารถในการฟังนั้นมีความจำเป็นมากในการวัดความสามารถของการฟังเพื่อประเมินให้รู้ถึงระดับการฟังอันจะนำไปซึ่งการพัฒนาและแก้ไขในจุดที่บกพร่อง เพื่อให้การฝึกฝนทักษะการฟังนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการประเมินทักษะการฟังมีนักวิชาการต่างๆได้สรุปแนวทางการประเมินไว้ในหลากหลายวิธีดังต่อไปนี้

Hubbard (1983) จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การฟังแบบคู่เทียบเสียงคำและประโยค

1.2 การฟังเสียงเน้นหนักในคำ (word stress) และในประโยค (sentence stress)

1.3 การทดสอบการฟังระดับสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) คือ การทดสอบวัดความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังมา เช่น เมื่อได้ฟังแล้วสามารถตอบคำถามหรือปฏิบัติตามสิ่งที่ฟังมาได้ ซึ่งการทดสอบความเข้าใจมี 8 ประการ ดังนี้

2.1 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง หลังจากนั้นให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียวแล้วให้ผู้เรียนตอบคำถามว่าข้อความที่ฟังนั้นถูกหรือผิด

2.2 ฟังข้อความ 1 ครั้ง จากนั้นให้ตอบคำถามที่เป็นตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2.3 ฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง ผู้เรียนอาจจะเริ่มจากการฟังภาษาแม่

2.4 ให้แผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดิน และกำหนดจุดเริ่มต้นให้ผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนฟังวิธีการเดินทางไปยังจุดหมายนั้น แล้วทำเครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทางคือที่ใดในแผนที่

2.5 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาค หรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอล หรือ อื่น ๆ จากนั้นเติมข้อมูลหรือเครื่องหมายลงในตาราง

2.6 จำลองสถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนสรุปข้อความที่ได้ฟัง เช่น รถไฟขบวนใดที่จะเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลาหรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนอาจพลาด เป็นต้น

2.7 การจดโน้ตสามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

2.8 การเขียนตามคำบอก แต่เดิมใช้กับภาษาแม่ เพื่อทดสอบการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนว่าถูกต้องหรือไม่ ด้วยวิธีการพูดประโยคซ้ำ ๆ และไม่เป็นธรรมชาติ แต่การใช้วิธีเขียนตามคำบอกกับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้วนั้นจะใช้คำที่ยาวขึ้นประมาณ 7-10 คำ ตรงข้ามกับแบบเดิมซึ่งเป็น 3-5 คำเท่านั้น และใช้เสียงธรรมชาติที่เร็วปกติ

นอกจากนี้ Madsen (1983) กล่าวว่ารูปแบบของการทดสอบการฟังมีดังนี้

1. แบบทดสอบที่มีการตอบสนองที่จำกัด (limited response) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมกับผู้เริ่มต้น ประกอบไปด้วย

1.1 การจำแนกเสียง (native-language response) เช่น การฟังเสียงของเจ้าของภาษาและภาษาอื่น ๆ หลังจากนั้นให้บอกความแตกต่าง ลักษณะของแบบทดสอบอาจเป็นการบอกถูก-ผิด (true/false) และ ใช่หรือไม่ (yes/no)

1.2 การใช้รูปภาพ (picture clues) ทดสอบความเข้าใจโดยการให้เลือกรูปที่เหมาะสมกับเรื่องที่ฟัง หรือการดูรูปไปพร้อมกับการฟังและให้บอกว่ารูปที่เห็นอยู่นั้นถูกต้องตามที่ฟังหรือไม่

1.3 การใช้กิจกรรมเพื่อตอบสนองการปฏิบัติ (task response) คือ การปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ฟัง เช่น วาดรูปบรรยายสี เขียนแผนที่ตาม เป็นต้น

2. การใช้คำถามแบบเลือกตอบ (multiple-choice appropriate response) เพื่อทดสอบความเข้าใจ

นอกจากนี้ Weir (1990) สรุปการสร้างแบบทดสอบการฟังไว้ 7 ประการ ได้แก่

1. ถามรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง
2. ถามใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด
3. ถามเพิ่มเติมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้ฟัง
4. สรุปอ้างอิงจากเรื่องที่ฟัง
5. ถามเกี่ยวกับอารมณ์หรือความรู้สึกของผู้พูด
6. ถามชนิดของข้อความที่ฟัง
7. วิเคราะห์การกระทำที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

นอกจากนี้ Cohen (1994) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลการฟังไว้ดังนี้

1. การฟังเพื่อแยกเสียง (discrimination of sounds) คือ การฟังเพื่อแยกเสียงที่ต่างกัน เช่น คำ ประโยค หรือน้ำเสียงของผู้พูด
2. การฟังเพื่อแยกไวยากรณ์ (listening for grammatical distinctions) เช่น แยกเอกพจน์หรือ พหูพจน์
3. การฟังคำศัพท์ (listening for vocabulary) คือ การฟังแล้วแสดงท่าทางตามคำสั่ง
4. การฟังเพื่อความเข้าใจ (auditory comprehension) เช่น ฟังแล้วตอบคำถามได้ หรือสามารถเลือกคำตอบที่เหมาะสมกับบทสนทนาที่ฟังได้

มากไปกว่านั้น พรสวรรค์ สีป้อ (2550) สรุปการประเมินทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนหาใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง
2. ให้ผู้เรียนหาข้อมูลเฉพาะ
3. ให้ผู้เรียนตีความเรื่องที่ฟัง
4. ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่ง
5. ให้ผู้เรียนฟังแล้วพูด หรือเขียนออกความเห็นได้
6. ให้ผู้เรียนฟังแล้วพูด หรือสรุปสิ่งที่ฟังได้
7. ให้ผู้เรียนฟังแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์
8. ให้ผู้เรียนฟังแล้วสามารถเติมคำได้

สรุปได้ว่า การประเมินทักษะการฟังสามารถทำได้หลายวิธีการ เช่น

1. ประเมินการจำแนกเสียง คือ ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าเสียงที่ได้ฟังนั้นเป็นอย่างไร เช่น ความสูง-ต่ำ ความหนักหรือเบาของคำหรือประโยคที่ได้ฟัง เป็นต้น

2. การประเมินความเข้าใจและบอกรายละเอียดจากสิ่งที่ได้ฟัง การสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราว หรือข้อมูลต่างๆและตอบได้ว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และ อย่างไร (How) โดยครูอาจให้นักเรียนเติมคำจากสิ่งที่ได้ยิน อาจให้เลือกคำตอบที่เหมาะสมจากคำถามแบบเลือกตอบ (multiple-choice) เลือกรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง เล่าเรื่องเรียงลำดับ หรือให้ความเห็น ปฏิบัติตามคำสั่ง รวมไปถึงการสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้สั้นๆ เป็นต้น

และในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะประเมินทักษะฟังภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องการบรรยายลักษณะบุคคล ครอบครัว การสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่เป็นรูปแบบคำถามแบบให้เลือกตอบ (Multiple-choice) รวมทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ

4. ทักษะการพูด

4.1 ความหมาย

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า พูด หมายถึง การเปล่งเสียงออกเป็นถ้อยคำ พูดจา

รังสรรค์ จันดี๊ะ (2542) กล่าวว่า การพูด หมายถึง กระบวนการสื่อสารของมนุษย์อย่างหนึ่ง โดยผู้พูดนั้นจะเป็นผู้ที่ส่งข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็น อารมณ์ ความรู้สึกหรือความต้องการ ประกอบการแสดงออก ร่วมกับการใช้กิริยาท่าทางส่งสารไปยังผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังนั้นรับรู้และเกิดการตอบสนองเกิดขึ้น

อัจฉราวดี สวัสดิ์สุข (2542) กล่าวว่า การพูด เป็นพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างหนึ่งที่มีการใช้ถ้อยคำ ภาษา น้ำเสียง กิริยา ท่าทาง สีหน้า แววตา เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด หรือความต้องการไปยังผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังนั้นเข้าใจและตอบสนอง

สรุป ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารด้วยการเปล่งเสียง ใช้ถ้อยคำหรือคำพูด การสบตา ใช้ น้ำเสียง เพื่อถ่ายทอดสาร อารมณ์ ความรู้สึก หรือความต้องการไปยังผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังนั้นเข้าใจในสิ่งที่พูด และสำหรับงานวิจัยนี้ ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเองหรือบุคคลอื่น สามารถพูดบรรยายจากรูปภาพและข้อความบางส่วนที่กำหนดให้ ได้แก่ การพูดเกี่ยวกับลักษณะบุคคล ครอบครัว และการพูดสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร

4.2 องค์ประกอบของการพูด

ศิริรัตน์ กลยະณี และพระมหาขวัญชัย กิตติปาโล (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพูดประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ผู้พูด หรือ ผู้ส่งสาร (Sender/Encoder) คือ ผู้ที่ถ่ายทอดความคิดไปสู่ผู้ฟัง และการพูด ผู้พูดพูดต้องรู้จักวิธีการใช้ ภาษา ท่าทาง น้ำเสียงอย่างเหมาะสม หรืออาจใช้อุปกรณ์ต่างๆที่ประกอบกับการพูดเพื่อให้การพูดนั้นบรรลุวัตถุประสงค์
2. ผู้ฟัง หรือ ผู้รับสาร (Receiver) คือ ในที่นี้หมายถึงผู้ฟัง หรือ เป้าหมายผู้พูดต้องการสื่อไปถึง
3. สาร หรือ เนื้อหาที่จะพูด (Message) คือ เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นสิ่งที่มีผลการตอบสนองกลับไปยังผู้ส่งสาร
4. สื่อ และ ช่องทางการติดต่อ (Media/Channel) คือ ช่องทางที่ผู้ส่งสาร ส่งสารไปยังผู้ฟัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกช่องทางและขึ้นอยู่กับลักษณะของสารที่จะใช้ส่งด้วย
5. การตอบสนอง (Response) คือ การมีปฏิกิริยาตอบกลับจากสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งอาจเป็นการตอบสนองได้หลายแบบ เช่น ทางวาจา ภาษากาย นอกจากนี้ การตอบสนองก็อาจเป็นได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ตัวอย่างของเชิงบวกเช่น การยิ้มรับ การหัวเราะ และในทางเชิงลบก็อาจเป็นการเฉยเมย ไม่สนใจ หรือขมวดคิ้ว เป็นต้น

นอกจากนี้ รวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) คือ ผู้ที่ถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ทศนคติต่างๆไปยังผู้ฟัง โดยการใช้ภาษา ท่าทาง เสียง เพื่อให้ถ่ายทอดสารไปยังผู้ฟังได้รับทราบและเข้าใจ
2. สารเนื้อหาที่พูด (Speech) ในส่วนนี้จะเกี่ยวกับการพูดในเรื่องที่ตนเองมีความถนัด และรอบรู้ รวมถึงการเตรียมตัวในการพูดนำเสนอ มีการเรียงลำดับหัวข้อ หรือประเด็นที่จะพูด
3. ผู้ฟัง (Audience) ในส่วนนี้จะเกี่ยวกับผู้ฟังหรือผู้รับสาร
4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communicative channel) คือสิ่งที่ใช้ถ่ายทอดข้อมูลไปสู่ผู้ฟัง ซึ่งอาจรวมถึงโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ
5. ความมุ่งหมาย (Purpose) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการพูด ว่าพูดต้องการที่จะสื่ออะไรสรุป องค์ประกอบของการพูดนั้น ประกอบด้วยหลายสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นผู้พูด ผู้ฟัง เนื้อหา เครื่องมือในการสื่อสาร ช่องทางการสื่อสาร การตอบสนอง ความมุ่งหมายในการพูด มากไปกว่านั้นยังประกอบด้วย โครงสร้างทางไวยากรณ์ การออกเสียง การใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ปริมาณของข้อความ รวมถึงคุณภาพของข้อความในการพูด ซึ่งทั้งหมดนี้ ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การพูดนั้นมีประสิทธิภาพ

4.3 ประเภทของการพูด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ม.ป.ป.) ได้สรุป ประเภทของการพูดไว้ดังต่อไปนี้ ประเภทของการพูดเป็น 4 ประเภทหลักดังนี้

1. การพูดตามวัตถุประสงค์ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 การพูดเพื่อจูงใจหรือชักชวน เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยสมัครใจยอมรับ คล้อยตามหรือเห็นด้วยกับเรื่องที่พูด

1.2 การพูดเพื่อบอกเล่าหรือบรรยาย เป็นการพูดเพื่อบอกเล่าหรือบรรยายความรู้ เช่น การให้นิยาม คำจำกัดความ ให้อตัวอย่าง ให้ข้อมูลตัวเลขในทางสถิติ เป็นต้น

1.3 การพูดเพื่อจรรโลงใจ เป็นการพูดที่มีจุดประสงค์เพื่อบอกเล่า ทำให้ผู้ฟังนั้นเกิดความรู้สึกที่สูงส่ง ดึงดูด หรือได้รับคุณค่าทางจิตใจ

2. การพูดตามวิธีการพูด แบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.1 การพูดแบบกะทันหัน เป็นการเรียกร้องให้บุคคลพูดกล่าวต่อบุคคล หรือชุมชนแบบกะทันหัน เช่น การพูดแบบการอวยพร การพูดแบบให้โอวาท หรือการพูดแบบให้ข้อคิดเล็กๆน้อยๆ ข้อดีของการพูดกะทันหันคือ ทำให้เห็นความเป็นธรรมชาติ ความมีปฏิภาณไหวพริบของผู้พูด ส่วนข้อเสีย คือ อาจเรียบเรียงเนื้อหาการพูดไม่ดี ภาษาที่ใช้ในการพูดอาจไม่สละสลวยเพราะขาดการเตรียมตัวล่วงหน้า หรืออาจทำให้พูดไม่ครอบคลุมเนื้อหาสาระได้ทั้งหมด

2.2 การพูดแบบอาศัยต้นร่างหรือต้นฉบับ เป็นการพูดจากต้นร่างหรือต้นฉบับที่ได้เตรียมไว้ ส่วนใหญ่จะเหมาะกับการพูดแบบเป็นทางการ การพูดรายงานสิ่งต่างๆ เช่น การพูดรายงานในที่ประชุม การพูดเกี่ยวกับคำสถิติหรือตัวเลขต่างๆที่มีความแน่นอน

ข้อควรปฏิบัติ สำหรับการพูดโดยอาศัยต้นร่างหรือต้นฉบับ คือ

1. ผู้พูดต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านจากต้นร่าง เช่น ควรรู้ว่าคำไหนออกเสียงอย่างไร รู้วิธีการเว้นวรรคในการพูด และควรมีการซ้อมพูดมาล่วงหน้า เพื่อป้องกันการผิดพลาด

2. ผู้พูดควรมีการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้ฟัง เช่น ในระหว่างพูดก็ควรสบตาผู้ฟังเป็นระยะ ไม่ควรก้มอ่านข้อความแต่เพียงอย่างเดียว

3. ผู้อ่านควรอ่านแบบเป็นธรรมชาติ อ่านให้เหมือนกับการพูด หรืออาจมีท่าทางประกอบได้บ้าง

4. ควรอ่านข้อความจากต้นร่าง หรือต้นฉบับด้วยการอ่านแบบชดถ้อยชดคำ ควรระวังในเรื่องของการควบกล้ำ การเว้นวรรค

สำหรับข้อดี ของการพูดแบบอาศัยต้นร่างหรือต้นฉบับคือ ผู้พูดได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า สามารถทำให้พูดเนื้อหาได้ครบถ้วนในประเด็นที่ต้องการพูด มีความมั่นใจในการพูด รวมถึงมี

ภาษาพูดที่สละสลวยเพราะมีการขัดเกลาเนื้อหามาก่อน ส่วนข้อเสียคือ ถ้าผู้พูดขาดการเตรียมตัวมาก่อน อาจมีข้อผิดพลาดจากการพูด เช่นแบ่งวรรคตอนไม่ถูก

2.3 การพูดแบบท่องจำ เป็นการพูดจากการท่องจำเอาไปพูด โดยผู้พูดอาจ เตรียมร่างคำพูดด้วยตนเอง หรืออาจให้ผู้อื่นร่างให้ และผู้พูดนั้นจะต้องมีเวลาเตรียมตัว ฝึกซ้อมและท่องจำเนื้อหามาอย่างดี

ข้อดีคือ พูดได้ตรงตามเนื้อหาที่ต้องการพูด มีความเรียบเรียงถ้อยคำที่สละสลวย ทำให้มีความมั่นใจในการพูดเพราะได้เตรียมตัวพูดมาอย่างดี

ข้อเสีย ผู้พูดอาจมีการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ น้ำเสียงอาจไม่น่าฟัง ขาดความจริงใจ หรืออาจทำให้ขาดสัมพันธภาพระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เพราะมุ่งที่จะพูดให้จบ จึงอาจละเลยความรู้สึกของผู้ฟัง ขาดการสบตาผู้ฟัง หรืออาจลืมแสดงท่าทางประกอบกับการพูดร่วมด้วย นอกจากนี้หากมีสถานการณ์ฉุกเฉินผู้พูดอาจปรับเนื้อหาการพูดไม่ทัน

2.4 การพูดจากความทรงจำ เป็นการพูดจากความรู้สึกนึกคิดของผู้พูด โดยผู้พูดต้องมีความรอบรู้ มีความจำที่ดี รวมถึงมีปฏิภาณไหวพริบที่ดี แต่ถึงอย่างไรก็ตามผู้พูดอาจต้องเตรียมตัวพูดล่วงหน้าไว้ด้วย เพื่อให้การพูดนั้นอยู่ในขอบเขตของเวลาที่กำหนด สำหรับตัวอย่างของลักษณะการพูด ประเภทนี้ ได้แก่ การพูดบรรยายในเชิงวิชาการ การเป็นวิทยากร เป็นต้น

ข้อดี ผู้พูดมีความมั่นใจในตนเอง พูดได้ตามเป้าหมาย เรียบเรียงเนื้อหาได้ค่อนข้างดี สามารถแสดงท่าทางประกอบได้เป็นธรรมชาติเหมาะสม

ข้อเสีย เมื่อต้องพูดจริง ผู้พูดอาจพูดเกินเวลา เพราะเนื้อหาอาจไม่สัมพันธ์กับเวลา นอกจากนี้อาจขาดการเน้นส่วนสำคัญของเรื่องที่จะพูด

3. การพูดตามโอกาสในการพูด แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 การพูดแบบเป็นทางการ เป็นการพูดที่มีแบบแผนชัดเจน เช่น มีการเตรียมหัวข้อวัตถุประสงค์ ฝึกฝนการพูด ให้มีความมั่นใจ ส่วนลักษณะของการพูดแบบนี้ส่วนใหญ่มักใช้พูดกับบุคคลจำนวนมากๆ เช่น การพูดในชุมชน เป็นต้น

สำหรับหลักการพูดอย่างเป็นทางการประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ ผู้พูดต้องรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง และนอกเหนือจากวิเคราะห์ผู้ฟังแล้วก็ควรวิเคราะห์โอกาส เวลา รวมถึงสถานที่ก่อนพูด เพื่อปรับการพูดให้เหมาะสมกับบริบทและสังคมนั้นๆ

2. ควรเตรียมเนื้อหาก่อนที่จะพูด

3. ควรเตรียมตัวในด้านการใช้ภาษา ทั้งวัจนภาษา หรือ อวัจนภาษาเป็นสิ่งที่ควรมา

ควบคู่กัน

4. ผู้พูดต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองตอนพูด ใช้ทักษะภาษาได้ถูกต้อง พูดอย่างชัดเจน สื่อถึงความจริงใจ รวมถึงอาจมีการใช้น้ำเสียง สีหน้าแววตาให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ ที่เป็นอยู่

3.2 การพูดแบบไม่เป็นทางการ เป็นการพูดในชีวิตประจำวันกับบุคคลทั่วไป อาจเป็นการพูดแบบตัวต่อตัว หรือแบบกลุ่มเล็กๆประมาณ 4-5 คน ลักษณะของการพูดแบบนี้จะเป็นการพูดทั่วไปและไม่มีขอบเขต ของเนื้อหาการพูดที่แน่นอน

สำหรับหลักการพูดอย่างไม่เป็นทางการประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด ควรมีจุดมุ่งหมายชัดเจนในการพูด เช่น เพื่อแจ้งให้ทราบ หรือต้องการให้ผู้ฟังมีปฏิกิริยาตอบกลับ เช่น ต้องการให้ผู้ฟังแสดงความคิดเห็นร่วมด้วย เป็นต้น

2. ผู้พูดควรคำนึงถึงมารยาทในการสื่อสาร รู้จักกาลเทศะในการพูด ถึงแม้จะเป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ ก็ควรคำนึงถึงระดับบุคคลด้วย เช่น การพูดกับเพื่อน การพูดกับผู้อาวุโสกว่า เช่น บิดา มารดา ครูหรือ อาจารย์ เป็นต้น

4. การพูดตามลักษณะการพูด แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 การพูดเดี่ยว เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังได้รับความรู้ อาจเป็นการพูดระหว่างบุคคลแบบตัวต่อตัว

4.2 การพูดกลุ่ม เป็นการพูดที่มีผู้พูดมากกว่าหนึ่งคน ลักษณะของการพูดประเภทนี้คือการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือหาแนวทางปฏิบัติแก้ไขปัญหาต่างๆ

นอกจากนี้ Luoma (2004) ได้แบ่งประเภทของการพูดตามงาน ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่หลักๆ คือ 1.การพูดปลายเปิด (open-ended speaking tasks) และ 2.การพูดแบบมีโครงสร้าง (structured speaking tasks)

1. งานพูดปลายเปิด (open-ended speaking tasks) คือ การให้ผู้สอบได้พูดอะไรบางอย่างโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องบ่งชี้ทักษะของพวกเขา อาจเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยาว ยิ่งให้ผู้เข้าสอบมีอิสระในการพูดหรือการทำกิจกรรมนานเท่าใด ผู้สอบก็ยิ่งแสดงศักยภาพได้ดีมากขึ้นเท่านั้น ตัวอย่างการพูดประเภทนี้ คือ การพูดบรรยาย เล่าเรื่อง ให้คำแนะนำหรือสั่งสอน พูดเปรียบเทียบ การอธิบาย การให้เหตุผล การคาดคะเน และการตัดสินใจ อาจใช้รูปภาพหรือเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นพื้นฐานให้ผู้เข้าสอบพูดบรรยาย อาจเป็นการตั้งประเด็นหัวข้อ (topic) หรือการสัมภาษณ์แล้วให้พูดตอบ นอกจากนี้ยังรวมถึง การพูดแบบแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งอาจมีการจำลองบริบททางวิชาชีพที่ให้ผู้ทดสอบสวมบทบาทเป็นลูกค้าหรือคนรู้จัก อาจมีการจำลองสถานการณ์ทางสังคมหรือการบริการ เช่น การซื้อบางอย่างหรือการไปร้านอาหาร ซึ่งอาจต้องมีการใช้เอกสารต้นร่าง (script) ช่วยในการพูด

2. การพูดที่มีโครงสร้าง (structured speaking tasks) คือ การพูดที่เป็นคำตอบสั้นๆ มีการคาดการณ์คำตอบไว้ และประเด็นการพูดมักจะเน้นประเด็นแคบๆ ในการพูดต่อครั้ง การพูดเหล่านี้ อาจไม่สามารถประเมินองค์ประกอบของการพูดที่สร้างสรรค์ได้ แต่จุดแข็งคือความสามารถในการเปรียบเทียบ เนื่องจากการทดสอบจะเหมือนกันทุกประการสำหรับผู้เข้าสอบสามารถให้คะแนนได้ง่าย ในการพูด ผู้ทดสอบจะรู้ว่ากำลังจะพูดอะไร คำตอบของพวกเขาจึงสามารถตัดสินได้อย่าง สมเหตุสมผลว่าขัดกับบรรทัดฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งจะแบ่งเป็นการพูดเป็นหัวข้อย่อยได้ ดังนี้

2.1 การอ่านออกเสียง (reading aloud) คือ การพูดที่เน้นการออกเสียง (pronunciation) ความเข้าใจ (comprehensibility) ความคาดหวังเกี่ยวกับจังหวะ (rhythm) การเน้นเสียง (stress) น้ำเสียง (intonation) และความถูกต้องของเสียงแต่ละเสียง (accuracy of individual sounds)

2.2 การทำซ้ำประโยค (sentence repetition) คือ การพูดที่ไม่มีการเขียนตอบข้อมูล เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ แต่ผู้สอบจะได้ยินประโยคหนึ่งและพูดซ้ำทันที ซึ่งมักจะประกอบด้วยชุดของ ประโยคต่างๆ ที่จะยาวขึ้นและซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจแต่ละประโยคและแบ่ง ประโยคออกเป็นส่วนเล็กๆ ให้สามารถจดจำและทำซ้ำได้อย่างแม่นยำ

2.3 การเติมประโยคให้สมบูรณ์ (sentence completion) คือ การพูดเติมคำตอบสั้นๆ เป็นข้อเท็จจริง (factual short-answer questions) การพูดตอบนั้นจะต้องเป็นการพูดเปล่งเสียง ด้วยตนเอง เช่น พูดเติมประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และการเข้าใจบริบท เนื่องจาก ผู้ตอบจะต้องเติมประโยคให้สมบูรณ์ด้วยวิธีที่เหมาะสมโดยการพูดตอบ

2.4 การพูดที่มีปฏิกิริยาต่อวลี (Reaction to phrases) คือ เน้นการพูดโต้ตอบยึด หลักการมีความรู้ทางวลี (phrases) และการยอมรับทางสังคม (social acceptability) การพูด ประเภทนี้ คือ การพูดตอบทั่วไป เช่น การพูดทักทาย หรือขอโทษ-ยอมรับ พูดเกี่ยวกับกิจวัตร พูด ตอบในแนวทางที่สังคมยอมรับได้

สรุป ประเภทของการพูดนั้นมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะพูด แต่ถึง อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการพูดแบบใด การพูดที่ดีนั้น ก็ควรคำนึงถึงใน เรื่องของมารยาท เวลา สถานที่ ระดับบุคคล เนื้อหาสาระ รวมไปถึงความรู้พื้นฐานของ ผู้ฟังด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้รับ สารนั้น เกิดการตีความ เข้าใจในเนื้อหาสาระ ความรู้สึก หรือสิ่งต่างๆ ที่ผู้พูดต้องการจะสื่อได้อย่าง ถูกต้อง และเข้าใจได้ตรงกัน

4.4 การสอนทักษะการพูด

ในการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนั้น ลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันผ่านการปฏิบัติงานร่วมกัน จึงมีความสอดคล้องกับทฤษฎีวิวัฒธรรมเชิงสังคม (Sociocultural SLA theory) ซึ่ง Cook (2008) ได้กล่าวถึงแนวคิดของ Vygotsky ไว้ว่า การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ โดยเฉพาะในส่วนพัฒนาการที่เรียกว่าช่องว่างรอยต่อของความสามารถในการเรียนรู้ The Zone of Proximal Development (ZPD) ที่มีแนวคิดว่าการเรียนรู้ที่ต่อยอดเกิดจากการเรียนรู้ผ่านการปฏิสัมพันธ์ (interaction) ก่อนเกิดเป็นการพัฒนาในระดับที่สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (individual level)

นอกจากนี้ ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ (2564) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการสอนพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ครูควรให้โอกาสผู้เรียนในการพูดภาษาอังกฤษโดยการส่งเสริมสภาพแวดล้อมของการทำงานแบบร่วมมือเพื่อให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน
2. ครูควรส่งเสริมการทำกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกฝนการพูดในหลายรูปแบบ
3. ครูควรใช้เวลาพูดให้น้อยลง แต่เพิ่มเวลาให้ผู้เรียนได้พูด ส่วนครูจะมีหน้าที่คอยสังเกตผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้มีการฝึกการพูดตามขั้นตอนกิจกรรมการสอนของครู
4. ครูควรเสนอแนะ หรือแนะนำแนวทางการพูดให้กับผู้เรียนในเชิงบวก
5. ครูควรสอนผู้เรียนในเรื่องของคำศัพท์ สำนวนและรูปแบบประโยคที่จะต้องใช้อีก่อนที่จะให้ผู้เรียนฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด
6. ครูควรใช้คำถามปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนได้อธิบายคำตอบของตนเองได้มากขึ้น
7. ครูควรให้ความเห็นย้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับการพูดหรือการนำเสนอของผู้เรียน
8. ครูไม่ควรแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนทันทีในขณะที่ผู้เรียนพูด เพราะอาจทำให้ขัดจังหวะการพูดของผู้เรียนได้
9. ครูควรวิเคราะห์ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษและให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติมมากขึ้น
10. ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งในและนอกห้องเรียน

นอกจากนี้ Willis (1996) ได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาในห้องเรียนสำหรับผู้เรียนในระยะเริ่มต้น ไว้ดังนี้

1. ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในชั้นเรียนให้ได้มากที่สุด โดยเริ่มจากคำและวลีที่นักเรียนรู้หรือคาดเดาได้เป็นหลัก
2. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นมิตรและแสดงให้เห็นถึงการให้ความร่วมมือ ให้ผู้เรียนรู้สึกอิสระที่จะมีส่วนร่วมหรือกล้าขอความช่วยเหลือในห้องหากผู้เรียนต้องการ
3. ตรวจสอบให้แน่ใจว่ากิจกรรมทั้งหมดที่จัดขึ้นในห้องนั้นได้รับการจัดการในลักษณะที่สามารถสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนได้
4. อย่าคาดหวังผลงานระยะยาวในระยะแรกที่เพิ่งจะฝึกฝน
5. อย่าแก้ไขสิ่งที่ถูกต้องมากเกินไปและอย่าคาดหวังความสมบูรณ์แบบ ควรให้ข้อเสนอแนะกับผู้เรียนและใช้ถ้อยคำอย่างให้กำลังใจ
6. ไม่ห้ามการใช้ภาษาแม่แต่สนับสนุนให้พยายามใช้ภาษาตามเป้าหมายให้ได้มากที่สุด
7. ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่เข้าใจลำดับของกรอบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) และจะได้รับโอกาสเรียนไวยากรณ์ในตอนท้าย
8. ต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังแต่ละองค์ประกอบของงานและวิธีการสอนแบบ (TBL) ที่สะท้อนและกระตุ้นการได้มาซึ่งภาษาโดยธรรมชาติ

นอกจากนี้ Luoma (2004) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดควรมีโครงร่างในการโต้ตอบ (Interaction outline) ซึ่งมีแนวทางดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) เป็นขั้นแรกของการนำผู้เรียนเข้าสู่เรื่องที่จะเรียน เช่น การกล่าวทักทาย ขวนพุดคุย อธิบายงานที่ต้องทำ
2. ขั้นอธิบายงานที่สั่ง ในขั้นนี้จะเกี่ยวกับการตั้งคำถามว่าผู้เรียนเข้าใจในคำอธิบาย หรือคำบรรยาย (Description/Narration) ในงานที่สั่งหรือไม่ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถาม
3. ขั้นชวนสนทนา (Discussion) ในขั้นนี้จะเป็นการเปิดประเด็น เช่น ถามเกี่ยวกับความรู้สึกรู้ว่า ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรกับเรื่องนี้ หรือสิ่งนี้ และเรื่องนี้มีข้องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือในการใช้ชีวิตในโรงเรียน เป็นการถามในลักษณะที่เชื่อมโยงกับสิ่งรอบตัวผู้เรียน
4. ขั้นบทบาทสมมติ (Role play)
5. ขั้นปิดท้าย (Closing) ในขั้นนี้เป็นการถามสะท้อนคิด เช่น สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่ / มีบางอย่าง เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับคุณหรือใครก็ตามที่คุณรู้จักหรือไม่ หรือมีแผนที่จะทำอะไรต่อไป เป็นต้น

สรุป การสอนทักษะการพูด ครูควรจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนให้ได้ใช้ภาษาที่สองได้มากที่สุด เน้นการส่งเสริมการทำงานแบบร่วมมือเพื่อให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนการพูดในหลายรูปแบบ ไม่ควรแก้ไขสิ่งที่ถูกต้องทันทีหรือคาดหวังความสมบูรณ์แบบมากเกินไป ควรให้ข้อเสนอแนะกับผู้เรียนเชิงบวกและใช้ถ้อยคำอย่างให้กำลังใจ นอกจากนี้ ครูควรสังเกตผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้มีการฝึกการพูดตามขั้นตอนหรือกิจกรรมที่ครูได้ออกแบบไว้ให้ ทั้งนี้เพื่อให้เห็นข้อดี รวมถึงข้อบกพร่องของการใช้ภาษาและให้คำแนะนำผู้เรียนได้ถูกต้องและเหมาะสม

4.5 การประเมินทักษะการพูด

Underhill (1987) ได้กล่าวถึง การทดสอบความสามารถในการพูดสื่อสาร ได้ 3 วิธีคือ

1. การทดสอบแบบทางตรง (Direct oral test) คือ วัดการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เช่น การพูดถามตอบ การสนทนาโต้ตอบ การพูดเล่าเรื่อง
2. การทดสอบแบบกึ่งทางตรง (Semi direct oral test) คือ การกำหนดการใช้ภาษาสื่อสาร เช่น อาจมีการตอบคำถามแล้วบันทึกด้วยเครื่องบันทึกเสียง
3. การทดสอบแบบทางอ้อม (Indirect oral test) คือ กำหนดภาษาที่ใช้ให้อยู่ในรูปของสื่อหรือข้อความ เช่น ใช้ข้อสอบแบบตัวเลือก เป็นต้น

นอกจากนี้ Heaton (1990) กล่าวถึง การทดสอบการพูดไว้ดังนี้

1. การใช้การเล่าเรื่องซ้ำๆ เช่น อาจให้ผู้เข้ารับการทดสอบอ่านเรื่องในใจ จากนั้นนำไปเล่าให้ผู้ฟัง สำหรับการทดสอบนี้จะเน้นในส่วนที่เป็นการพูดออกเสียงเท่านั้น และไม่เน้นในเรื่องของเนื้อเรื่องที่เล่าว่าเล่าถูกหรือเล่าผิด
2. การพูดบรรยายจากรูปภาพ โดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบดูรูปภาพแล้วบรรยาย เช่น อาจเป็นรูปภาพง่ายๆและอธิบายว่าสิ่งที่อยู่ในภาพเป็นอย่างไร
3. การใช้ภาพเปรียบเทียบ โดยผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน จะได้รับรูปภาพคนละ 1 ใบ จากนั้นให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อหาสิ่งที่แตกต่างจากภาพที่ตนเองถืออยู่
4. การเรียงลำดับภาพและเล่าเรื่อง โดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบเล่าเรื่องจากภาพตามลำดับเหตุการณ์ที่ให้มา
5. การสัมภาษณ์ อาจถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบ สไม่ชอบ เป็นต้น

สรุป การประเมินทักษะการพูดนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การวัดทางตรง คือ การวัดการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่กำหนดให้ เช่น การพูดถาม-ตอบ ให้ข้อมูล การเล่าเรื่องซ้ำๆ การบรรยายจากรูปภาพ การเล่าเรื่องตามลำดับภาพที่ให้มา นอกจากนี้ สามารถประเมินทางอ้อมได้ เช่น ใช้ข้อสอบแบบตัวเลือก โดยการแปลงภาษาที่ใช้ให้อยู่ในรูปของข้อความแล้วให้เลือกตอบ เป็นต้น

โดยการประเมินทักษะการพูดนั้น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเน้นในเรื่อง ความสามารถในการพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเองหรือบุคคลอื่น สามารถพูดบรรยายจากรูปภาพและข้อความบางส่วนที่กำหนดให้ ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับลักษณะบุคคล ครอบครัว และการพูดสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร ซึ่งผู้วิจัยจะประเมินทักษะการพูด โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดจำนวน 3 ข้อ เป็นข้อคำถามให้นักเรียนพูดตอบแบบปากเปล่า และใช้เกณฑ์การประเมินรูบริคแบบองค์รวม (Holistic rubric) ประเมินในด้าน 1.ด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ 2.ด้านการออกเสียง 3.ด้านความคล่องแคล่ว และ 4.ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พูด ซึ่งจะแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 5 = ดีเยี่ยม (Excellent) 4= ดีมาก (Very Good) 3= ดี (Good) 2= พอใช้ (Fair) 1= อ่อน (Poor)

นอกจากนี้ ในการประเมินทักษะการพูดผู้วิจัยได้ศึกษาคู่มือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักการศึกษาหลายท่านซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการพูดไว้ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การประเมินการพูด ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)

(สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ระดับคะแนน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
ประเด็นการ ประเมิน						
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตาม หัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างภาษา ถูกต้อง	สื่อสารได้ ตรงประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เนื้อหาและ การออกเสียง ถูกต้องเป็น บางส่วน	สื่อสารได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	3	12
ความสามารถ ในการพูด	พูดได้ คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง อย่างเหมาะสม	พูดได้ คล่องแคล่ว พูดเป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตากับ ผู้ฟัง มีการ แสดงออก ทางสีหน้า และท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตากับ ผู้ฟังน้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มี การ ประสาน สายตากับ ผู้ฟังบ้างเป็น ระยะ	2	8
		รวม			5	20

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน 16 – 20 คะแนน ระดับ ดีมาก

ช่วงคะแนน 13 – 15 คะแนน ระดับ ดี

ช่วงคะแนน 10 – 12 คะแนน ระดับ พอใช้

คะแนน น้อยกว่า 10 คะแนน ระดับ ควรปรับปรุง

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่า สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ กำหนดหัวข้อการประเมินการพูดไว้ 2 ด้าน คือ 1. ด้านความถูกต้องด้านเนื้อหา และ 2. ด้านความสามารถในการพูด

นอกจากนี้ ญรัตน์ แยมฉาย (2559) ได้มีการสังเคราะห์หัวข้อรายละเอียดการประเมินการพูดแบบ Scoring rubric จากหลายแหล่งข้อมูล โดยศึกษาจากหลายแหล่งข้อมูลแล้วสรุปสังเคราะห์เป็นรายละเอียด ดังนี้

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	0
1. การลำดับ เนื้อหาและ เนื้อหา	-ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อ เรื่องและสรุป ครบและ ชัดเจน -เนื้อหา ถูกต้องและ สัมพันธ์กับ การพูด	-ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อ เรื่องและสรุป ครบแต่ไม่ ชัดเจน -เนื้อหา ถูกต้องและ สัมพันธ์กับ การพูด	-ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อ เรื่องและสรุป ไม่ครบ -เนื้อหา ถูกต้องและ สัมพันธ์กับ การพูด	-ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อ เรื่องและสรุป ไม่ครบ -เนื้อหา บางส่วน ถูกต้องและ สัมพันธ์กับ การพูด	-ไม่ลำดับ เนื้อหา ส่วน นำ เนื้อเรื่อง และสรุป -เนื้อหาไม่ ถูกต้อง
2. การออก เสียง	ออกเสียง ถูกต้องและไม่ ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ออกเสียงผิด บางครั้งแต่ไม่ ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ออกเสียงผิด บางครั้งและ ส่งผลให้ผู้ฟัง สับสน	ออกเสียงผิด บ่อยครั้งและ ส่งผลให้ผู้ฟัง สับสน	ออกเสียงผิด จนไม่สามารถ เข้าใจเนื้อหา
3. หลัก ไวยากรณ์	ใช้ภาษาถูก หลัก ไวยากรณ์และ	ใช้ภาษาผิด หลัก ไวยากรณ์	ใช้ภาษาผิด หลัก ไวยากรณ์	ใช้ภาษาผิด หลัก ไวยากรณ์	ใช้ภาษาผิด หลัก ไวยากรณ์

	ไม่ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	บางครั้งแต่ไม่ ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	บางครั้งและ ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	บ่อยครั้งและ ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	บ่อยครั้งจนไม่ สามารถเข้าใจ เนื้อหาได้
4. ความลื่น ไหลของการ พูด	พูดราบรื่น อย่างเป็น ธรรมชาติ	พูดราบรื่นแต่ อาจใช้เวลา นึกข้อมูล บางครั้ง	พูดราบรื่นแต่ อาจดู กระดากโน้ต บางครั้ง	อ่านกระดาก โน้ตบ่อยครั้ง	อ่านกระดาก โน้ต ตลอดเวลา
5. การสบตา	สบตากับผู้ฟัง อย่างทั่วถึง และเหมาะสม	สบตากับผู้ฟัง อย่างทั่วถึง	สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	สบตากับผู้ฟัง น้อยครั้ง	ไม่สบตากับผู้ฟัง

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่า ญุรัตน์ แยมฉาย (2559) ได้มีการสังเคราะห์หัวข้อ
รายละเอียดการประเมินการพูดแบบ Scoring rubric โดยการกำหนดหัวข้อการประเมินการพูดไว้ 5
ระดับของการให้คะแนน ตั้งแต่ 0-4 ซึ่งจะประกอบด้วยประเด็นการประเมิน 5 ด้าน คือ 1. ด้าน
เนื้อหาและการลำดับเนื้อหา 2. ด้านการออกเสียง 3. ด้านหลักของไวยากรณ์ 4. ด้านความลื่นไหล
และ 5. ด้านการสบตา

เกณฑ์การประเมินการพูด (Auda, 2013)

เกณฑ์	ระดับดีมาก (Superior)	ระดับดี (Advanced)	ระดับปานกลาง (Intermediate)	ระดับขั้นฝึกฝน/ เริ่มต้น (Novice)
ความ คล่องแคล่ว (Fluency)	☐ คำพูดต่อเนื่อง ชัดเจนและเป็น ระเบียบ	☐ พูดต่อเนื่องโดยหยุด ชั่วคราวเพื่อค้นหาคำ ที่เหมาะสมและ/หรือ จัดระเบียบความคิด	☐ หยุดบ่อยเพื่อจัด ระเบียบความคิด และหรือ/เพราะ ขาดคำศัพท์	☐ หยุดยาว บ่อยครั้งด้วย คำพูดที่ไม่ สมบูรณ์
ไวยากรณ์ (Grammar)	☐ ไม่มีข้อผิดพลาด	☐ มีข้อผิดพลาด เล็กน้อยแต่ไม่ทำให้ ความหมายคลุมเครือ	☐ มีข้อผิดพลาด มากมายแต่ไม่ทำ ให้ความหมาย	☐ มีข้อผิดพลาด สำคัญที่ทำให้ ความหมาย

			คลุมเครือ	คลุมเครือ
การออกเสียง (Pronunciation)	☐ ไม่มีข้อผิดพลาด	☐ มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสื่อสาร	☐ มีข้อผิดพลาดมากมายที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสื่อสาร	☐ มีข้อผิดพลาดสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจ
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)	☐ ไม่มีการใช้ภาษาอาหรับ	☐ แทบจะไม่ใช้คำภาษาอาหรับ	☐ คำพูดเกือบครึ่งเป็นภาษาอาหรับ	☐ คำพูดส่วนใหญ่เป็นภาษาอาหรับ
	☐ มีการใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย (รวมถึงสำนวนและวลีที่ตายตัว)	☐ มักใช้คำศัพท์อย่างเพียงพอและถูกต้อง	☐ มีการใช้คำซ้ำเนื่องจากคำศัพท์ที่ถูกต้องนั้นมีจำกัด	☐ ใช้คำศัพท์ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม
การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	☐ ตั้งคำถาม ตอบกลับ แสดงความคิดเห็น ช่วยชี้แจงแนวคิดของผู้อื่น และกระตุ้นให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการอภิปราย	☐ ตั้งคำถามและตอบกลับผู้อื่นเท่านั้น	☐ ตอบคำถามเมื่อถูกเรียกชื่อให้ตอบเท่านั้น	☐ ไม่พยายามที่จะมีส่วนร่วมในการอภิปราย
เนื้อหา (Content)	☐ มีรายละเอียดที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ทั้งข้อเท็จจริงหลักฐาน	☐ คำถามและคำตอบเกี่ยวข้องกับหัวข้อแต่ไม่มีรายละเอียด	☐ พูดววน พูดอ้อม ประเด็น โดยไม่มีเนื้อหาที่มีคุณค่าพอ	☐ ใช้คำตอบสั้นๆ (ใช่/ไม่ใช่ หรือตอบเพียง 2-5 คำ)

	<p>เรื่องราวส่วนตัว และอื่นๆ</p> <p>☐</p> <p>ใช้อารมณ์ขันที่ น่าสนใจ</p>	<p>☐</p> <p>จำกัดการใช้อารมณ์ ขัน</p>	<p>☐</p> <p>เน้นอารมณ์ขันใน แต่ละข้อความ</p>	<p>☐</p> <p>ใช้อารมณ์ขัน มากกว่าคำพูด</p>
<p>การเป็นผู้นำ ในการ อภิปราย (Discussion leader)</p>	<p>☐</p> <p>เริ่ม พัฒนา รักษา เวลา และปิดการ สนทนาภายใน เวลาที่กำหนด</p>	<p>☐</p> <p>เริ่ม พัฒนา และคงไว้ ซึ่งการอภิปรายแต่ไม่ มีการปิดการสนทนา ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>☐</p> <p>เริ่มการสนทนา แต่ไม่สามารถ ควบคุมการ สนทนาและเวลา ได้</p>	<p>☐</p> <p>ไม่สามารถเริ่ม หรือควบคุมการ สนทนาได้</p>
	<p>☐</p> <p>มีส่วนร่วมกับ สมาชิกทุกคนใน การสนทนา (โดยซักถาม, ชี้แจง, แสดง ความคิดเห็น, ชี้แจงความเข้าใจ ผิด, แก้ไขคำพูด ของผู้อื่น, ฯลฯ)</p>	<p>☐</p> <p>มีส่วนร่วมกับสมาชิก ทุกคนในการสนทนา โดยการถามคำถาม เท่านั้น</p>	<p>☐</p> <p>มีส่วนร่วมกับ สมาชิกที่ เฉพาะเจาะจงโดย การถามคำถาม และ/หรือ ครอบงำการ สนทนาของเขา/ เธอ</p>	<p>☐</p> <p>ไม่สามารถมี ส่วนร่วมกับผู้อื่น ในการสนทนา</p>

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่า Auda (2013) ได้กำหนดหัวข้อการประเมินการพูดแบบ Scoring rubric ไว้ใน 7 ด้านด้วยกันคือ

1. ด้านความคล่องแคล่ว
2. ด้านไวยากรณ์
3. ด้านการออกเสียง
4. ด้านการใช้คำศัพท์
5. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์
6. ด้านเนื้อหา
7. ด้านการเป็นผู้นำในการอภิปราย โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ระดับคือ 1. ระดับดีมาก (Superior) 2. ระดับดี (Advanced) 3. ระดับปานกลาง (Intermediate) 4. ระดับขั้นฝึกฝน/เริ่มต้น (Novice)

เกณฑ์การประเมินการพูด ระดับ B1 ของ (Cambridge University, 2019)

B1	การใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์	การสร้างและ การจัดระเบียบ ข้อความ	การออกเสียง	การมีปฏิสัมพันธ์ ในการสื่อสาร
5	แสดงระดับการควบคุมที่ดีของรูปแบบไวยากรณ์อย่างง่าย และพยายามใช้รูปแบบทางไวยากรณ์ที่ซับซ้อน ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย	สามารถสร้างภาษาที่ยืดยาวได้แม้จะมีความลึกลับอยู่บ้าง สร้างการมีส่วนร่วมแม้ว่ามีการซ้ำซ้อนของข้อมูลบ้าง มีการใช้คำสำนวนหรือคำเชื่อมต่างๆ	สามารถเข้าใจได้ น้ำเสียงมีความเหมาะสมโดยทั่วไป มีการวางประโยคและเน้นเสียงคำได้อย่างถูกต้อง โดยทั่วไปแล้วเสียงแต่ละเสียงจะเปล่งออกมาอย่างชัดเจน	มีการเริ่มต้นและตอบสนองอย่างเหมาะสม รักษาและพัฒนาปฏิสัมพันธ์และเจรจาต่อรองเพื่อให้ได้ผลลัพธ์โดยได้รับการสนับสนุนเพียงเล็กน้อย
4	แสดงความสามารถอยู่ที่เกณฑ์คะแนนระหว่าง 3 และ 5			
3	แสดงถึงการควบคุมรูปแบบไวยากรณ์อย่างง่ายในระดับที่ดี ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมเมื่อพูดถึง	สร้างคำตอบที่เกินกว่าวลีสั้นๆ ได้แม้อาจมีความลึกลับในการใช้ สร้างการมีส่วนร่วม	ส่วนใหญ่เข้าใจได้และมีการควบคุมลักษณะเสียงทั้งในระดับคำพูดและระดับของคำ	เริ่มและตอบสนองอย่างเหมาะสมทำให้การโต้ตอบดำเนินต่อไปโดยมีการกระตุ้นและสนับสนุนเพียงเล็กน้อย

	หัวข้อที่คุ้นเคย	ร่วมโดย ส่วนมาก แต่ยังมี ความเกี่ยวข้อง ซ้ำซ้อนของ ข้อมูล ใช้คำสำนวน หรือคำเชื่อม พื้นฐานได้		
2	แสดงความสามารถอยู่ที่เกณฑ์คะแนนระหว่าง 1 และ 3			
1	ใช้ไวยากรณ์อย่าง ง่ายอย่างเพียงพอ ใช้คำศัพท์ที่ เหมาะสมใน ขอบเขตที่จำกัดเพื่อ พูดคุยเกี่ยวกับ หัวข้อที่คุ้นเคย	ตอบสนองโดย ใช้ลักษณะวลี สั้นๆ และยัง แสดงความลังเล บ่อยครั้ง พูดซ้ำข้อมูลหรือ พูดนอกเรื่อง จากหัวข้อ	ส่วนใหญ่เข้าใจได้ แม้ว่าจะมีการ ควบคุมคุณสมบัติ ด้านเสียงที่จำกัดก็ ตาม	พยายามรักษาการ พูดคุยแลกเปลี่ยน ที่เรียบง่ายแม้ว่าจะ มีความยุ่งยากอยู่ บ้าง ต้องการการ กระตุ้นเตือนและ การสนับสนุน
0	แสดงความสามารถอยู่ที่เกณฑ์คะแนนต่ำกว่า 1			

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่า Cambridge University (2019) ได้กำหนดหัวข้อการประเมินทักษะการพูดแบบ Scoring rubric ไว้ 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ใน 4 ด้าน คือ 1. ด้านการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ 2. ด้านการสร้างและการจัดระเบียบข้อความ 3. ด้านการออกเสียง 4. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด (สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2564)

ระดับ สมรรถภาพ	คำอธิบาย
ระดับดีเด่น (Distinguished)	สนทนาใช้ศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนต่างๆ ได้ถูกต้องแม่นยำและเหมาะสมทั้งในเรื่องที่มีหรือไม่มีเรื่องเกี่ยวข้อง ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้ฟัง รู้จักใช้กลวิธีในการพูดแนะนำและโน้มน้าว แสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนของหน่วยงานได้ สามารถเจรจาประนีประนอม แสดงจุดยืนได้อย่างแจ่มแจ้ง ทำหน้าที่เป็นล่ามอย่างไม่เป็นทางการได้ รวมทั้งมีความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ระดับดีมาก (Superior)	สนทนาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างคล่องแคล่ว ตอบโต้ทันทีทั้งในเรื่องนามธรรมและไม่ใช่นามธรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทางสังคม วิชาการหรือวิชาชีพ อธิบายให้ละเอียด สรุป ตั้งสมมติฐานได้ แสดงทัศนะสนับสนุนหรือคัดค้านได้ แสดงการเรียงลำดับความคิดและเชื่อมโยงความคิดได้ดี ใช้คำศัพท์สำนวน และโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง อาจใช้โครงสร้างที่ซับซ้อนผิดไปบ้าง
ระดับดี (Advanced)	สนทนาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการได้ เล่าเหตุการณ์ทั่วไปในปัจจุบัน และให้ความเห็นในเรื่องเฉพาะที่ถนัดหรือคุ้นเคยได้อย่างมั่นใจ ทำให้คู่สนทนาที่เป็นเจ้าของภาษาเข้าใจได้ดี ในเรื่องที่ไม่ถนัดหรือไม่คุ้นเคย การสนทนาอาจไม่คล่องตัว แต่ก็สามารถใช้กลวิธีทางภาษาอื่นๆ ทำให้การสนทนาดำเนินต่อไปได้
ระดับกลาง (Intermediate)	สนทนาตัวต่อตัวและโต้ตอบกับเจ้าของภาษาได้รู้เรื่องในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน รู้จักใช้กลวิธีทางภาษาขั้นต้นเพื่อทำให้การสนทนาดำเนินต่อไปได้โดยไม่ติดขัด
ระดับฝึกพูด (Novice)	ใช้ภาษาอย่างจำกัดเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ลักษณะของภาษาที่ใช้มักเป็นภาษาที่เรียนและท่องจำมาเท่านั้น

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่า ได้แบ่งระดับของทักษะการพูดออกเป็น 5 ระดับแบบ (Holistic rubric) ไว้ดังนี้ คือ 1. ระดับดีเด่น (Distinguished) 2. ระดับดีมาก (Superior) 3. ระดับดี (Advanced) 4. ระดับกลาง (Intermediate) 5. ระดับฝึกพูด (Novice)

เกณฑ์การประเมินการพูด สภาการศึกษาแห่งชาติ

The National Certificate descriptive scale (National Board of Education, 2002)

6	พูดได้อย่างคล่องแคล่ว มีสำเนียงต่างประเทศคล้ายเจ้าของภาษาอย่างมาก สามารถแสดง ความหมายของความแตกต่างที่ละเอียดอ่อนเพียงเล็กน้อยได้อย่างแม่นยำ สามารถใช้สำนวน ได้หลากหลายและเหมาะสม สามารถอธิบายแม้กระทั่งหัวข้อที่ซับซ้อน รวมถึงหัวข้อย่อยๆ เพื่อ พัฒนามุมมองที่แตกต่างกันและนำเสนอไปสู่ข้อสรุปที่เหมาะสมได้
5	พูดคล่องโดยไม่ต้องค้นหาสำนวนให้ชัดเจนบ่อยๆ สามารถถ่ายทอด หรือส่งต่อข้อความอย่างเป็นธรรมชาติ เชื่อมโยงกัน และมีความยาวที่เหมาะสม สามารถ นำเสนอคำอธิบายที่ชัดเจนและรายละเอียดแม้กระทั่งหัวข้อที่ซับซ้อน สามารถใช้สำนวนภาษา ได้อย่างเจ้าของภาษา รวมถึงสำนวนในชีวิตประจำวันและแสดงความแตกต่างได้ดีพอสมควร
4	รับมือได้ดีแม้ในสถานการณ์การพูดที่ไม่คุ้นเคย สร้างความแตกต่างระหว่างเป็นทางการและไม่ เป็นทางการได้ในระดับหนึ่ง สามารถนำเสนอและแสดงความคิดเห็นได้อย่างสมเหตุสมผล สามารถพูดบรรยายภาพ เสียง และประสบการณ์ได้ มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพียงเท่านั้น เนื่องจากความสามารถทางภาษา อาจยังไม่เพียงพอ
3	รับมือกับสถานการณ์การพูดที่คุ้นเคยมากที่สุด สามารถริเริ่มใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน หรือใน สถานการณ์ได้ การพูดอาจค่อนข้างช้าแต่มีการหยุดที่ผิดธรรมชาติเล็กน้อย แต่ยังสามารถ เข้าใจได้แม้ว่าจะถ่ายโอนโครงสร้างและคำศัพท์ของภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศไปยัง ภาษาเป้าหมาย การออกเสียงอาจเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานภาษาเป้าหมายอย่างชัดเจน
2	รับมือกับสถานการณ์การพูดที่เป็นกิจวัตรซึ่งต้องการการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างง่าย อย่างไรก็ตาม ตาม ความสามารถทางภาษาของผู้พูดยังจำกัด การสื่อสารที่ประสบความสำเร็จอาจเกิดจากคู่ สนทนาเต็มใจช่วยผู้พูดในการสร้างข้อความ และการออกเสียงอาจเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐาน ของภาษาเป้าหมายอย่างชัดเจน
1	สามารถถามและตอบคำถามง่ายๆที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในชีวิตประจำวันได้ทันที สามารถใช้รูปประโยคแบบสุภาพหรือธรรมดาได้ รับมือกับการพูดโดยใช้ประโยคที่ง่ายที่สุด แต่ การสื่อสารยังคงล่าช้าและกระจัดกระจายมาก บ่อยครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ວິຈານภาษาเพื่อให้ เข้าใจได้

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่าได้แบ่งเกณฑ์การประเมินการพูดแบบ (Holistic rubrics) เป็น 6 ระดับ

เกณฑ์การประเมินการพูด

A data-based fluency scale (Hasselgren, 1998; based on Fulcher, 1996)

1	ผู้พูดพูดเพียงคำสั้นๆ มักจะเป็นคำเดียว มีการหยุดชั่วคราวเมื่อพวกเขาพยายามทำความเข้าใจคู่สนทนา ขอความกระจ่าง หรือค้นหาคำหรือแบบฟอร์มการพูด มักมีการพูดซ้ำ หรือบางครั้งข้อความถูกละทิ้งที่ไม่สามารถตอบกลับได้ อันเนื่องจากความบกพร่องทางภาษา
2	ผู้พูดมักต้องการความช่วยเหลือเพื่อที่จะเข้าใจคู่สนทนาของตน มักเริ่มพูดด้วยข้อความที่ง่ายๆ ไม่มีการขยายความหรือตัวอย่าง มีการหยุดชั่วคราวเมื่อนึกคำศัพท์หรือไวยากรณ์ – บางครั้งอาจมีพูดอ้อมค้อมและบ่อยครั้งมีการสลับของรูปแบบกลางคัน
3	ผู้พูดมักจะเข้าใจคู่สนทนาใช้เวลาในการวางแผนเรื่องการพูด มองความเหมาะสมของการเลือกใช้คำให้มีความสำคัญมากขึ้น มีการหยุดชั่วคราวเพื่อเลือกคำที่เหมาะสม หรือดึงดูคู่สนทนา คำพูดมีแนวโน้มที่จะขยายความมากขึ้น มีการโต้ตอบกลับ มีการใช้ hm หรือ yes ช่วยให้การสนทนาเป็นธรรมชาติมากขึ้น
4	ความเข้าใจผิดในการพูดแทบจะไม่เกิดขึ้น ผู้พูดอาจมีการเว้นช่วงเพื่อแสดงความไม่แน่นอนในข้อเสนอ การพูดอาจมีการเปล่งเสียงคำเดียวไม่กี่คำ และสามารถขยายคำพูดของพวกเขาได้ เช่น พูดให้ข้อคิดเห็น พูดสนับสนุน ผู้พูดมักใช้เวลาไปกับการวางแผนเนื้อหา วิธีการแสดงออกและการนำเสนอมุมมองของตนเอง และการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา การพูดอาจเกิดขึ้นได้เมื่อผู้พูดไม่พอใจกับข้อเสนอหรือความถูกต้องของการกำหนดรูปแบบ
5	ผู้พูดมีความมั่นใจมากขึ้น มีโอกาสน้อยที่จะแสดงความไม่แน่นอนในข้อเสนอ ไม่ค่อยหยุดชั่วคราวด้วยเหตุผลด้านไวยากรณ์หรือการเลือกใช้คำ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือข้อความส่วนใหญ่เกิดขึ้นด้วยเหตุผลของการแสดงข้อเสนอ ผู้พูดสามารถพูดขยายข้อความพูดสนับสนุนตัวเอง และตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่า แบ่งเกณฑ์การประเมินการพูดแบบ (Holistic rubrics) เป็น 5 ระดับ

เกณฑ์การประเมินการพูด

The Test of English for Educational Purposes fluency scale (Weir, 1993)

0	คำพูดขาดช่วง ไม่ต่อเนื่องกัน
1	คำพูดลั่นเลและมักไม่สมบูรณ์ ยกเว้นคำพูดและคำตอบจากข้อสังเกตบางส่วน มีประโยคส่วนใหญ่ไม่ปะติดปะต่อและมีความยาวจำกัด
2	มีสัญญาณของความพยายามในการใช้คำสนทนา การเปล่งเสียงอาจมีความลั่นเล แต่มีความสอดคล้องกัน ของความเร็ว และความยาวมากขึ้น
3	มีคำพูดที่ลั่นเลในบางครั้ง แต่ยังมีลักษณะที่สม่ำเสมอและลื่นไหล ถูกขัดขวางในบางครั้งโดยการนึกใช้ถ้อยคำใหม่ มีการพูดอ้อมค้อม หรือพูดซ้ำบ้าง แต่มีการเติมเต็มโดยใช้ตัวเชื่อมต่อระหว่างประโยคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเกณฑ์การประเมินข้างต้น จะเห็นว่าได้แบ่งการพูดที่เกี่ยวกับเรื่องความคล่องแคล่ว ออกเป็น เป็น 4 ระดับ ตั้งแต่ 0-3

เกณฑ์การประเมินการพูดประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยม 6 (K-12)

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA (2021) ได้แบ่งเป็น 3 ระดับของการให้คะแนน ดังนี้

การตอบสนองในระดับ 2 มีลักษณะทั่วไปดังนี้ นักเรียนใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าและใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าคำตอบอาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยในการใช้งาน แต่ความหมายของนักเรียนนั้นชัดเจน นักเรียนตอบคำถามอย่างมีประสิทธิภาพและการตอบสนองสอดคล้องกับสิ่งเร้า
การตอบสนองในระดับ 1 มีลักษณะทั่วไปดังนี้ การตอบสนองอาจมีคำและวลีที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้า แต่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และคำศัพท์บ่อยครั้งซึ่งอาจรบกวนความเข้าใจของผู้ฟังอย่างมาก การตอบสนองเพียงบางส่วน แม้ว่าเนื้อหาบางส่วนอาจไม่ถูกต้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งกระตุ้นก็ตาม
การตอบสนองที่ระดับ 0 มีลักษณะทั่วไปดังนี้ ปฏิเสธ/ไม่ตอบกลับ / ตอบกลับเฉพาะภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ / ตอบกลับเพียงว่า “ใช่” “ไม่รู้” หรือ “ฉันไม่รู้.” / ตอบแบบปิดประเด็น/หัวข้อ / ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้

สรุป เมื่อทำการสังเคราะห์ประเด็นหัวข้อประเมินการพูดจากนักวิชาการหลายท่านจึงพบว่าในการประเมินทักษะการพูดนั้น มีทั้งเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubric) และเกณฑ์การประเมินรูบริคแบบองค์รวม (Holistic rubrics) ที่เป็นการประเมินแบบภาพรวมกว้างๆ นอกจากนี้ โดยสรุปภาพรวมสามารถประเมินการพูดได้ในหลายประเด็นด้วยกัน เช่น ประเมินในเรื่องของการใช้คำศัพท์ เนื้อหาในการพูด การออกเสียง ความถูกต้องของไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว การมีปฏิสัมพันธ์ การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบคำพูด ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวทางที่ได้จากการศึกษานี้ไปใช้ในการสร้างแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับงานวิจัยนี้

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดของผู้วิจัย

เกณฑ์การประเมินการพูด (Holistic rubrics)

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ประเด็นการประเมินทักษะการพูดและปรับปรุงเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติมจากคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ระดับชั้นมัธยมศึกษา ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเกณฑ์การประเมินการพูดของ THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA (2021) ดังตารางต่อไปนี้

	ระดับ เกณฑ์การให้คะแนน	หัวข้อการประเมิน
5	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด ออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นหนักคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง คล่องแคล่ว ชัดเจน ไม่ลังเลในการพูด พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สบตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงเหมาะสมเป็นธรรมชาติในการพูด	หัวข้อการประเมิน 1. ความถูกต้องของไวยากรณ์ 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พูด
4	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด ออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นหนักคำประโยคได้เป็นส่วนใหญ่ หยุดใช้เวลานึกคำบ้าง แต่สื่อสารให้เข้าใจได้ พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สบตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม แต่พูดเหมือนอ่าน ยังขาดความเป็นธรรมชาติในการพูด	
3	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องบางส่วน ออกเสียงได้ค่อนข้างถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นหนัก พูดตะกุกตะกัก พูดเป็นคำๆ แต่สื่อสารพอเข้าใจได้ พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สบตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม แต่พูดเหมือนอ่าน ยังขาดความเป็นธรรมชาติในการพูดค่อนข้างมาก	
2	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องบางส่วน มีผลต่อความเข้าใจ* ออกเสียงผิดมากกว่า 3 ครั้ง หยุดใช้เวลานึกคำนานมาก แต่พยายามที่จะสื่อสาร พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สบตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสม แต่พูดเหมือนอ่าน ยังขาดความเป็นธรรมชาติในการพูดอย่างมาก	
1	ไม่สามารถเรียบเรียงคำหรือข้อความตามหลักไวยากรณ์ได้	

ออกเสียงได้บางครั้ง ใช้เวลานึกค่านานมาก จับใจความไม่ได้ ไม่เข้าใจในสิ่งที่จะพูด	
รวม	

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด (Holistic rubric)

5 = ดีเยี่ยม (Excellent) 4= ดีมาก (Very Good) 3= ดี (Good) 2= พอใช้ (Fair) 1= อ่อน (Poor)

5. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อ YouTube

ในส่วนนี้จะกล่าวถึง ประสิทธิภาพรวมของ YouTube ความสำคัญของ YouTube ต่อการจัดการศึกษา หลักการนำสื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการศึกษาและการคัดเลือกสื่อเพื่อนำมาใช้ และการคัดเลือกสื่อการสอนจาก YouTube ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ประสิทธิภาพรวมของ YouTube

YouTube หมายถึง เว็บไซต์ที่ผู้ใช้สามารถอัปโหลดรูปภาพ แชร่วิดีโอ ผ่านช่องทางออนไลน์ได้อย่างง่ายดาย เป็นช่องทางหนึ่งที่รวมคลิปวิดีโอไว้จำนวนมาก (Burke & Snyder, 2008) ถือกำเนิดโดย Chad Hurley , Steve Chen, และ Jawed Karim ซึ่งทั้ง3ท่านนี้เคยเป็นบุคลากรที่เคยทำงานในบริษัท PayPal ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำงานเกี่ยวข้องกับบริการด้านอินเทอร์เน็ต ก่อนที่จะออกจากบริษัทและมาร่วมกันก่อตั้งเว็บไซต์ YouTube ขึ้นมาด้วยตนเอง ปัจจุบัน เว็บไซต์YouTube นั้นมีผู้ใช้งานมากกว่า 1,000 ล้านคน หรือ ถือเป็นเกือบ 1 ใน 3 ของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทั่วโลก YouTube จึงเป็นเว็บไซต์ที่คนเข้าถึงมากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจาก Google (ลงทุนแมน, 2561)

สรุป YouTube หมายถึง เว็บไซต์ที่ให้บริการแลกเปลี่ยนเนื้อหา ข้อความ รูปภาพ เสียง หรือคลิปวิดีโอต่างๆผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เปรียบเสมือนชุมชนออนไลน์อย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้คนสามารถทำความรู้จักกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

5.2 ความสำคัญของ YouTube ต่อการจัดการศึกษา

สำหรับเว็บไซต์ YouTube นั้น ไม่ได้เป็นแค่ช่องทางที่สามารถอัปโหลดรูปภาพ เนื้อหา หรือคลิปต่างๆแต่เพียงเท่านั้น ครูผู้สอนยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษาให้กับผู้เรียนได้ (Pratama et al., 2020) นอกจากนี้ YouTube นั้นยังทำให้เกิดองค์ความรู้ผ่านสื่อในรูปแบบของ มัลติมีเดีย ช่วยในการรื้อฟื้นความเข้าใจ ในรูปแบบของการรับสารจากการได้เห็น หรือรับฟัง (Lindstrom, 1994) นอกจากนี้ Seilstad (2012) กล่าวว่า ศึกษาการใช้ YouTube ในการสอนภาษาอังกฤษในโมร็อกโค กล่าวว่า YouTube เป็นช่องทางที่ง่ายในการเชื่อมความสัมพันธ์ มีความเฉพาะเจาะจงในเนื้อหา มากไปกว่านั้น วิดีโอบน YouTube สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา สามารถดู

ซ้ำ หรือกดหยุดได้ สามารถช่วยดึงดูดความสนใจให้คนมีส่วนร่วมได้จากภาพและเสียง (Fathallah, 2007) ดังนั้น จะเห็นได้ว่า YouTube นั้นช่วยลดข้อจำกัดในด้านของเวลาและสถานที่ได้ YouTube จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนนั้นเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

5.3 หลักการนำสื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการศึกษาและการคัดเลือกสื่อเพื่อนำมาใช้
จากการศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีข้อดีหลายประการ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีข้อพึงตระหนักเช่นกัน ยุพดี ทวลอารมณ และคณะ (2564) ศึกษาถึงข้อดี และข้อพึงตระหนักในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ไว้ดังนี้ ข้อดีของแพลตฟอร์มออนไลน์คือ มีรูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลที่มีความหลากหลาย สามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียน แก้ไขข้อจำกัดในหลายด้าน เช่น ด้านเวลา ด้านสถานที่ และยังทำให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาแหล่งเรียนรู้ได้สะดวกมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ หรือ การนำเนื้อหาจากสื่อสังคมออนไลน์มาประกอบการสอนนั้น ครูผู้สอนควรระวังในเรื่องของลิขสิทธิ์ในเนื้อหา ครูผู้สอนควรมีการอ้างอิงถึงแหล่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ร่วมด้วย นอกจากนี้ ธารณวัฒน์ วรณประภา (2560) ก็ได้เสนอหลักการนำสื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการศึกษาดังนี้ 1. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ ควรสัมพันธ์กับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายจะสอน 2. สื่อต้องมีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงมีความเหมาะสมกับกระบวนการและรูปแบบการสอน 3. ครูผู้สอนควรคำนึงถึงเรื่องของหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมด้วย นอกจากนี้ รัชตากร พลภักดี (2563) กล่าวว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Line หรือ การใช้ YouTube มีข้อดีคือ เป็นช่องทางการสอนแบบหนึ่งที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อ Covid-19 แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผู้ใช้งานควรตระหนักถึงในเรื่องของคุณธรรม และจริยธรรมในการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ เช่น ไม่ควรบิดเบือนข้อมูลจากความเป็นจริง เป็นต้น สรุป การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการศึกษานั้นเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น สามารถลดข้อจำกัดในด้านเวลา สถานที่ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่นักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากในห้องเรียนได้ ถึงอย่างไรก็ตาม การใช้สื่อสังคมออนไลน์ก็มีข้อควรคำนึง เช่น เนื้อหาสาระที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย ความเหมาะสมของช่วงวัย และระดับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรมีความรู้ในเรื่องของรูปแบบการสอนหรือเทคนิคที่ใช้ในกาสอนให้สอดคล้องกับสื่อที่จะนำมาใช้ นอกจากนี้ ยังรวมถึงในเรื่องของคุณธรรมและจริยธรรม ครูผู้สอนควรรวบรวมแหล่งข้อมูลเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องของลิขสิทธิ์ เพิ่มเติมต่อจากนี้ ในทรรศนะของผู้วิจัยเห็นว่า สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกอย่างหนึ่งคือการเข้าถึงสื่อที่ไม่เหมาะสม อย่งไรก็ดี ผู้ปกครอง ครูผู้สอน ควรรู้จักให้

คำแนะนำในการใช้สื่อให้กับผู้เรียน เพื่อเป็นการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในการเข้าถึงสื่อที่ไม่เหมาะสม

5.4 การคัดเลือกสื่อการสอนจาก YouTube

สื่อออนไลน์เป็นเหมือนเครื่องมือที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ สำหรับการคัดเลือกสื่อการสอนจาก YouTube นั้น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกสื่อ YouTube จากเนื้อหาสาระที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย ระดับความสามารถของผู้เรียน รวมถึงเทคนิคที่ใช้ในกาสอนให้สอดคล้องกับสื่อที่จะนำมาใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสื่อ YouTube จากช่องต่อไปนี้ คือ

1. สื่อจากช่อง English Chit Chat
  - เรื่อง Describing People
  - เรื่อง Talking About Your Family in English
2. สื่อจากช่อง Oxford Online English
  - เรื่อง Talking About Your Family in English-Spoken English Lesson
3. สื่อจากช่อง Easy English
  - เรื่อง Describing People's Appearance and Personality Conversation
  - เรื่อง At the Restaurant Conversation
4. สื่อจากช่อง English Speaking Course
  - เรื่อง Order at the restaurant

พูน ปณ ทิโต ชีเว

6. แผนการจัดการเรียนรู้

6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ (2552) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง วัสดุหลักสูตรที่ควรพัฒนามาจากหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร เป็นส่วนที่แสดงเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามบทเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์

ชวลิต ชูกำแหง (2553) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยอาจมีการใช้สื่อ อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2553) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการใช้สื่อ มีการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนทราบว่า จะจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาใด จุดประสงค์ใด จัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผล หรือประเมินผล โดยวิธีใด

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้ให้นิยามของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า คือ แผนการสอนหรือกิจกรรมการสอนที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้าซึ่งมีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมากำหนดกิจกรรมการสอน รวมถึงมีการกำหนดวัตถุประสงค์ สื่อ แหล่งเรียนรู้และวิธีการประเมินว่าจะประเมินผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนนั้นเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้

สรุป แผนการจัดการเรียนรู้คือเอกสารการสอนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมการสอน ซึ่งภายในแผนการสอนจะมีการกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการสอน เวลา จุดประสงค์ สื่อการสอน รวมถึงวิธีการประเมินและวัดผลต่างๆให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้หรือหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้

6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

มนตรี สังข์ทอง (2563) กล่าวว่า แผนจัดการเรียนรู้ เป็นเสมือนเข็มทิศที่กำหนดทิศทางการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้จะมีองค์ประกอบสำคัญ คือ การประเมินด้านความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการและการปฏิบัติ รวมไปถึงด้านเจตคติหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นอกจากนี้ ยังประกอบไปด้วย สารการเรียนรู้ สื่อการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ และขั้นตอนการสอนต่างๆ

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) กล่าวว่า แผนจัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการวางแผนวิธีการสอนที่ดี ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอน ช่วยให้ครูรู้ว่าจะสอนไปในทิศทางใด อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ครูรู้จักไปศึกษาหาความรู้ในเรื่องของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อในการสอน และการวัดประเมินผล เป็นเสมือนคู่มือสำหรับครูในการสอนที่สามารถนำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษา อีกทั้งยังสามารถแสดงถึงความเชี่ยวชาญในการสอน และเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถนำไปประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะให้สูงขึ้นได้

สรุป แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการจัดการเรียนรู้

1. เป็นคู่มือสำหรับครูผู้สอนที่ใช้ในการสอน
2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจในการสอน เพราะแผนการสอนจะช่วยทำให้การสอนนั้นเป็นระบบ ทำให้ผู้สอนจะทราบว่า จะดำเนินการสอนไปในทิศทางใดเพื่อให้ผู้เรียนนั้นเกิดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
3. ช่วยให้ครูผู้สอนรู้จักการศึกษาค้นคว้าในเรื่องของหลักสูตร สื่อ วิธีการจัดองค์ความรู้ วิธีการสอน วิธีการประเมินต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนในหลากหลายรูปแบบ
4. เป็นหลักฐานสำหรับงานวิชาการ ใช้ประกอบการประเมินต่างๆ

6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ทิตินา แคมมณี (2550) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ควรจะประกอบด้วย ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อและอุปกรณ์
5. การวัดผลและประเมินผล
6. บันทึกหลังการสอน ที่ประกอบด้วย

6.1 ผลการศึกษา

6.2 ปัญหา

6.3 อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า แผนการสอนมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. วิชา หน่วยที่ใช้สอนและสาระสำคัญ
2. จุดประสงค์(เชิงพฤติกรรม)
3. เนื้อหา
4. กิจกรรมการเรียนการสอน

5. สื่อการเรียนการสอน

6. วัดผลประเมินผล

นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้

เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงภาพรวมของแผนทั้งหมด ทำให้ทราบว่าเป็นแผนการสอน นั้น เป็นแผนการสอนในรายวิชาใด ระดับชั้นใด สอนเรื่องใด รวมถึงเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้น มากน้อยเพียงใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. สารระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ขงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สารระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ
  - 6.1 จุดประสงค์ปลายทาง (จุดประสงค์ทั่วไป)
  - 6.2 จุดประสงค์นำทาง (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
7. สารระการเรียนรู้/เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการ
9. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล ซึ่งจะประกอบด้วย
  - 10.1 วิธีการประเมิน
  - 10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
  - 10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
11. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้
12. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

ในส่วนนี้จะประกอบด้วย บันทึกผลหลักสอน และข้อสังเกต ปัญหาที่พบ และแนวทางในการแก้ไขปัญหา รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับครูผู้สอนที่จะใช้ในการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้คือ เอกสารประกอบการสอน เช่น อาจเป็นใบงาน แบบทดสอบต่างๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนนั้นเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

สรุป แผนการจัดการเรียนรู้ จะประกอบไปด้วย 3 ส่วน หลักสำคัญคือ

1. ส่วนหัว ที่จะแสดงถึงภาพรวมของรายวิชาที่สอน เช่น ชื่อวิชา ระดับชั้น เรื่องที่สอน ระยะเวลาที่ใช้ในการสอน เป็นต้น
2. ส่วนตัวแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะประกอบไปด้วย
  - 2.1 สารสำคัญ
  - 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
  - 2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
  - 2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน/วิธีการสอน
  - 2.5 สื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์
  - 2.6 เครื่องมือ/ การวัดผลและประเมินผล
3. ส่วนท้าย บันทึกหลังการสอน ซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ
  - 3.1 ผลการจัดการเรียนรู้
  - 3.2 ปัญหา/อุปสรรคที่พบ
  - 3.3 ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

พูน ปณ ทิโต ชีเว

7. แรงจูงใจ

7.1 ความหมาย

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาและให้นิยามความหมายของแรงจูงใจไว้ดังนี้

ชวิตา พิศาล์ชรินทร์ และเกษมา สุวรรณรักษ์ (2562) กล่าวว่า แรงจูงใจคือหัวใจสำคัญที่จะชี้นำผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งยังมีนัยสำคัญต่อการเรียนภาษา

Loudon & Bitta (1988) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ พลังงานที่อยู่ภายในตัว สามารถนำพาร่างกายให้เคลื่อนไหวไปในทิศทางหรือเป้าหมายที่ได้เลือกไว้

นอกจากนี้ Ryne & Deci (2000) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการทำบางสิ่งที่เกิดจากเหตุผลหรือเป้าหมาย เช่น อาจเกิดจากความต้องการของตนเองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือเกิดจากการถูกกระตุ้นให้ทำบางสิ่งเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์

สรุป แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับเคลื่อนหรือความรู้สึกที่ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษา ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง ความรู้สึกที่ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจอยากที่จะเรียนรู้ หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้ดีขึ้น เป็นเสมือนแรงบันดาลใจสำคัญในการชี้นำและผลักดันให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

7.2 ประเภทของแรงจูงใจ

ประเภทของแรงจูงใจมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของแรงจูงใจไว้ดังนี้

Gardner & Lambert (1972) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ในฐานะเป็นภาษาที่สองไว้ 2 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงที่เกิดจากความสนใจในภาษาที่เรียน เรียนเพื่อเข้าใจในวัฒนธรรม ต้องการเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นที่ยอมรับในชุมชนนั้นๆ

2. แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงที่เกิดจากการเรียนภาษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ เช่น ใช้ในการประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต

นอกจากนี้ McClelland (1985) กล่าวถึง แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่มีผลมาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีต สัมพันธ์กับการที่บุคคลอื่นแสดงพฤติกรรมต่อตัวเรา ซึ่งแรงจูงใจประเภทนี้จะประกอบด้วยแรงจูงใจ 3 ประเภทคือ 1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) 2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) และ 3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงที่เกิดจากความตั้งใจในการทำบางสิ่งหรือทำกิจกรรมบางอย่างให้ดี ให้ประสบความสำเร็จ
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงที่เกิดจากความต้องการได้รับการยอมรับ การเอาใจใส่ หรือการได้รับความรักจากบุคคลอื่น
3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงที่เกิดจากความปรารถนาการได้มาซึ่งอิทธิพล อำนาจ เป็นการทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลหรืออำนาจเหนือบุคคลอื่น

มากไปกว่านั้น Ryan & Deci (2000) ผู้ที่ศึกษาทฤษฎีกำกับตนเอง Self-determination theory (SDT) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 ประเภท ได้แก่ 1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) และ 2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) หมายถึง แรงที่บุคคลเกิดความต้องการทำบางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมที่กระทำขึ้นจากความสนใจและตอบสนองทางจิตใจที่มีมาแต่กำเนิด โดยไม่ได้เกิดจากการถูกกระตุ้นให้กระทำจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น เกิดจากความต้องการทำบางสิ่งบางอย่างเพราะความรู้สึกพึงพอใจ ความสนใจ ความใคร่รู้ และความสนุกสนาน เพลิดเพลินที่อยากจะกระทำ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้มีผลต่อบุคคลที่จะทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมออกมา

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) หมายถึง เกิดจากแรงที่เกิดจากการกระทำบางสิ่งเพราะถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก หรือเป็นการทำบางสิ่งเพื่อต้องการบรรลุเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ เช่น มีความรู้สึกรู้สึกอยากจะทำเพราะความกลัวโดนตำหนิหรือถูกลงโทษ ทำเพราะต้องการรางวัล คำชมเชย การยอมรับจากตนเองหรือผู้อื่น เป็นต้น

สรุป ประเภทของแรงจูงใจนั้นมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับบริบทที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมแล้ว การศึกษาแรงจูงใจจะเน้นในส่วนของการศึกษาสาเหตุ ความรู้สึก หรือความต้องการกระทำบางสิ่งบางอย่างของบุคคลที่จะมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมในอนาคต และสำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเน้นในส่วนของการศึกษาแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกเท่านั้น ซึ่งแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ความรู้สึกหรือความต้องการส่วนตัวที่อยากจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยไม่มีสิ่งเร้ามากระตุ้น ในที่นี้คือ ความรู้สึกชอบ สนุกสนาน เพลิดเพลิน พึงพอใจ กระตือรือร้น สนใจใคร่รู้ในเรื่องของโครงสร้าง หลักภาษา การสื่อสาร การใช้สำเนียงได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว รวมถึงความสนใจใคร่รู้ในเรื่องของสังคม วัฒนธรรม มุมมอง และความคิดของเจ้าของภาษาซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกหรือความต้องการที่อยากจะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ส่วนแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) หมายถึง ความรู้สึกหรือความต้องการที่อยากจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยมีสิ่งเร้ามากระตุ้น ซึ่งสิ่งเร้าใน

งานวิจัยนี้ คือ สื่อการสอนจาก YouTube รางวัล คำชม กำลังใจ ความภาคภูมิใจที่ได้รับจาก ครอบครัว ผู้ปกครอง เพื่อนหรือครูผู้สอน รวมถึงความรู้สึกกลัวการโดนตำหนิ/ลงโทษ กลัวการสอบ ตก อยากที่จะเป็นที่ยอมรับในสังคม รวมถึงความรู้สึกที่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษมีผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพ จำเป็นต้องใช้ในการสอบแข่งขัน และการได้รับโอกาสที่ดีในอนาคต

7.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจ

นอกจากนี้ Dornyei (1994) กล่าวว่า องค์ประกอบหลักของแรงจูงใจในการการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับได้แก่

ระดับที่ 1 ระดับภาษา หมายถึง ทักษะคติของผู้เรียนที่มีต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและความสำเร็จของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศในอนาคต กระบวนการนี้สามารถอธิบายได้ตามแนวคิดเรื่องแรงจูงใจเชิงบูรณาการและแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ นั่นคือ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อสื่อสาร และเพื่อใช้ในการทำงานของตนในอนาคต

ระดับที่ 2 ระดับผู้เรียน หมายถึง ความต้องการพัฒนาความสำเร็จและความมั่นใจของผู้เรียนเอง ซึ่งความมั่นใจในตนเองจะเกี่ยวข้องกับประเด็นอื่น ๆ ดังนี้

2.1 ความวิตกกังวลในการใช้ภาษา (language use anxiety)

2.2 การรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาที่สองของตนเอง (perceived L2 competence)

2.3 คุณลักษณะที่เป็นสาเหตุของความสำเร็จหรือล้มเหลวจากประสบการณ์ครั้งก่อนของผู้เรียนเอง (causal attributions)

2.4 ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (self-efficacy)

ระดับที่ 3 ระดับสถานการณ์ในการเรียน หมายถึง สถานการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.1 องค์ประกอบแรงจูงใจด้านเนื้อหารายวิชา (course-specific motivational components) คือ การที่หลักสูตรนั้น ๆ มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เหมาะสม และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

3.2 องค์ประกอบแรงจูงใจด้านครูผู้สอน (teacher-specific motivational components) นั่นคือ พฤติกรรมและบุคลิก การจัดการสอน การมอบหมายงาน และวิธีการจัดการบรรยากาศในห้องเรียน และการให้ข้อมูลแก่ผู้เรียน

3.3 องค์ประกอบแรงจูงใจด้านกลุ่มผู้เรียน (group-specific motivational components) หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ให้ชัดเจน และฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

นอกจากนี้ Gardner (1983) กล่าวถึงองค์ประกอบของแรงจูงใจของ ไว้วว่า แรงจูงใจประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ 3.1 ความพยายาม (effort) 3.2 ความปรารถนา (desire) และ 3.3 ผล (effect) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1. ความพยายาม (effort) หมายถึง เวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมถึงแรงผลักดันของตัวนักเรียนเอง 3.2. ความปรารถนา (desire) หมายถึง ความต้องการที่อยากจะมี ความเชี่ยวชาญในภาษานั้นๆ 3.3 ผลกระทบ (effect) หมายถึง ความรู้สึกทางอารมณ์ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา

สรุป องค์ประกอบที่สำคัญของแรงจูงใจ ประกอบด้วยหลายด้าน เช่น ด้านความพยายาม ความต้องการส่วนตัวในการเรียนรู้ รวมถึงด้านทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อตนเอง ต่อเนื้อหาหรือรายวิชาที่เรียน สภาพแวดล้อม นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนก็เป็นอีกหนึ่งแรงจูงใจที่สำคัญต่อการเรียนของผู้เรียนอีกด้วย

7.4 แนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจ

เนื่องจากแรงจูงใจถือเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจ มีเป้าหมายในการเรียนและประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ นักวิชาการจึงเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจไว้ดังนี้

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2552) กล่าวว่า การเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนนั้นควรกระทำดังต่อไปนี้

1. ควรปรับปรุงวิธีการสอนของครู

1.1 ควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน ปราศจากการขู่เข็ญ แต่ให้เป็นบรรยากาศของการไว้วางใจ

1.2 ควรบอกวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนทราบ

1.3 ให้งานนักเรียนตามความสามารถ

1.4 ควรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

2. การทำงานร่วมกับนักเรียน เช่น

2.1 ช่วยผู้เรียนเห็นคุณค่าของการทำงาน รู้จักวางแผนและแบ่งเวลาในการทำงาน

2.2 ช่วยผู้เรียนให้รู้จักวิเคราะห์ประเมินตนเอง

2.3 ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถของตนเอง

2.4 สอนให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. การทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เช่น

3.1 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยดูแลนักเรียน หรืออาจนัดผู้ปกครองมาพบเพื่อแจ้งให้ทราบถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน

3.2 วางแผนกับผู้ปกครองเรื่องการใช้เวลาของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ในการทำงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ

3.3 สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของโรงเรียน

นอกจากนี้ ลักษณะ สรวีวัฒน์ (2557) เสนอว่า การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ มีดังต่อไปนี้

1. สร้างความสนใจและกระตุ้นการอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน หากผู้เรียนมีสภาวะความสนใจต่อการเรียนต่ำย่อมจะไม่เป็นผลดีต่อการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรสังเกต หรือสอบถามความต้องการของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบแผนการเรียนการสอน ยกตัวอย่างเช่น การสอนเด็กโตอาจใช้วิธีการอภิปรายร่วมกันหรือใช้วิธีการตอบแบบสอบถาม หรือสังเกตพฤติกรรม ความสนใจของผู้เรียนในชั้นเรียนว่ามีความสนใจในเรื่องใดเพื่อรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์เป็นแผนการสอน เช่นนี้ ก็จะเป็นการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้มีความอยากรู้อยากเห็นต่อบทเรียนนั้นๆ สำหรับเด็กเล็กอาจใช้วิธีการที่ท้าทายความสามารถ เช่น การตอบคำถามหรือโต้แย้งเชิงเหตุผล

2. การลดความวิตกกังวลและคลายความเครียดในการเรียนของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีการตื่นตัวสูงก็มักจะมีความวิตกกังวลสูงไปด้วย โดยความกังวลนั้นอาจเกิดจากหลายสาเหตุ ทั้งสาเหตุจากครอบครัวที่กดดันต่อผลการเรียนของผู้เรียน เมื่อครูผู้สอนพบว่าผู้เรียนมีอาการวิตกกังวลหรือมีความเครียด ครูอาจช่วยด้วยการตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน เช่น การตั้งเป้าหมายให้พอดีกับความสามารถของผู้เรียน ไม่ยากเกินไปเพราะอาจล้มเหลวได้ง่าย และไม่ยากเกินไปเนื่องจาก อาจไม่ช่วยให้เกิดความภูมิใจเพราะไม่ได้ใช้ความพยายามมากนัก แนวทางการลดความเครียดของผู้เรียนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผู้สอนควรระวังกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องแข่งขันกัน

2.2 ควรหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนมีความวิตกกังวลสูง

2.3 ผู้สอนควรแน่ใจว่าคำสั่งของตนนั้นชัดเจนจนทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้

2.4 ควรหลีกเลี่ยงการกำหนดเวลา ซึ่งจะเพิ่มแรงกดดันโดยไม่จำเป็น

2.5 ควรจัดการกดดันจากการทดสอบ

2.6 พัฒนาทางเลือกในการประเมินผลการเรียน

สรุป การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะประสบผลสำเร็จได้นั้นย่อมเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่ดีให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็น อยากศึกษาเพิ่มเติมเพื่อขยายความรู้ของตนเองต่อไปในภาษานั้นๆ ผู้สอนจึงควรศึกษาเทคนิคการสอน หรือวิธีการที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่างๆ โดยครูผู้สอนอาจสังเกตได้จากความสนใจของผู้เรียนและนำมาวิเคราะห์เป็นแผนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนก็ควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้อบอุ่น พยายามหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ต้องแข่งขัน ปีบคั้น หรือกดดันมากเกินไป ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรประสานงานและทำงานร่วมกันกับผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น

7.5 การวัดแรงจูงใจ

สำหรับการวัดแรงจูงใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาการวัดแรงจูงใจและเกณฑ์การวัดแรงจูงใจจากนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้สร้างแบบวัดแรงจูงใจ และกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ดังต่อไปนี้

ศุภิกา นิรัติศัย (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งประกอบข้อความที่วัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกดังต่อไปนี้

ข้อ	แรงจูงใจภายในต่อภาษาอังกฤษ
1	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจวัฒนธรรมและประเพณีของเจ้าของภาษา
2	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจนิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษได้
3	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มคนที่พูดภาษาอังกฤษได้
7	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจการดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิตของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น
8	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีเพื่อนต่างชาติ
9	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าหาคนต่างชาติและเรียนรู้คุณค่าและความเชื่อพวกเขาได้
13	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างและเป็นมิตร เช่นคนต่างชาติ
16	ชาวอเมริกันและชาวอังกฤษเป็นคนที่ใจดีและมีความสุข
17	ข้าพเจ้ามีความสุขในการดูข่าวและภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ
18	ข้าพเจ้ามีความสุขในการอ่านหนังสือ บทความ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ

ข้อ	แรงจูงใจภายนอกต่อภาษาอังกฤษ
4	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าได้งานดีๆทำในอนาคต
5	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าจะต้องการได้เกรดดี
6	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้มากขึ้น

10	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าจะได้รับการยอมรับมากขึ้นถ้ามีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ
11	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะภาษาอังกฤษจะช่วยข้าพเจ้าในการศึกษาต่อ
12	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าสามารถสืบค้นข้อมูลและสื่อต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษได้
14	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะช่วยข้าพเจ้าเมื่อเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ
15	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะจะช่วยให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการเรียน
19	ข้าพเจ้าขยันเรียนภาษาอังกฤษเพราะข้าพเจ้าอยากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี
20	ข้าพเจ้าขยันเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสาร

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ประเด็นที่ใช้ในการวัดแรงจูงใจภายใน ประกอบด้วย ความรู้สึกสนใจใคร่รู้ในเรื่องของสังคม วัฒนธรรมทางภาษา ประเพณี วิถีชีวิต การผูกมิตร และการเข้าร่วมสังคมกับชาวต่างชาติ รวมถึงสนใจศึกษาในข้อความหรือสื่อต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนแรงจูงใจภายนอกจะประกอบด้วย ความรู้สึกที่ต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนต่อ การได้รับโอกาสที่ดีในอนาคต เป็นต้น

นอกจากนี้ ขวিকা พิศาลวัชรินทร์ และกษมา สุวรรณลักษณ์ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งประกอบข้อความที่วัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกดังต่อไปนี้

แรงจูงใจภายใน ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา	
1.	คิดว่าภาษาอังกฤษน่าสนใจและควรค่าแก่การเรียนรู้
2.	ต้องการที่จะเก่งภาษาอังกฤษ
3.	รู้สึกสนุกและมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ
4.	สนใจในสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
5.	ต้องการฝึกใช้ภาษาอังกฤษกับครูที่เป็นเจ้าของภาษาจริงๆ
6.	ต้องการได้ความรู้และประสบการณ์จากครูเจ้าของภาษา
7.	ต้องการสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ดียิ่งขึ้น
8.	ต้องการอ่านหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น

9. ต้องการท้าทายความสามารถทางภาษาของตนเอง
10. ต้องการท่องเที่ยวในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง
11. ต้องการภูมิใจในตนเองที่ได้พัฒนาและเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ
12. ต้องการมีโอกาสพบปะเพื่อนใหม่จากหลากหลายโรงเรียน
13. ต้องการมีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

<p>แรงจูงใจภายนอก ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา</p>
1. ต้องการได้เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. เตรียมจะไปสอบแข่งขันด้านภาษาอังกฤษ
3. อาชีพที่ตั้งเป้าหมายไว้จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ
4. หากเก่งภาษาอังกฤษจะได้เป็นที่ยกย่องและยอมรับในสังคม
5. เป็นความต้องการของผู้ปกครอง
6. ต้องการได้รับทุนของโรงเรียนเพื่อศึกษาต่อในไทยหรือต่างประเทศ
7. จะได้เปรียบผู้อื่นในการเลือกอาชีพ และมีรายได้มากขึ้นในอนาคต
8. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสะดวกสบายและรวดเร็วมากขึ้น
9. เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไม่ทันเพื่อน
10. การเรียนภาษาอังกฤษกำลังเป็นเรื่องที่ได้รับความนิยม
11. จะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง หากผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น
12. ต้องการได้สูตรลัดทางการเรียนและเทคนิคที่โรงเรียนไม่ได้สอน
13. ประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ประเด็นที่ใช้ในการวัดแรงจูงใจภายใน ประกอบด้วย ความสนใจ ความสนุกสนาน การเห็นความสำคัญของภาษาว่าควรค่าแก่การเรียนรู้ ความต้องการที่อยากจะทำเก่งภาษาอังกฤษ ความต้องการท้าทายความสามารถของตนเอง ความสนใจในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรม การสื่อสารของเจ้าของภาษา นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับความรู้สึกที่ต้องการอยากที่จะท่องเที่ยวโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง รวมถึงการใช้ภาษาเพื่อการพบปะกับคนในสังคมใหม่ๆ ส่วนแรงจูงใจภายนอก จะประกอบด้วยข้อความที่วัดความรู้สึกของการเห็นความสำคัญว่าภาษามีผลต่อการสอบแข่งขัน การใช้ในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การมีรายได้และทางเลือกมากขึ้นใน

อนาคต รวมไปถึงการได้รางวัลตอบแทน การได้รับสิทธิพิเศษ การเป็นคนที่ทันสมัย และได้รับการยอมรับในสังคม

นอกจากนี้ Purmama et al. (2019) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งมีข้อความที่ใช้วัดแรงจูงใจดังนี้

ลำดับ	ข้อความ
1	ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษมาก
2	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะจะทำให้ได้รู้จักผู้คนใหม่ๆ จากส่วนต่างๆ ของโลก
3	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อฉัน เพราะฉันต้องการเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้มากที่สุด
4	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมสำหรับฉัน เพราะคนที่มีการศึกษาควรจะพูดภาษาอังกฤษได้
5	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน เพื่อที่ฉันจะได้เป็นคนที่มีความรู้มากขึ้น
6.	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าจดจำสำหรับฉัน เพื่อที่ฉันจะได้เปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น
7.	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับฉัน เพราะฉันอาจต้องใช้ในภายหลัง (สำหรับงาน การศึกษา)
8.	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน เพื่อให้ฉันสามารถเข้าใจภาษาจากภาพยนตร์ วิดีโอ ทีวี หรือวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษได้
9.	การเรียนภาษาอังกฤษส่งผลต่อฉันในการอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารภาษาอังกฤษได้
10	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน เพราะฉันอยากใช้เวลาไปในต่างประเทศบ้าง

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ประเด็นที่ใช้ในการวัดแรงจูงใจ ประกอบด้วยข้อความที่วัดความรู้สึกเกี่ยวกับความชอบ ความต้องการที่อยากจะเข้าถึงและเข้าใจสื่อต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ การเห็นความสำคัญของภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนในหลากหลายทั่วโลก ความรู้สึกของการได้มีภาพลักษณ์ที่ดีในการใช้ภาษา ได้เข้าใจโลกที่กว้างขึ้น มีโอกาสได้งานที่ดี

มากไปกว่านั้น Setiyadi et al. (2019) ได้ศึกษา การสำรวจแนวสร้างแรงบันดาลใจของ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) กรณีศึกษาในอินโดนีเซีย ซึ่งจะมีข้อความที่ใช้วัด แรงจูงใจดังต่อไปนี้

ลำดับ	ข้อความ
1	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะจะทำให้ฉันได้พบกับผู้คนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้น
2.	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะจะช่วยให้ฉันมีส่วนร่วมได้อย่างมีอิสระมากขึ้นใน กิจกรรมที่มีผู้พูดภาษาอังกฤษ
3	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะจะทำให้ฉันได้เพื่อนที่ดีได้ง่ายขึ้นในหมู่ผู้คนที่พูด ภาษาอังกฤษ
4	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะจะทำให้ฉันเข้าใจวัฒนธรรมของผู้ที่พูด ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น
5	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว
6.	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะจะทำให้ฉันได้งานที่ดี
7	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะจะทำให้ฉันได้คะแนนที่ดีในรายวิชาภาษาอังกฤษใน โรงเรียน
8.	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะจะทำให้ฉันสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เขียนเป็น ภาษาอังกฤษได้
9.	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะฉันต้องการเชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ
10.	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะฉันชอบเรียนภาษาต่างประเทศ
11.	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพราะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ฉันมั่นใจ
12.	ฉันต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษ เพราะในยุคโลกาภิวัตน์จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ประเด็นที่ใช้ในการวัดแรงจูงใจ ประกอบด้วยข้อความที่ใช้วัด ความรู้สึกเกี่ยวกับความชอบ ความสนุกสนานในการเรียนภาษา ความสนใจใคร่รู้ในเรื่องของ วัฒนธรรม การพบปะกับผู้คนที่ในสังคม การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ความต้องการ อยากรจะเป็นบุคคลที่ทันต่อโลกในยุคโลกาภิวัตน์

สรุป ในการวัดแรงจูงใจจากการศึกษาแบบวัดแรงจูงใจจะมีลักษณะเป็นข้อความแบบปลายเปิด พบว่า มีการใช้เกณฑ์มาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ของระดับแรงจูงใจ ซึ่งจะมีการวัดตามระดับความรู้สึกมากน้อยในแต่ละข้อความ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวข้องในเรื่องของการวัดความรู้สึก เช่น ความรู้สึกชอบ สนุกสนาน เพลิดเพลิน พึงพอใจ กระตือรือร้น สนใจใคร่รู้ในเรื่องของหลักภาษา การสื่อสาร การใช้สำเนียง รวมถึงความสนใจใคร่รู้ในเรื่องของสังคม วัฒนธรรม มุมมอง และความคิดของเจ้าของภาษาซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกหรือความต้องการที่อยากจะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ต้องการอยากจะได้ รางวัล คำชม กำลังใจ ความภาคภูมิใจ ความรู้สึกกลัวการโดนตำหนิ/ลงโทษ กลัวการสอบตก อยากที่จะเป็นที่ยอมรับในสังคม รวมถึงการใช้ภาษาเพื่อการสอบแข่งขัน ความต้องการมีความก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับโอกาสที่ดีในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวทางและประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ นำไปสร้างเป็นแบบวัดแรงจูงใจต่อไป

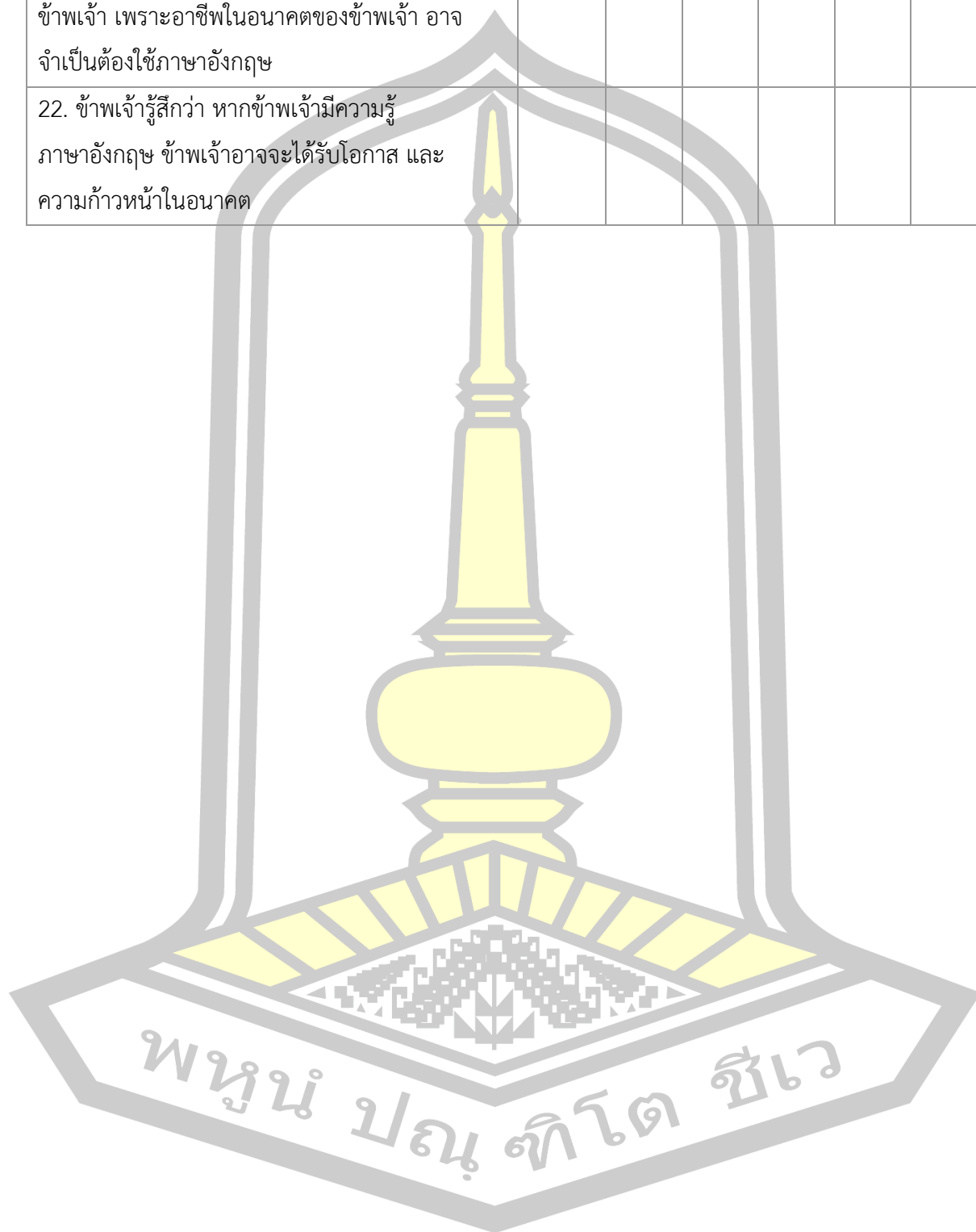
แบบวัดแรงจูงใจ

จากการศึกษาหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวัดแรงจูงใจของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์แนวคิดและปรับปรุงแบบวัดแรงจูงใจจาก Purmama et al. (2019) และ Setiyadi et al. (2019) และสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ประกอบด้วยข้อความการวัดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) ดังต่อไปนี้

หัวข้อการประเมิน						รวม
แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
1. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ						
2. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นอยากที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาภาษาอังกฤษ						
3. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ค่อนข้างยาก						
4. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ						
5. ข้าพเจ้าต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์						
6. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ						
7. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว						
8. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น						
9. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ เพราะสนใจ ใคร่รู้ในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นการส่วนตัว						
10. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องการเข้าใจ มุมมอง/ความคิด ของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น						

11. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องการได้ความรู้ และเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ						
หัวข้อการประเมิน						รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation)						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ หากข้าพเจ้าสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีจะเป็นที่ยอมรับในสังคม						
13. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษให้ได้เกรดดีเพื่อจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆและครู						
14. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นวิชาที่จะต้องนำไปใช้ในการสอบแข่งขันหรือศึกษาต่อ						
15. หากข้าพเจ้ามีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ดี ข้าพเจ้าอาจจะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง						
16. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจะได้รับรางวัล หรือ กำลังใจจากครูผู้สอน						
17. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อ YouTube เพื่อเป็นแนวทางให้ข้าพเจ้าวางตัวให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและได้รับการยอมรับในสังคม						
18. ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่งเหมือนใน YouTube เพื่อจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆและครู						
19. ข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะกลัวการสอบตก						
20. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครอบครัวภาคภูมิใจในตัวข้าพเจ้า						
21. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ การเรียนภาษาอังกฤษใน						

<p>ห้องเรียนมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคตของ ข้าพเจ้า เพราะอาชีพในอนาคตของข้าพเจ้า อาจ จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ</p>						
<p>22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ หากข้าพเจ้ามีความรู้ ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอาจจะได้รับโอกาส และ ความก้าวหน้าในอนาคต</p>						

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

เกษศิริรินทร์ แสนกล้า (2560) ศึกษาผลการเรียนภาษาแบบเน้นภาระงานที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จุดประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนภาษาแบบเน้นภาระงานและศึกษาความพึงพอใจ สำหรับรูปแบบ การวิจัย ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ร่วมกับวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบวิจัยเป็นแบบ (One Group Pretest and Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ โดยคัดเลือกจาก วิธีการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 52 คน เครื่องมือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดทักษะการพูด แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Dependent Samples t-test และผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ปริยาพร อินทนาม และคณะ (2560) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนและศึกษาเจตคติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระ งานจิกซอว์ รูปแบบวิจัย แบบ (One Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกานต์สามัคคี อำเภอคูดจับ จังหวัดอุดรธานี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2/2559 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ (Cluster sampling) เครื่องมือ ประกอบด้วย แผนการจัดการ เรียนรู้ 12 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (เป็นแบบตอบปากเปล่า) และ แบบวัดเจตคติ ระยะเวลาที่ใช้คือ 12 สัปดาห์ (2 ชั่วโมง /สัปดาห์) รวมเป็น 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ การ หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ผลการวิจัย นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานจิกซอว์ มี ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนและมีเจตคติอยู่ในระดับดีมาก

ดิศพงษ์ อัมภามล และคณะ (2562) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ผู้วิจัยได้ออกแบบ การวิจัยแบบกลุ่มเดียว (The One-Group Pretest-Posttest Design) มีจุดประสงค์คือ เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและศึกษา เกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการ

สุ่มแบบกลุ่ม เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนวิถีธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้คือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (T – test dependent) ผลการวิจัย คือ นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และนักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับดี

อักษรสิริ ตาคม (2562) ศึกษาการพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Uttaradit Landmarks โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุตรดิตถ์ มีจุดประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม รูปแบบวิจัย เป็นวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi -Experimental Research) โดยใช้แผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวซึ่งมีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ 1. ใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจ 2. ใช้สถิติอ้างอิง คือ (t-test for Dependent Samples) 3. ใช้สูตรหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) 4. ใช้สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือ วัดค่าความเที่ยงตรง (Validity) ค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ผลการวิจัยที่ได้คือ นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

โชคชัย เตโช และณัฐธนา ลิขหัตถ์รักษ์ (2563) ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย แบบการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre -Experimental Design) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้มีการใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ศึกษาวิธีการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) วัตถุประสงค์งานวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ระดับประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นข้อสอบแบบคู่ขนานใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน 3) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) สถิติใช้วัดการเปรียบเทียบ ใช้ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ

ฉัตรชัย พรหมมารักษ์ และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2564) ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดประสงค์ในการวิจัยคือ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังจัดกิจกรรม รูปแบบวิจัย เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) ออกแบบการวิจัยแบบ (One Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าตอน ศูนย์ที่ 1 อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ใช้วิธีสุ่มแบบอย่างง่าย จำนวนทั้งหมด 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบสมมติฐานแบบ (Paired Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 77.74/80.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ (75/75) สำหรับทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนนั้น นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Campo & Carolina (2016) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน Grade10 จำนวน 34 คน จากโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาในเมืองเมเดยิน (โคลอมเบีย) ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน โดยใช้วิจัยแบบเชิงปริมาณ และใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จุดประสงค์การวิจัย เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของโรงเรียนรัฐบาล และปรับปรุงแนวทางการสอนให้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่สำคัญของนักเรียนในด้านความสามารถในการสื่อสารในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มีปัจจัยเกี่ยวข้องกับบทบาทของครู รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอีกด้วย

Maghsoudi & Golshan (2017) ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีผลต่อทักษะการฟัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Islamic Azad University of Kerman ประเทศอิหร่าน ซึ่งเป็นผู้เรียน EFL (ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง) จำนวน 63 คน โดยกำหนดเป็นห้องกลุ่มควบคุมสอนแบบวิธีดั้งเดิมและห้องกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบเน้นภาระงาน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดระดับการฟังระดับกลางและระดับสูงของ Nelson Straightforward ซึ่งใช้เป็นการทดสอบก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ถูกสอนด้วยวิธีแบบเน้นภาระงานเป็นฐานมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ถูกสอนด้วยวิธีปกติที่มีทักษะการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Ni & Jingxia (2017) ศึกษาการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานสามารถเพิ่มทักษะความสามารถด้านการฟังได้หรือไม่ ซึ่งทำการทดลองในโรงเรียนมัธยมต้นในประเทศจีนทั้งหมด 74 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม นักเรียนในกลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงาน และนักเรียนกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ก่อนทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของ กลุ่มทดลองในการทดสอบหลังเรียนแตกต่างจากค่าเฉลี่ยในการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการวิจัยแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานนี้สามารถกระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ และเมื่อเวลาผ่านไปทฤษฎีการสอนนี้ยังนำไปสู่การปรับปรุงระดับการฟังของนักเรียนและภาวะทางอารมณ์ได้อีกด้วย

Adiantika, H. N., & Purnomo, H. (2018) ศึกษาผลของการใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย Grade11 จุดประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาการนำการสอนแบบเน้นงานไปใช้ในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง รูปแบบวิจัย เป็นการวิจัยใน

เชิงคุณภาพ ใช้กรณีศึกษา และใช้วิธีวิจัยเชิงตีความ (interpretive research) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย Grade11 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน Kuningan จำนวน 1 ห้องเรียน เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยการถอดความ การเข้ารหัส การจัดหมวดหมู่ และการตีความข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบเน้นภาระงานนั้นมีทั้งข้อดีและข้อบกพร่อง ข้อดีคือ การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการสอนและการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ แต่ในขณะเดียวกัน การสอนแบบเน้นภาระงานนั้นอาจยังมีข้อบกพร่องในบางเรื่อง เรื่องที่ควรคำนึงถึงคือในเรื่องของความสามารถของครู เวลาในการจัดกิจกรรม และระดับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกันในห้อง

Moghavvemi et al. (2018) ศึกษาการใช้ YouTube เพื่อการเรียนรู้ รูปแบบการใช้งานที่สอดคล้องกัน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ YouTube โดยการสัมภาษณ์นักเรียน 30 คนและใช้แบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กับศึกษานอกเวลาและเติมเวลาในขณะธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยมาลาया (The Faculty of Business and Accountancy, University of Malaya) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 321 และนำมาวิเคราะห์พบว่า YouTube มีส่วนสำคัญที่เป็นแรงจูงใจหลักคือความบันเทิง การแสวงหาข้อมูล และการเรียนรู้ทางด้านวิชาการ จึงถือได้ว่า YouTube เป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ ช่วยเติมเต็มและส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเฉพาะถ้าวิดีโอ มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน และครูผู้สอนรู้จักการประยุกต์สื่อ YouTube ให้เข้ากับบริบทในการเรียนรู้

Nita et al. (2019) ศึกษาการใช้การสอนแบบภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (The Use of Task-Based Learning to Enhance Speaking Skill of Senior High School Students) รูปแบบการทดลอง เป็นวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มทดลองจะถูกสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน และ 2. กลุ่มควบคุมจะถูกสอนด้วยวิธีปกติดั้งเดิมซึ่งแต่ละกลุ่มนั้นก็ประกอบด้วยนักเรียน 36 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดทักษะการพูด สถิติที่ใช้ มีการใช้สถิติแบบ Independent sample t-test เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดระหว่าง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสอนด้วยวิธีแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มีค่านัยสำคัญทางสถิติต่อทักษะการพูด โดยแสดงให้เห็นได้จาก ค่า T ที่สังเกตได้ กับค่า T ตาราง พบว่า ค่า T ที่ได้จากค่าที่สังเกตมีค่าเท่ากับ 5.270 ซึ่งสูงกว่าค่า T ตารางที่มีค่า 1.669 ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ถูกสอนโดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานมีความสามารถในการพูดดีกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีปกติ

Anjum et al. (2019) ศึกษาผลของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานต่อการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปากีสถาน (The Effect of Task Based Language Learning (TBLL) on Developing Speaking Skills of Secondary School Learners in Pakistan) งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและเพื่อศึกษาว่ามีค่าความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองหลังการทดสอบหลังเรียนหรือไม่ รูปแบบวิจัย ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบปัญหา ร่วมกับการใช้วิจัยกึ่งทดลอง มีการแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จะถูกสอนด้วยวิธีแบบเน้นภาระงานเป็นฐานและควบคุม จะถูกสอนด้วยวิธี Grammar Translation Method (GTM) กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียน 68 คนใน ระดับ Grade 9 แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 33 คน ได้รับการการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน และ กลุ่มควบคุม 35 คน ถูกสอนด้วยวิธี Grammar Translation Method (GTM) นอกจากนี้ ทั้ง 2 กลุ่มจะถูกสอนด้วยเนื้อหาเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดทักษะการพูด (Speaking Skill Test) มีการทดสอบทักษะการพูดโดยนักวิจัยได้ทำการทดสอบทักษะการพูดที่ประกอบด้วยคำถามเชิงชีวประวัติ คำแนะนำ และคำถามเชิงให้แสดงความคิดเห็นตอบปากเปล่า (คำถามปลายเปิด) สถิติที่ใช้ใช้สถิติ Two tailed t-test โดยคำนวณผ่านโปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติ (SPSS) และผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า มีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองในด้านทักษะการพูด เนื่องจากคะแนนหลังการทดสอบของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่ถูกสอนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ถูกสอนด้วยวิธี Grammar Translation Method (GTM)

Hussin et al. (2020) ศึกษาการใช้วิดีโอ YouTube ผ่านกลุ่มสนทนา โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ SMA Inshafuddin Banda Aceh คัดเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า YouTube ช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงแนะนำให้ครูพิจารณาใช้วิดีโอ YouTube ในเทคนิคการสอนเพื่อพยายามดึงดูดแรงจูงใจของนักเรียนในการปรับปรุงความสามารถในการพูด

Pratama et al. (2020) ศึกษาการใช้สื่อ YouTube เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมทักษะการฟัง โดยทำการศึกษาว่า YouTube มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการช่วยส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างไร และศึกษาสิ่งที่ครูและนักศึกษาต้องเผชิญเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันนี้ โดยทำการศึกษาในภาคการศึกษาที่ 3 กับชั้นเรียนที่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ แบบการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษามหาวิทยาลัย Ma'soem ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 49 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม 10

ข้อ ซึ่งทำผ่าน WhatsApp และให้เลือกตอบใน 3 ประเด็นหลักคือ 1.เห็นด้วย 2.ไม่เห็นด้วย 3.เป็นกลาง/ไม่มีความเห็น ซึ่งแบบสอบถามมีนักเรียนเข้าร่วมตอบจำนวน 27 คน สถิติที่ใช้ คือสถิติพื้นฐาน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และผลการวิจัยนั้นพบว่า YouTube เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในห้องเรียน เนื่องจากสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีผลต่อจิตใจและความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังช่วยครอบคลุมเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน มากไปกว่านั้น YouTube ช่วยนำองค์ประกอบที่สนุกสนานมาสู่ชั้นเรียนสามารถตอบสนองความสนใจของนักเรียนได้ ช่วยยกระดับกระบวนการเรียนรู้และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้มากขึ้น

Ilyas, M., & Putri, M. E. (2020) ศึกษาการใช้ YouTube ในผู้เรียนที่เรียนในโครงการภาษาอังกฤษของ มหาวิทยาลัยอิสลามเรียว (Universitas Islam Riau) ในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 48 คน พบว่า การใช้ YouTube ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับการสอนโดยใช้ YouTube

Sakkir et al. (2020) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ YouTube ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ณ ฝ่ายการศึกษาภาษาอังกฤษ Universitas Negeri Makassar Indonesia ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกและเต็มใจที่จะใช้ YouTube ในห้องเรียน EFL มากไปกว่านั้น นักเรียนใช้ YouTube เพื่อช่วยในการทำงานในชั้นเรียนและการทำแบบฝึกหัดให้เสร็จสมบูรณ์ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความต้องการใช้วิดีโอ YouTube ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และการใช้สื่อ YouTube เข้ามาประกอบการสอนนับเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการเรียนรู้ที่ดี

Nguyen & Habók (2021) ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาชาวเวียดนามที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ และเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ผ่านทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory) ผู้เข้าร่วมประกอบด้วยนักเรียน 1,565 คนที่ใช้ภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งภาคเรียน มีอายุระหว่าง 19-22 ปี โดย 13 คนเข้าร่วมในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ข้อมูลถูกรวบรวมโดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจและ มาตรฐานประมาณค่า (Likert) แบบ 5 ระดับ และการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพพบว่า ผู้เรียน มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมาก ในด้านที่เกี่ยวกับการได้งานที่ดีในอนาคต ประสบความสำเร็จในการศึกษาทางวิชาการ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพกับชาวต่างชาติ และการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่น และไม่เพียงแต่ผู้เรียนมีแรงจูงใจจากภายในมากกว่าภายนอกเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่แข็งแกร่งในการเรียนภาษาอังกฤษและเพิ่มพูนความสามารถทางภาษาอีกด้วย

Rodríguez-Peñarroja (2022) ศึกษาการบูรณาการการเรียนรู้โดยใช้โครงงานและการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อ YouTube ที่มีต่อแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ English for specific purposes (ESP) กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญา

ตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 89 คนที่ลงทะเบียนในหลักสูตรปริญญาตรีสาขาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ที่ Universitat Jaume I เนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลและการขาดเรียน นักศึกษา 79 คน (N=79) ซึ่งมีอายุเฉลี่ยประมาณ 18 ปี จึงเข้าร่วมในการศึกษานี้ และก่อนทำการวิจัย ได้มีการทดสอบผู้เรียน โดยใช้ Quick Placement Test (UCLES, 2001) พบว่าผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับก่อนระดับกลาง (Pre-Intermediate) และหลังจากทำการวิจัย ผลการวิจัย แสดงให้เห็นถึงคะแนนเฉลี่ยสูงในระดับย่อยของแรงจูงใจที่ศึกษาพร้อมกับความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างแรงจูงใจและผลการเรียนของผู้เข้าร่วม โดยเฉพาะ แรงจูงใจในด้านที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ/ความเพลิดเพลิน ความพยายาม/ความสำคัญ ทางเลือกในการรับรู้ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้เชิงบวกของการกำกับตนเองและแรงจูงใจภายใน นอกจากนี้ ในด้านการเห็นคุณค่า/ประโยชน์ บ่งชี้ว่า ผู้เรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ เกี่ยวกับการใช้สื่อ ICT (YouTube) ว่าเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษา และในภาพรวม คะแนนเฉลี่ยรวมของแบบสอบถาม IMI ซึ่งกำหนดระดับแรงจูงใจโดยรวมก็อยู่ในระดับสูงเช่นกัน

Shoufan & Mohamed (2022) ศึกษาผลกระทบของการใช้ YouTube ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้จากการทบทวนวรรณกรรม เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 647 รายการ ทำการวิเคราะห์จัดกลุ่มเป็นหมวดหมู่พบว่า YouTube รายงานผลเชิงบวกในแง่ของทักษะที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจ ระดับการมีส่วนร่วม หรือผลการทดสอบต่างๆ จึงสรุปได้ว่า YouTube เป็นแหล่งเนื้อหาการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ฟรี ใช้งานง่าย และสนุกสนาน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม สิ่งที่ควรคำนึงคือ ครูผู้สอนควรรู้จักเลือกการใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน

สรุป จากงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานที่เน้นศึกษาทักษะการพูดและการสื่อสารเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังพบงานวิจัยที่ใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อ YouTube อยู่เป็นจำนวนน้อย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงอยากศึกษาเพิ่มเติมว่า การใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงาน หากนำมาใช้ร่วมกับสื่อ YouTube จะมีผลช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด รวมถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างไร ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นที่มาของงานวิจัยนี้

พูน ปณ ทิโต ชิว

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) + การใช้สื่อ YouTube
2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ
  - 2.1 ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task)
  - 2.2 ขั้นวางแผนการทำงาน หรือขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning)
  - 2.3 ขั้นนำเสนอ (Report)
3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language Focus)
  - 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)
  - 3.2 ขั้นฝึกใช้ภาษาให้ถูกต้อง (Practice)

ตัวแปรตาม

1. ทักษะการฟัง
2. ทักษะการพูด
3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้นแบบกลุ่มเดียว วัดผลหลังเรียน (One-Group- Posttest Design) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง ม.5/1-ม.5/4 (ห้องเรียนแผนปกติ สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์) โรงเรียนผดุงนารีจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 157 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง ม.5/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนผดุงนารีจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 39 คน เป็นผู้เรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนปกติที่เป็นห้องสาย(วิทย์-คณิตศาสตร์) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

พูน ปรุ ทิโต ชีเว

2. รูปแบบวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้นแบบกลุ่มเดียว วัดผลหลังเรียน (One-Group- Posttest Design)

ผังการทดลอง

Ex x T2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง	ทดสอบก่อน	การจัดกระทำตามการทดลอง	การวัดผลหลังการทดลอง
E	-	X	T2

Ex หมายถึง การทดลอง

E หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Experimental Group)

X หมายถึง การจัดกระทำตามการทดลอง (Treatment)

T2 หมายถึง การวัดผลหลังการทดลอง (Posttest)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube
2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง
3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Oral Test) ที่เป็นข้อคำถาม กำหนดสถานการณ์มาให้ตอบปากเปล่า
4. แบบวัดแรงจูงใจ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube

4.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based learning)

4.1.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงนารี และหน่วยการเรียนรู้จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ (ฟัง-พูด) Fifty-Fifty Book One

4.1.3 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ตามมาตรฐานตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

มาตรฐาน ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง	จำนวน/ แผน	จำนวน ชั่วโมง/ แผน
ต 1.2 ม.5/1 ต 1.1 ม.5/4 ต 4.1 ม.5/1	1. All Dressed up รายละเอียด: เรื่อง การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การเรียนรู้บทสนทนาเกี่ยวกับการบรรยาย ลักษณะบุคคล พูดสนทนาและถาม-ตอบเพื่อขอ-ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ หน้าตา ทรงผม และการแต่งกายของบุคคล เป็นต้น	2	2
ต 1.2 ม.5/1 ต 1.1 ม.5/4 ต 4.1 ม.5/1	Family portrait รายละเอียด: เรื่อง การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว (Talking About Family) การพูดสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ฟังบทสนทนาเพื่อระบุนามเกี่ยวข้องของสมาชิกในครอบครัว อายุและ อาชีพ รวมทั้งการพูดถาม-ตอบ เพื่อขอ-ให้ข้อมูลของสมาชิกในครอบครัว ในด้านต่างๆ เช่น จำนวน สถานที่อยู่ สถานภาพ เป็นต้น	2	2
ต 1.1 ม.5/4 ต 1.2 ม.5/3 ต 4.1 ม.5/1	Let's eat out ok รายละเอียดเรื่อง: การสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร (In a restaurant) เรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนภาษา การสั่งและการรับคำสั่งใน ร้านอาหาร ฟังบทสนทนายระหว่างลูกค้าและพนักงานเสิร์ฟ เป็นต้น	2	2
	รวม 3 หน่วยการเรียนรู้	(12 ชม)	

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

(รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based learning) ร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task)+การใช้สื่อวิดีโอบน YouTube 2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ซึ่งจะประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยคือ 2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) 2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) และ 3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) ซึ่งจะประกอบด้วย 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และ 3.2 ขั้นฝึกภาษา (Practice) รวมทั้งหมดจำนวน 6 แผน (แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชม.) ซึ่งในแผนนี้จะประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1. All dressed up เรื่องการบรรยายลักษณะบุคคล 2. Family portrait เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว และ 3. Let's eat out เรื่องการสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร

4.1.5 นำรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

4.1.6 ปรับปรุงแก้ไขจุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทักษะที่ผู้วิจัยต้องการวัดตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้สอน

4.1.8 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผน 5 ระดับ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายศุภฤกษ์ ทัศนเจริญ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2. นายสุเมธ เทียงดาห์ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าหมวดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ

3. ผศ.ดร.อินธิสาร ไชยสุข คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ

4. นางสาวจันทรี ไปหนี่ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา

5. ผศ.ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

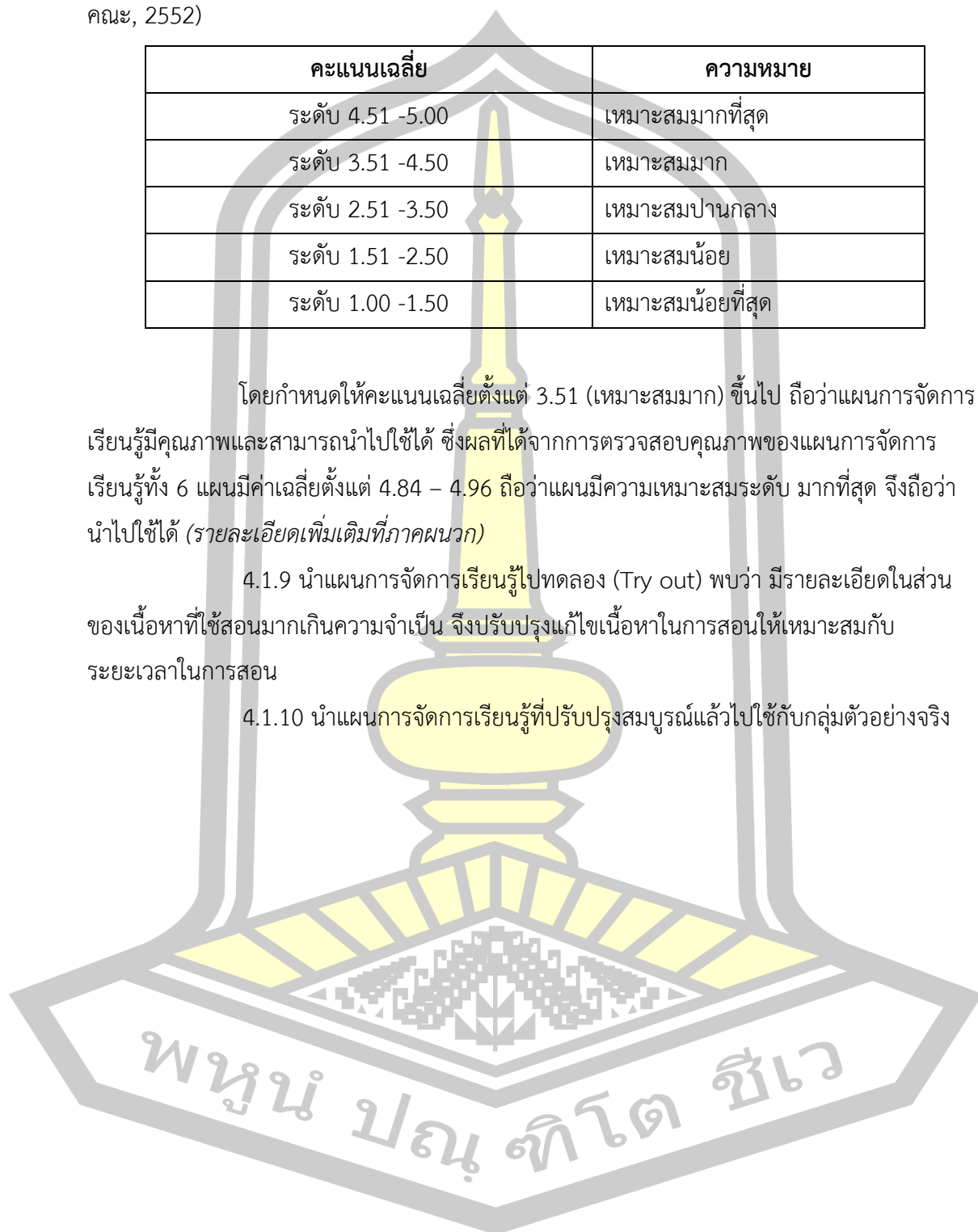
กำหนดเกณฑ์การประเมิน ความเหมาะสมของแผน 5 ระดับดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ระดับ 4.51 -5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 3.51 -4.50	เหมาะสมมาก
ระดับ 2.51 -3.50	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 1.51 -2.50	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1.00 -1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 (เหมาะสมมาก) ขึ้นไป ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.84 – 4.96 ถือว่าแผนมีความเหมาะสมระดับ มากที่สุด จึงถือว่านำไปใช้ได้ (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลอง (Try out) พบว่า มีรายละเอียดในส่วน ของเนื้อหาที่ใช้สอนมากเกินไปจนความจำเป็น จึงปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาในการสอนให้เหมาะสมกับ ระยะเวลาในการสอน

4.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

4.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง

ได้ดำเนินการดังนี้

4.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงนารี และหน่วยการเรียนรู้จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ (ฟัง-พูด) Fifty-Fifty Book One

4.2.3 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ตามมาตรฐานตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังตามหน่วยการเรียนรู้ (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	รูปแบบข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม การวัด (จำนวน ข้อ)	Knowledge Practice Attitude		
			ความเข้าใจ Comprehensio	พุทธิพิสัย (K)	ทักษะพิสัย (P)	จิตพิสัย (A)
1.All Dressed Up เกี่ยวกับการบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People)	ต 1.1 ม.5/4 ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ และ	เลือกตอบ (Multiple choice)	10	✓		

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด รูปแบบข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม การวัด (จำนวน ข้อ)	Knowledge Practice Attitude		
			ความเข้าใจ Comprehensio	พุทธิพิสัย (K)	ทักษะพิสัย (P)
2. Family Portrait เรื่องเกี่ยวกับ ครอบครัว (Talking About Family)	รายละเอียด จาก เรื่องหรือบท สนทนาที่ฟังสั้นๆได้	เลือกตอบ (Multiple choice) 10	✓		
3. Let's Eat Out เรื่องเกี่ยวกับ การสั่งอาหารใน ร้านอาหาร		เลือกตอบ (Multiple choice) 15	✓		
รวม 35 ข้อ					

*หมายเหตุ: ใช้จริง 20 ข้อ

4.2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง 35 ข้อ (ใช้จริง 20 ข้อ) ไปปรึกษาต่ออาจารย์
ที่ปรึกษา

4.2.5 อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามในแบบทดสอบให้
เหมาะสมและปรับตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการฟังให้อยู่ในรูปแบบตารางที่สามารถอ่าน
ได้ง่ายขึ้น

4.2.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมิน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับแบบทดสอบวัดทักษะการฟังบางส่วนจากรูปแบบให้เลือกตอบแบบถูก-ผิดให้อยู่ในรูปของแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

4.2.7 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า IOC

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายศุภฤกษ์ ทศน์เจริญ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. นายสุเมธ เทียงดาห์ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าหมวดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ
3. ผศ.ดร.อินธิสาร ไชยสุข คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ
4. นางสาวจันทรี ไปหนี่ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา
5. ผศ.ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

4.2.8 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) หากได้ข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 ทุกข้อ จึงจะถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่นำไปใช้ได้ ซึ่งข้อสอบที่ปรับปรุงแล้ว มีค่า IOC=1.00 ทุกข้อ ถือว่านำไปใช้ได้ (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.2.9 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้น ม.5/3 ที่เรียนในเนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างจริง และเพื่อให้ไม่เป็นการเสียเวลาและสามารถทดลองได้ในกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกัน ผู้วิจัยจึงสลับบทเรียนในการสอนแต่ละห้อง โดยให้นักเรียนห้อง ม.5/3 (ห้อง Tryout) ได้เรียนในเนื้อหาเดียวกันเสร็จสิ้นก่อนจึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ ก่อนที่จะนำแบบทดสอบมาทดลองกับห้อง (กลุ่มตัวอย่างจริง) คือห้อง ม.5/2

4.2.10 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ จึงพบว่า ข้อสอบที่นำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนห้อง ม.5/3 มีมาตรฐานและมีความเหมาะสมกับระยะเวลาและระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 ไป พบว่าข้อสอบ 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.25-0.93 (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.2.11 นำข้อสอบ 20 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.25-0.93 มาหาค่าความเชื่อมั่น

4.2.12 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ในโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) กำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.70 ถือว่าผ่านเกณฑ์นำไปใช้ได้ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณพบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 ถือว่านำไปใช้ได้

4.2.13 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง 20 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน) เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจริง

4.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด

4.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต่างๆ

4.3.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และหน่วยการเรียนรู้จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ (ฟัง-พูด) Fifty-Fifty Book One

4.3.3 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ตามมาตรฐานตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

4.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดที่เป็นข้อความตอบแบบปากเปล่า (Oral Test) 5 ข้อ (ใช้จริง 3 ข้อ) โดยมีการกำหนดสถานการณ์มาให้พูดตอบ เช่น การให้พูดบรรยายลักษณะบุคคล พูดบรรยายเกี่ยวกับครอบครัว และการสั่งอาหาร (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการพูด

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	รูปแบบข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม การวัด (จำนวนข้อ)	Knowledge Practice Attitude		
			การนำไปใช้ Application	พุทธิพิสัย (K)	ทักษะพิสัย (P)	จิตพิสัย (A)
1.All Dressed Up เกี่ยวกับการบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People)	(ต 1.2 ม.5/1) ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาได้ตอบเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น	รูปแบบข้อสอบ	2		✓	
2. Family Portrait เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว (Talking About Family)	(ต 1.2 ม.5/1) ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาได้ตอบเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น	ข้อความ กำหนดรูปภาพ และสถานการณ์มาให้พูดตอบแบบปากเปล่า (Oral Test)	2		✓	

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	รูปแบบข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม การวัด (จำนวนข้อ)	Knowledge Practice Attitude		
			การนำไปใช้ Application	พุทธิพิสัย (K)	ทักษะพิสัย (P)	จิตพิสัย (A)
3. Let's Eat Out เรื่องเกี่ยวกับการ สั่งอาหารใน ร้านอาหาร	(ต 1.2 ม.5/3) ผู้เรียนสามารถพูด แสดงความต้องการ เสนอ ตอปรับ- ปฏิเสธ ความช่วยเหลือ ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม ในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่ กำหนดให้ได้		1		✓	
รวม 5 ข้อ						

*หมายเหตุ: ใช้จริง 3 ข้อ

4.3.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้ใส่คะแนนเต็มในแต่ละข้อของแบบทดสอบและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรง

4.3.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมิน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับข้อความที่ให้ผู้เรียนสามารถตอบได้ในประเด็นที่กว้างขึ้นแต่ยังอยู่ในขอบเขตของเนื้อหาที่สอนในห้องเรียน

4.3.7 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า
IOC
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายศุภฤกษ์ ทัศนเจริญ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2. นายสุเมธ เทียงดาห์ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าหมวด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้าน
ภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ

3. ผศ.ดร.อินธิสาร ไชยสุข คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ

4. นางสาวจันทรี ไปหนี่ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุง
นารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา

5. ผศ.ดร.ธนตล ภูสีฤทธิ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

4.3.8 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of
Item Objective Congruence: IOC)

4.3.9 คัดเลือกข้อสอบ 3 ข้อ ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ใน
เกณฑ์ที่นำไปใช้ได้ ซึ่งข้อสอบทั้ง 3 ข้อมีค่า IOC=1.00 (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.3.10 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนห้อง ม.5/3 ซึ่งเป็นห้อง
แผนการเรียนปกติที่เป็นห้องแผน(วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์) ซึ่งมีลักษณะประชากรคล้ายกับกลุ่ม
ตัวอย่างจริง พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เข้าใจข้อคำถามและรายละเอียดของข้อมูลที่กำหนดให้ และ
สามารถตอบคำถามได้ตรงประเด็นกับเรื่องที่ถาม

4.3.11 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน 2 คน r_{xy} โดยใช้สูตร
เพียร์สัน (Pearson) Item Total Correlation จากโปรแกรมสำเร็จรูป และหาค่าความเชื่อมั่น ของ
การวัดภาคปฏิบัติ โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach) พบว่ามีค่าความ
เชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.70 คือมีค่าความเชื่อมั่น 0.83 ถือว่านำไปใช้ได้ (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.3.12 พิมพ์ข้อคำถามในแบบทดสอบวัดทักษะการพูด 3 ข้อ (ข้อละ 5 คะแนน รวม
15 คะแนน) นำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจริง

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

4.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดแรงจูงใจ

4.4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดแรงจูงใจ จากนั้นสังเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ นำมาสร้างเป็นแบบวัดแรงจูงใจของตนเอง

4.4.2 สร้างแบบวัดแรงจูงใจที่ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิดสำหรับการวัดแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก รวมทั้งหมด 30 ข้อ (ใช้ได้จริง 22 ข้อ)

4.4.3 กำหนดเกณฑ์การประเมินระดับแรงจูงใจโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อคำถามเชิงบวก (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ระดับ 4.51 -5.00	แรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 3.51 -4.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 2.51 -3.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 1.51 -2.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1.00 -1.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อคำถามเชิงลบ (สมนึก ภัททิยธนี, 2565)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ระดับ 4.51 -5.00	แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ระดับ 3.51 -4.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 2.51 -3.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 1.51 -2.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 1.00 -1.50	แรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4.4.4 นำแบบวัดแรงจูงใจไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบและแนะนำให้นำข้อคำถามปลายปิดของแบบวัดแรงจูงใจไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาเพิ่มเติม

4.4.5 นำข้อคำถามปลายปิดจากแบบวัดแรงจูงใจให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับข้อความในแบบวัดแรงจูงใจให้มีทั้งข้อคำถามเชิงลบและเชิงบวก รวมถึงปรับข้อความในแบบวัดให้มีความสอดคล้องกับการวัดแรงจูงใจที่ได้นิยามไว้ในนิยามศัพท์

4.4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า IOC

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายศุภฤกษ์ ทัศนเจริญ ตำแหน่งวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. ผศ.ดร.อินธิสาร ไชยสุข คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ
3. รศ.สมนึก ภัททิยธนี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา
4. อ.ดร.อารยา ปิยะกุล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา
5. ผศ.ดร.ธนตล ภูสีฤทธิ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

4.4.7 นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์แบบวัดให้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่าข้อนั้นมีความเที่ยงตรง และสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ซึ่งข้อคำถามในแบบวัดที่ปรับปรุงแล้วและให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน เมื่อคำนวณแล้ว มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 - 1.00 ถือว่านำไปใช้ได้ (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.4.8 นำแบบวัดแรงจูงใจไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนห้อง ม.5/3 ซึ่งเป็นห้องแผนการเรียน(วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์) ที่มีลักษณะประชากรคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริง พบว่าภาษาที่ใช้ในแบบวัดไม่มีความกำกวม ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถเข้าใจจุดประสงค์ของการทำแบบวัดแรงจูงใจ รวมถึงรายละเอียดของข้อความในแบบวัดเป็นอย่างดี

4.4.9 เก็บรวบรวมคะแนนจากแบบวัด และนำข้อมูลที่ได้มาหาอำนาจจำแนกโดยใช้สูตร Item-Total Correlation กำหนดค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.20-1.00 ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปพบว่า แบบวัดแรงจูงใจ 22 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.81

4.4.10 หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นของ คอเนบราค (Cronbach's Alpha Coefficient) กำหนดค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ ซึ่งผลการคำนวณจากโปรแกรมสำเร็จรูปพบว่า แบบวัดแรงจูงใจ มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 จึงถือว่านำไปใช้ได้ (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

4.4.11 พิมพ์แบบวัดแรงจูงใจจำนวน 22 ข้อที่ผ่านเกณฑ์ นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจริง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

5.1 ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคามเพื่อขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรมและเก็บข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

5.2 ปฐมนิเทศผู้เรียน ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับทราบ

5.3 เริ่มดำเนินการสอนตามแผนที่ได้วางไว้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube ประกอบการสอนจำนวนทั้งหมด 6 แผน (แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชม.) (รายละเอียดเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

5.4 เมื่อสอนครบทุกแผน ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนทดสอบทักษะการฟังหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังจำนวน 20 ข้อ และเก็บคะแนนจากส่วนนี้เพื่อไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

5.5 ทดสอบทักษะการพูด โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูด เป็นข้อคำถามแบบตอบปากเปล่า Oral Test จำนวน 3 ข้อ ซึ่งจะเป็นสถานการณ์ (Situation) ที่ครูให้นักเรียนดูรูปภาพและพูดบรรยายจากรูปภาพที่ครูให้มา

5.6 นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบทีละคนโดยครูจะเป็นผู้ถามคำถามให้เวลานักเรียนในการเตรียมตัวตอบข้อละประมาณ 1 นาที นักเรียนตอบคำถามและใช้การประเมินด้วยเกณฑ์การประเมินแบบ (Holistic Rubric)

5.7 เมื่อทดสอบนักเรียนครบทุกคนจึงให้นักเรียนทำแบบวัดแรงจูงใจ

5.8 เก็บรวบรวมคะแนนและนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ

พหุ ประถมศึกษา

6. สถิติที่ใช้

6.1 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6.1.1 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และประเมินความเหมาะสมของแผน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ระดับ 4.51 -5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 3.51 -4.50	เหมาะสมมาก
ระดับ 2.51 -3.50	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 1.51 -2.50	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1.00 -1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 (เหมาะสมมาก) ขึ้นไป ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมและยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้

6.1.2 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพ: แบบทดสอบทักษะการฟัง

สำหรับแบบทดสอบทักษะการฟัง ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

พหุ ประถมศึกษา

นอกจากนี้ในส่วนของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่เป็นแบบทดสอบ(อิงเกณฑ์) จะมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพิ่มเติมคือ การหาอำนาจจำแนก (B) และความเชื่อมั่น (reliability) ซึ่งจะมีสูตรที่ใช้ดังนี้

การหาอำนาจจำแนกแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง (B) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2565)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ

- B แทน อำนาจจำแนกของข้อสอบ
 U แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
 L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
 N_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ทั้งหมด (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
 N_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ทั้งหมด (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรโลเวท (สมนึก ภัททิยธนี, 2565)

$$r_{cc} = 1 - \frac{n \sum x - \sum x^2}{(n-1) \sum (X-C)^2}$$

- r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 X แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนจุดตัด

พูนุ ปณุ ทิโต ชีเว

6.1.3 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพ: แบบทดสอบวัดทักษะการพูด

สำหรับแบบทดสอบทักษะการพูดที่เป็นข้อคำถามแบบตอบปากเปล่า ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าตั้งแต่ 0.5-1 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้

และหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน 2 คน (สมนึก ภัททิยธนี , 2565)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด X กับชุด Y

X แทน คะแนน X

Y แทน คะแนน Y

X^2 แทน คะแนน X แต่ละตัวยกกำลัง 2

Y^2 แทน คะแนน Y แต่ละตัวยกกำลัง 2

XY แทน คะแนน X และ Y แต่ละคู่คูณกัน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

หาค่าความเชื่อมั่น ของการวัดภาคปฏิบัติทักษะการพูด โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach) (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่น

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

k แทน จำนวนข้อ

6.1.4 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพ: แบบวัดแรงจูงใจ

สำหรับแบบวัดแรงจูงใจ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าตั้งแต่ 0.5-1 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้
หาค่าอำนาจจำแนก r หรือค่า (Item-Total Correlation) ตามสูตรสหสัมพันธ์ของ
เพียร์สัน (Pearson) (สมนึก ภัททิยธนี, 2565)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด X กับชุด Y

X แทน คะแนน X

Y แทน คะแนน Y

X^2 แทน คะแนน X แต่ละตัวยกกำลัง 2

Y^2 แทน คะแนน Y แต่ละตัวยกกำลัง 2

XY แทน คะแนน X และ Y แต่ละคู่คูณกัน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบวัดแรงจูงใจโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของคอนบราค (Cronbach's Alpha) (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่น

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

k แทน จำนวนข้อ

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพื้นฐาน

จากจุดประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาทักษะการฟัง การพูด และแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษจะใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยจะใช้สูตรดังต่อไปนี้

ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลคุณลักษณะที่สนใจศึกษา

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

$S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

$\sum$ แทน ผลรวม

พจนานุกรมศัพท์โต ชีเว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน ค่าเฉลี่ย
$S.D.$	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\%$	แทน ร้อยละ

2. ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube

3.1 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)

3.2 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กับ เกณฑ์ร้อยละ 75

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (39) คน	คะแนน (เต็ม) ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 ข้อ	คะแนนรวมที่ได้	หลังเรียน		
				คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ (%)
ไม่ผ่านเกณฑ์ <75%	4	20	55	13.75	0.50	10.26 (ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์)
ผ่านเกณฑ์ $\geq 75\%$	35		646	18.46	1.36	89.74 (ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์)
คะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนทั้งหมด 39 คน			701	17.97	1.94	89.87 (ร้อยละจากคะแนนรวม)

จากตารางที่ 4 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 13.75$, S. D. = 0.50) คิดเป็นร้อยละ 10.26 นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 18.46$, S. D. = 1.36) คิดเป็นร้อยละ 89.74 โดยภาพรวม นักเรียนจำนวน 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟัง ($\bar{X} = 17.97$, S. D. = 1.94) คิดเป็นร้อยละ 89.87

พูน ปณ ทิโต ชิว

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ด้านทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษ	จำนวน นักเรียน (39) คน	คะแนน (เต็ม) ข้อละ5 คะแนน รวม 3 ข้อ	คะแนน รวมที่ ได้	คะแนน เฉลี่ย	หลังเรียน			
					คะแนน เฉลี่ย เทียบกับ เกณฑ์ 5 ระดับ	S.D	ร้อยละ (%)	
ระดับดีเยี่ยม (Excellent)	8	15	113	14.13	4.71	0.12	20.51	(ร้อยละของ จำนวนนักเรียน ที่ผ่านระดับดี เยี่ยม)
ดีมาก (Very Good)	31		368	11.87	3.96	0.28	79.49	(ร้อยละของ จำนวนนักเรียน ที่ผ่านระดับดี มาก)
คะแนนเฉลี่ย (รวม)	39	15	481	12.33	4.11	0.40	82.22	(ร้อยละจาก คะแนนรวม)

จากตารางที่ 5 นักเรียนจำนวน 8 คน มีทักษะการพูดอยู่ในระดับ (ดีเยี่ยม) เมื่อเทียบกับ
เกณฑ์ 5 ระดับ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.71$, S. D. = 0.12) คิดเป็นร้อยละ 20.51

นักเรียนจำนวน 31 คน มีทักษะการพูดอยู่ในระดับ (ดีมาก) มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.96$,
S. D. = 0.28) คิดเป็นร้อยละ 79.49 และโดยภาพรวม นักเรียนทั้งหมด 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยของ
ทักษะการพูด อยู่ในระดับ ดีมาก ($\bar{X} = 4.11$ S. D. = 0.40) คิดเป็นร้อยละ 82.22

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube

3.1. ผลการศึกษาแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)

หัวข้อการประเมินแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)	$\bar{x}$	S. D.	การแปลผล
1. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.15	0.58	มาก
2. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นอยากที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาภาษาอังกฤษ	3.85	0.70	มาก
3. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ค่อนข้างยาก	2.38	0.77	น้อย
4. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.00	0.68	มาก
5. ข้าพเจ้าต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์	4.21	0.65	มาก
6. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ	4.15	0.74	มาก
7. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	4.33	0.73	มาก
8. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น	4.41	0.54	มาก
9. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ เพราะสนใจ ใคร่รู้ ในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นการส่วนตัว	3.85	0.74	มาก
10. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องการเข้าใจมุมมอง/ความคิด ของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น	3.95	0.68	มาก
11. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องการได้ความรู้และเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ	4.28	0.64	มาก
เฉลี่ย	3.96	0.86	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S. D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ข้อที่มี คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดจากมากไปน้อยคือ (ข้อที่ 8) ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S. D. = 0.54) (ข้อที่ 7) ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S. D. = 0.73) และ (ข้อที่ 11) ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการได้ความรู้ และเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, S. D. = 0.64)

3.2 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation)

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation)

หัวข้อการประเมิน แรงจูงใจ(ภายนอก) (Extrinsic motivation)	$\bar{x}$	S. D.	การแปลผล
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีจะเป็นที่ยอมรับในสังคม	3.97	0.77	มาก
13. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษให้ได้เกรดดีเพื่อจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆและครู	3.56	0.87	มาก
14. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นวิชาที่จะต้องนำไปใช้ในการสอบแข่งขันหรือศึกษาต่อ	4.08	0.76	มาก
15. หากข้าพเจ้ามีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ดี ข้าพเจ้าอาจจะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง	3.05	0.75	ปานกลาง
16. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจะได้รับรางวัลหรือ กำลังใจจากครูผู้สอน	3.36	0.89	ปานกลาง
17. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อ YouTube เพื่อเป็นแนวทางให้ข้าพเจ้าวางตัวให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและได้รับการยอมรับในสังคม	4.77	0.42	มากที่สุด
18. ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่งเหมือนใน YouTube เพื่อจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆและครู	4.69	0.46	มากที่สุด

19. ข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะกลัวการสอบตก	2.47	0.74	ปานกลาง
20. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครอบครัวภาคภูมิใจในตัวข้าพเจ้า	3.92	0.92	มาก
21. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคตของข้าพเจ้า เพราะอาชีพในอนาคตของข้าพเจ้า อาจจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ	4.54	0.67	มากที่สุด
22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่ข้าพเจ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอาจจะได้รับโอกาส และความก้าวหน้าในอนาคต	4.49	0.59	มาก
เฉลี่ย	3.93	0.98	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ข้อที่มี คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดจากมากไปน้อยคือ (ข้อที่ 17) ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อ YouTube เพื่อเป็นแนวทางให้ข้าพเจ้าวางตัวให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและได้รับการยอมรับในสังคม โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.77$, S.D. = 0.42) ตามด้วย (ข้อที่ 18) ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่งเหมือนใน YouTube เพื่อจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆและครู โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.46) และ (ข้อ 21) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคตของข้าพเจ้า เพราะอาชีพในอนาคตของข้าพเจ้า อาจจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.67)

พหุ ประถมศึกษา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดของข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube
3. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube

2. สรุปผล

งานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปผลตามวัตถุประสงค์เป็นรายชื่อ ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์) จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 89.74 แสดงให้เห็นว่า ค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และในภาพรวม นักเรียนทั้งหมดจำนวน 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟัง ($\bar{X} = 17.97$, $S. D. = 1.94$) คิดเป็นร้อยละ 89.87 ซึ่ง *มากกว่า* เกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้
2. ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนจำนวน 8 คน มีทักษะการพูดอยู่ในระดับ (ดีเยี่ยม) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.71$, $S. D. = 0.12$) คิดเป็นร้อยละ 20.51 นักเรียนจำนวน 31 คน มีทักษะการพูดอยู่ในระดับ (ดีมาก) มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.96$,

S. D. = 0.28) คิดเป็นร้อยละ 79.49 และโดยภาพรวมนักเรียนทั้งหมด 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูด อยู่ในระดับ ดีมาก ($\bar{x} = 4.11$ S. D. = 0.40) คิดเป็นร้อยละ 82.22

3. ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) ($\bar{x} = 3.96$, S. D.= 0.86) และ มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) ($\bar{x} = 3.93$, S. D.= 0.98) ซึ่งเมื่อแปลผลแล้วนักเรียนมีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ใน (ระดับมาก) เท่ากัน

3. อภิปรายผล

ผลจากงานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษากการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า ค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และในภาพรวม นักเรียนทั้งหมดจำนวน 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟัง ($\bar{X} = 17.97$, S. D. = 1.94) คิดเป็นร้อยละ 89.87 ซึ่ง *มากกว่า* เกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูให้ผู้เรียนชมสื่อและฟังบทสนทนาจาก YouTube ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างประโยคแบบองค์รวมแล้วจึงแยกส่วนของประโยคออกมาให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์โครงสร้าง และนำโครงสร้างที่ได้เรียนรู้จากรูปประโยคมาแต่งเป็นบทสนทนากับคู่ หรือ กลุ่มของตนเอง ซึ่งสิ่งนี้เอง นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังจากสื่อภาษาอังกฤษแล้ว กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงานก็ยังมีช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในหลักของโครงสร้างประโยคที่จะใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม หรือ ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory) ที่ Cook (2008) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการฟังนั้นเริ่มจากการเข้าถึงคำศัพท์ (Access to words) มาสู่กระบวนการแยกวิเคราะห์ (Parsing) และกระบวนการจดจำ (Memory processes and cognition) และการฟังภาษาที่สองนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นความรู้เดิม และเกี่ยวข้องกับกระบวนการฟังแยกวิเคราะห์จากบนลงล่าง (Top-down parsing) และล่างขึ้นบน (Bottom-up parsing) ซึ่งกระบวนการฟังแยกวิเคราะห์จากบนลงล่าง (Top-down parsing) จะเกี่ยวข้องกับการฟังที่แยกวิเคราะห์ประโยคออกเป็นส่วนย่อยๆเหมือนแผนภาพต้นไม้ เช่น การฟังแล้วแยกโครงสร้างประโยค ประธาน กริยา กรรม (SVO sentence) ออกเป็นส่วนๆให้เห็นองค์ประกอบ ในขณะที่กระบวนการฟังแยกวิเคราะห์จากล่างขึ้นบน (Bottom-up parsing) จะเกี่ยวข้องกับการสร้างประโยค

ขึ้นในใจทีละนิด ที่เริ่มจากการฟังจากหน่วยย่อยๆ แล้วพัฒนาไปสู่การสร้างรูปประโยคภายในจิตใจ เช่น การเริ่มฟังจากเสียงเป็นคำๆ ไปสู่วลี แล้วไปสู่รูปประโยค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maghsoudi & Golshan (2017) ที่ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีผลต่อทักษะการฟัง พบว่า กลุ่มทดลองที่ถูกสอนด้วยวิธีแบบเน้นภาระงานเป็นฐานมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ถูกสอนด้วยวิธีปกติที่มีทักษะการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ การวิจัยของ Ni & Jingxia (2017) ได้ทำการทดลองในโรงเรียนมัธยมต้นในประเทศจีนทั้งหมด 74 คน เพื่อทดสอบว่า การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานสามารถเพิ่มทักษะความสามารถด้านการฟังได้หรือไม่ โดยทดลองสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Approach) กับนักเรียนในกลุ่มทดลอง และใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ก่อนทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของ กลุ่มทดลองในการทดสอบหลังเรียนแตกต่างจากค่าเฉลี่ยในการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการวิจัยแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานนี้สามารถกระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ และเมื่อเวลาผ่านไป ทฤษฎีการสอนนี้ยังนำไปสู่การปรับปรุงระดับการฟังของนักเรียนและภาวะทางอารมณ์ได้อีกด้วย จึงสรุปได้ว่า การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานและการใช้สื่อ YouTube เข้ามาประกอบกับวิธีการสอน มีแนวโน้มช่วยส่งเสริมผู้เรียนในเรื่องของทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้

2. ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube พบว่า นักเรียนจำนวน 8 คน มีทักษะการพูดอยู่ในระดับ (ดีเยี่ยม) นักเรียนจำนวน 31 คน มีทักษะการพูดอยู่ในระดับ (ดีมาก) และในภาพรวมเฉลี่ย นักเรียนทั้งหมดจำนวน 39 คน มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ (ดีมาก) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ มีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูด ($\bar{X} = 4.11$, $S. D. = 0.40$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สื่อที่ใช้ในห้องเรียนและวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะในเรื่องของการพูดสม่ำเสมอในทุกแผนการสอน โดย 1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยการเปิดรูปภาพ รวมถึงสื่อวิดีโอจาก YouTube ให้ผู้เรียนรับชม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของการใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ก่อน เช่น การฟังบทสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการบรรยายลักษณะบุคคล เรื่องครอบครัว การสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร พร้อมพูดคุยถามคำถาม แนะนำหัวข้อที่จะเรียน และมีการแจกใบความรู้ ให้ศึกษาโครงสร้างประโยค รวมถึงตัวอย่างบทสนทนา ก่อน จึงสั่งงานให้ผู้เรียนแต่งบทสนทนาและอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ให้ผู้เรียนได้รับทราบ พร้อมให้ตัวอย่างงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ 2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยคือ 2.1. ขั้นลงมือปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนถูกแบ่งออกเป็นคู่หรือกลุ่มเพื่อลง

เมื่อปฏิบัติงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้จากใบงานและเรียนรู้ร่วมกันผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์และให้คำแนะนำระหว่างปฏิบัติงาน 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวเพื่อเสนอผลงาน เช่น การฝึกพูดถาม-ตอบบทสนทนาที่ตนเองได้แต่งขึ้นกับคู่หรือกลุ่มของตนเอง 2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) ผู้เรียนต้องนำเสนอผลงานของคู่หรือกลุ่มของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง และ 3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) ในขั้นนี้จะประกอบด้วย 2 ขั้นย่อย คือ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ผู้สอนจะให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์หรือสังเกตสิ่งที่น่าสนใจในภาษา และให้ความเห็นสะท้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน และ 3.2 ในขั้นฝึกภาษา (Practice) ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้อง โดยครูผู้สอนอาจเลือกปัญหาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้องมาวิเคราะห์และแนะนำแนวทางการใช้ภาษาให้ถูกต้องร่วมกันในชั้นเรียน ซึ่งจะเห็นว่า การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐานดังกล่าวนี้ มีความสอดคล้องกับทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม (Sociocultural SLA theory) ที่ Cook (2008) ได้กล่าวถึงแนวคิดของ Vygotsky ไว้ว่า การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ โดยเฉพาะในส่วนพัฒนาการที่เรียกว่าช่องว่างรอยต่อของความสามารถในการเรียนรู้ The Zone of Proximal Development (ZPD) ที่มีแนวคิดว่าการเรียนรู้ที่ต่อยอดเกิดจากการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ (interaction) ก่อนเกิดเป็นการพัฒนาในระดับที่สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (individual level) ซึ่งสอดคล้องกับ Lantolf & Thorne (2015) ที่ได้อธิบายแนวคิดของ Vygotsky ไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่ดีนั้น จำเป็นต้องใช้หลักของการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่เป็นการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมโดยรอบ เช่น การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สอดคล้องกับ Nunan (1989) และ Willis (1996) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อแก้ไขปัญหา หรือสถานการณ์ที่กำหนดไว้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Riswandi (2016) ที่ศึกษา กระบวนการสอนและการเรียนรู้โดยการใช้วิดีโอบน YouTube ในชั้นเรียนพบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งหนึ่งในสุราการ์ตา มีทักษะการพูดดีขึ้น มีการปรับปรุงในด้านทักษะทางภาษา ได้แก่ ความคล่องแคล่ว คำศัพท์ การออกเสียง ไวยากรณ์ สอดคล้องกับ Campo & Carolina (2016) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่สำคัญของนักเรียนในด้านความสามารถในการสื่อสารในภาษาอังกฤษ และแสดงให้เห็นว่าการใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มีปัจจัยเกี่ยวข้องกับบทบาทของครูรวมถึงปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอีกด้วย นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัย Nita et al. (2019) ที่ศึกษาการใช้การสอนแบบภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่ถูกสอนโดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานมี

ความสามารถในการพูดดีกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Anjum et al. (2019) ที่ศึกษาผลของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานต่อการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปากีสถาน พบว่า นักเรียนที่ถูกสอนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ถูกสอนด้วยวิธี Grammar Translation Method (GTM) มากไปกว่านั้น สอดคล้องกับ Hussin (2020) ที่ศึกษาการใช้วิดีโอ YouTube ผ่านกลุ่มสนทนา พบว่า YouTube ช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัย Ilyas, M., & Putri, M. E. (2020) ที่ศึกษาการใช้ YouTube ในผู้เรียนที่เรียนในโครงการภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยอิสลามเรียว (Universitas Islam Riau) พบว่า การใช้ YouTube ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับการสอนโดยใช้ YouTube จึงสรุปได้ว่า การสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้สื่อ YouTube เข้ามาประกอบกับวิธีการสอน มีแนวโน้มช่วยส่งเสริมผู้เรียนในเรื่องของทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้

3. ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube พบว่า แรงจูงใจภายในและภายนอกมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยแรงจูงใจทั้ง 2 ประเภทเมื่อแปลผลแล้วอยู่ใน (ระดับมาก) เท่ากัน จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเกิดจากผู้เรียนมีแรงจูงใจภายในและภายนอกช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้สื่อ YouTube มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน ซึ่งสามารถบ่งบอกได้จากคะแนนเฉลี่ยรายข้อจากข้อคำถามปลายปิดของ (แบบวัดแรงจูงใจภายใน) ที่มีคะแนนมากที่สุดพบว่า ผู้เรียนมีความรู้สึกอยากที่จะฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น เกิดความต้องการอยากที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความชอบส่วนตัวที่ต้องการได้ความรู้และเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ ส่วน (แรงจูงใจภายนอก) มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเช่นกัน ซึ่งอาจเกิดจากการที่ครูผู้สอนใช้สื่อ YouTube เข้ามาประกอบกับวิธีการสอนสามารถบ่งบอกได้จากคะแนนเฉลี่ยรายข้อจากข้อคำถามปลายปิดของ (แบบวัดแรงจูงใจภายนอก) ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด พบว่า ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการชมสื่อใน YouTube เพื่อเป็นแนวทางที่ช่วยให้ตนเองรู้จักการวางตัวให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและได้รับการยอมรับในสังคม มากไปกว่านั้น ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนซึ่งมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคต และการใช้สื่อ YouTube เข้ามาประกอบกับวิธีการสอนนั้นยังสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนรู้สึกอยากที่จะฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่งยิ่งขึ้นเหมือนสื่อใน YouTube ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีกำกับตนเอง Self-determination theory (SDT) ของ Deci & Ryan (2000) ที่กล่าวว่า

แรงจูงใจภายในนั้น เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ต้องการกระทำเพื่อความต้องการหรือเพื่อประโยชน์ของตนเอง รวมถึงการกระทำบางสิ่งที่เกิดจากความสนใจโดยธรรมชาติ หรือความเพลิดเพลินส่วนตัว Deci & Ryan (2017) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่น การสำรวจ และความอยากรู้อยากเห็นเป็นตัวอย่างของพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจภายในที่ไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจหรือแรงกดดันจากภายนอก แต่เป็นความต้องการกระทำเพื่อความพอใจและความสุขของตนเอง และแรงจูงใจที่แท้จริงจากภายในนั้นมีแนวโน้มว่ามีส่วนเกี่ยวข้องต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ตลอดช่วงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยแบบวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta-analysis) ของ Taylor et al. (2014) ที่พบว่า แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพื้นฐานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยในแคนาดาและสวีเดน ในขณะที่แรงจูงใจภายนอก Ryan (1982) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นพฤติกรรมที่ทำเพื่อเหตุผลอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากความพึงพอใจโดยธรรมชาติ รวมถึงการทำตามกฎ ข้อบังคับภายนอกเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ขับเคลื่อนโดยรางวัลและการลงโทษที่กำหนดจากสิ่งเร้าภายนอก อาจเป็นพฤติกรรมที่ทำเพื่อหลีกเลี่ยง ความวิตกกังวล และความอับอาย หรือความรู้สึกผิดต่อความล้มเหลว นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการกระทำบางสิ่งเพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเอง ปรับปรุงอัตราของตนเองให้มีความรู้สึกว่าคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nguyen & Habók (2021) ที่ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาชาวเวียดนามที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ และเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ผ่านทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory) โดยเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว พบว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมาก ในด้านที่เกี่ยวกับการได้งานที่ดีในอนาคต ประสบความสำเร็จในการศึกษาทางวิชาการ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพกับชาวต่างชาติ และการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่น นอกจากนี้ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้สื่อจาก YouTube เข้ามาประกอบกับวิธีการสอน ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rodríguez-Peñarroja (2022) ที่ศึกษาการบูรณาการการเรียนรู้โดยใช้โครงงานและการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อ YouTube ที่มีต่อแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ English for specific purposes (ESP) ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างแรงจูงใจและผลการเรียน โดยเฉพาะ แรงจูงใจในด้านที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ ความเพลิดเพลิน ความพยายาม ความสำคัญ ทางเลือกในการรับรู้ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้เชิงบวกของการกำกับตนเองและแรงจูงใจภายใน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่เกี่ยวกับการใช้สื่อ ICT (YouTube) ว่าเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษา และในภาพรวม คะแนนเฉลี่ยรวมของแบบสอบถาม IMI มีระดับแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับสูงเช่นกัน นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Moghavvemi et al. (2018) ที่การศึกษาการใช้ YouTube เพื่อการเรียนรู้ รูปแบบการใช้งานที่สอดคล้องกัน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ YouTube พบว่า YouTube มีส่วนสำคัญที่เป็นแรงจูงใจหลักคือความบันเทิง การแสวงหาข้อมูล และการเรียนรู้ทางด้านวิชาการ จึงถือได้ว่า

YouTube เป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ ช่วยเติมเต็มและส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเฉพาะถ้าวิดีโอมีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน และครูผู้สอนรู้จักการประยุกต์สื่อ YouTube ให้เข้ากับบริบทในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sakkir et al. (2020) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ YouTube ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ณ ฝ่ายการศึกษา ภาษาอังกฤษ Universitas Negeri Makassar Indonesia ผลการวิจัยบ่งชี้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกและเต็มใจที่จะใช้ YouTube ในห้องเรียน EFL นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนใช้ YouTube เพื่อช่วยทำงานในชั้นเรียนและการทำแบบฝึกหัดให้เสร็จสมบูรณ์ และนักเรียนต้องการใช้วิดีโอ YouTube ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pratama et al. (2020) ซึ่งพบว่า YouTube เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในห้องเรียน สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีผลต่อจิตใจและความคิดสร้างสรรค์ ช่วยครอบคลุมเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน สามารถตอบสนองความสนใจของนักเรียนได้ ช่วยยกระดับกระบวนการเรียนรู้ และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้มากขึ้น สอดคล้องกับ Shoufan & Mohamed (2022) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้ YouTube ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้จากการทบทวนวรรณกรรม เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 647 รายการ แล้วทำการวิเคราะห์จัดกลุ่มเป็นหมวดหมู่ ทำให้พบว่า YouTube รายงานผลเชิงบวกในแง่ของทักษะที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจ ระดับการมีส่วนร่วม หรือผลการทดสอบต่างๆ YouTube ยังเป็นแหล่งเนื้อหาการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ฟรี ใช้งานได้ง่าย และสนุกสนาน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม สิ่งที่ควรคำนึงคือ ครูผู้สอนควรรู้จักเลือกการใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยสรุป งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้สื่อ YouTube มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน โดยเฉพาะการใช้สื่อเข้ามาประกอบกับวิธีการสอน ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการชมสื่อใน YouTube เพื่อช่วยเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ไม่ว่าจะเป็นด้านการวางตัวให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและการได้รับการยอมรับในสังคมมากไปกว่านั้น ผู้เรียนยังเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษว่ามีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคต และแรงจูงใจที่เกิดจากการใช้สื่อ YouTube ในห้องเรียนยังส่งผลให้ผู้เรียนนั้นมีความรู้สึกอยากที่จะฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

พูน ปณ ทิโต ชเว

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

4.1.1 การนำวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานไปใช้อาจมีการใช้เวลามากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ ผู้สอนควรคำนึงถึงระยะเวลาและความเหมาะสมของเนื้อหา

4.1.2 การดำเนินกิจกรรมในห้องเรียน การแบ่งคู่หรือแบ่งกลุ่มในการทำงาน ผู้สอนควรเป็นผู้ควบคุม ควรจัดผู้เรียนให้อยู่ในกลุ่มที่ละความสามารถกัน เช่น เก่ง ปานกลาง อ่อน และมีการสลับคู่หรือสลับกลุ่มในทุกๆแผนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันได้ดียิ่งขึ้น

4.1.3 เนื้อหาจากสื่อ รูปภาพ ตัวอย่างใบงาน และใบความรู้ที่นำมาให้ผู้เรียนศึกษาเพิ่มเติมควรเข้าใจได้ง่ายและไม่ซับซ้อน

4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

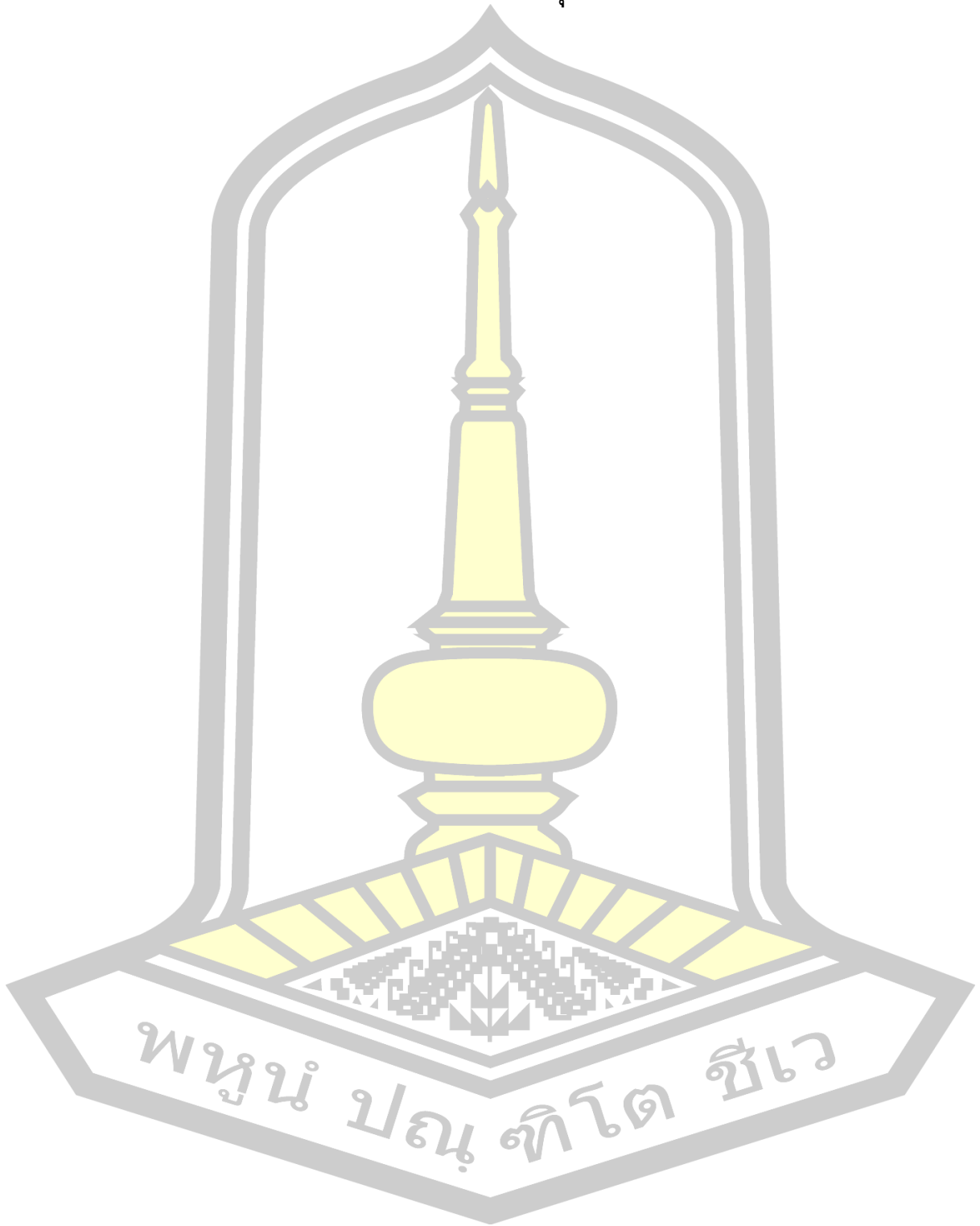
4.2.1 การสอนแบบเน้นภาระงานอาจนำไปประยุกต์ใช้กับรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อให้สามารถติดตามและศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านทักษะการฟัง การพูด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียนได้ละเอียดยิ่งขึ้น

4.2.2 สามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับสื่ออื่นๆ อาจช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

4.2.3 สามารถนำการสอนแบบเน้นภาระงานไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาในด้านอื่นๆ ได้ เช่น ด้านการเขียน

บรรณานุกรม

พหุมนั ปณุ ทิโต ชีเว

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. 1–254.
- กิตติชัย พินโน และอมรชัย คหกิจโกศล. (2554). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษา
ตะวันออก คณะโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุสุมา รักษมณี. (2536). *ทักษะการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เกษศิริรินทร์ แสนกล้า. (2560). *ผลการเรียนภาษาแบบเน้นภาระงานที่มีต่อความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6* [มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์].
<http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/7980>
- คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2561). *Task Based Learning*.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. <https://www.larts.rmutt.ac.th/wp-content/uploads/2018/07/คู่มือ-Task-Based-Learning.pdf>
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2534). *องค์ประกอบของ
การฟัง*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฉัตรชัย พรหมมารักษ์ และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2564). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุ
ภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะ
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วารสารบัณฑิตวิจัย, 12(2), 45–60. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai/article/view/251147>
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวิศา พิศาลวิจิตรินทร์ และกษมา สุวรรณรักษ์. (2562). การศึกษาแรงจูงใจของผู้เรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา. *วารสารสุทธิปริทัศน์*,
34(110), 90–102. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/DPU_Suthiparithat_Journal/article/view/243721/165410
- โชคชัย เตโช และณัฐธนา สีนทรตันรักษ์. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระ
งาน. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 18(2), 140–153. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/222993/167352>
- ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูด
นำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร*
[มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/1462>

- ดวงเด่น บุญชม. (2555). ผลการสอนแนวสมดุภาษาเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่ลาววิทยาคม อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย [เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2555].
<https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:118382>
- ดิศพงษ์ อัมภผล, ประยงค์ กลั่นฤทธิ์, และกิตติพร โนนคู่เขตโขง. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 16(75), 150–156. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/162579/160542>
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2561). การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา. ตักสิลาการพิมพ์.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ วรรณประภา. (2560). สื่อสังคมออนไลน์กับการศึกษา Social Media with Education. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(1).
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2564). การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในบริบทเป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 10(1). <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/hsudru/article/view/245909/169003>
- ปรียาพร อินทนาม, ประยงค์ กลั่นฤทธิ์, และรพีพร สร้อยน้ำ. (2560). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์*, 109–118. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai/article/view/251147>
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์. <http://202.29.62.25/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=83782>
- มนตรี สังข์ทอง. (2563). การทดสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของนวัตกรรมจัดการเรียนรู้: แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 43(1).
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/240779/163765>
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (ม.ป.ป.). *สื่อการสอน: การจำแนกประเภทของการพูด*. ภาควิชาการเกษตร: สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร.

- ยุพดี หวลอารมณ์, จิตาภา อมรางกูร, และวัชรารมณ์ เจริญสะอาด. (2564). การจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนผ่านแอปพลิเคชันสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้. *วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 10(1), 37–52.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/hsudru/article/view/246271/169005>
- รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง. (2540). *การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์ Speaking for public relations*. พชร เกษมการพิมพ์.
- รังสรรค์ จันดี. (2542). *เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท 031 การใช้ภาษาไทย*. เชียงใหม่ : กลุ่ม วิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- รัชดากร พลภักดี. (2563). การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์ COVID-19. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 19(1), 1–5. <https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/JIE/article/view/240480>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554*.
<https://dictionary.orst.go.th/>
- โรงเรียนผดุงนารี. (2564). *รายงานการประเมินผล SAR*. โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม.
- ลงทุนแมน. (2561). *ใครคือผู้ก่อตั้งยูทูบ (YouTube)*. <https://www.longtunman.com/4046>
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2557). *จิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา.
- วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์. (2553). *การออกแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Backward Design*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริรัตน์ กลยะณี และพระมหาขวัญชัย กิตติปาโล. (2558). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูด. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 1(1). <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/human/article/view/138017/102653>
- ศุภิกา นิรัตติชัย. (2561). ทศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมกรเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(2), 138–170.
https://so02.tci-thaijo.org/index.php/human_ubu/article/view/187135
- สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2564). *คู่มือผู้เข้ารับการทดสอบสมรรถภาพการใช้ภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
<https://www.sti.chula.ac.th/operation-service/thai-test/thai-test-for-non-native/cu-tfl-th/>

- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ระดับชั้นมัธยมศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สมนึก กัทพิยธนี. (2565). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด, และธนกร สุวรรณพถฒิ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. *วารสารวไลยลงกรณ์ปริทัศน์*, 7(2), 175–186.
- สุภาวดี ศรีวรรณนะ. (2542). *พัฒนาทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม*. นครสวรรค์: เจ.กรุ๊ป แอ็ดเวอร์ไทซิ่ง อินทนนท์การพิมพ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2536). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2552). *จิตวิทยาการศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2552). *19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อักษรสิริ ตาคม. (2562). *การพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Uttaradit Landmarks โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุตรดิตถ์ [มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์]*.
https://doi.nrct.go.th/ListDoi/Download/514879/455c6d97fd38c7c2d971c0f2003d9178?Resolve_Doi=10.14457/URU.the.2019.9
- อัจฉรวดี สวัสดิ์สุข. (2542). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2552). *กระบวนการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : บุ๊คส์พอยท์.
- Adiantika, H. N., & Purnomo, H. (2018). The Implementation of Task-Based Instruction in Efl Teaching Speaking Skill. *Indonesian EFL Journal*, 4(2), 12.
<https://doi.org/10.25134/iefj.v4i2.1371>
- Anjum, M. H., Kayani, M. M., & Jumani, N. B. (2019). The Effect of Task Based Language Learning (TBLL) on Developing Speaking Skills of Secondary School Learners in Pakistan. *International Journal of English Linguistics*, 9(2), 283.

<https://doi.org/10.5539/ijel.v9n2p283>

- Auda, Z. J. (2013). *The Impact Of Using Scoring Rubric In Peer Assessment On Promoting Iraqi EFL Learners' Speaking Skill In The University Level*.
https://www.researchgate.net/publication/268505923_The_Impact_Of_Using_Scoring_Rubric_In_Peer_Assessment_On_Promoting_Iraqi_EFL_Learners%27_Speaking_Skill_In_The_University_Level
- BBC News Thailand. (2018). <https://www.bbc.com/thai/thailand-46093794>
- Branden, K. V. D. (2006). *Task-Based Language Education From The theory to practice*. Cambridge University Press.
- Brownell, J. (2005). *Listening: Attitudes, Principles, and Skills* (3th ed).
- Burke, S. C., & Snyder, S. L. (2008). YouTube: An Innovative Learning Resource for College Health Education Courses. *International Electronic Journal of Health Education*, 11, 39–46. <http://eric.ed.gov/?id=EJ798652>
- Busby, R. E., & Majors, R. E. (1987). *Basic Speech Communication: Principles and Practices*. Harpercollins College Div.
- Cambridge University. (2019). *Assessing Speaking Performance – Level B1*. 1–13. <https://www.cambridgeenglish.org/Images/563276-b1-preliminary-assessing-speaking.pdf>
- Campo, B., & Carolina, A. (2016). *Improving 10th graders' English communicative competence through the implementation of the task-based learning approach*. 18(2), 95–110.
- Candlin, C. N. (1987). *Towards task-based language learning*. In C. Candlin, & D. Murphy (Eds.), *Lancaster Practical Papers in English Language Education, Volume 7: Language Learning Tasks* (pp. 5-22). Englewood Cliffs NJ: PrenticeHall.
- Cohen, A. D. (1994). *Assessing language ability in the classroom*. Boston : Heinle & Heinle.
- Cook, V. (2008). *Second Language Learning and Language Teaching* (4th ed). Hodder Education Publisher.
- Dornyei, Z. (1994). Motivation and Motivating in the Foreign Language Classroom. *The Modern Language Journal*, 78(3), 273–284.
- Education First. (2022). *The world's largest ranking of countries and regions by*

- English skills*. <https://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/>
- Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*. Oxford University Press.
- Estaire, S., & Zanón, J. (1994). *Planning Classwork: A Task Based Approach*. Oxford Heinemann.
- Fathallah, M. A. (2007). The Effectiveness of PowerPoint Only and with Educational Video via Closed- circuit Television in the Development of Students/Teachers Achievement and Their Skills and Attitudes towards the Use of Educational Technology in Teaching. *Educational Science*, 15(3), 48–112.
- Fulcher, G. (1996). Does thick description lead to smart tests? A data-based approach to rating scale construction.
- Gardner, R.C. & Lambert, W. E. (1972). *Attitude and Motivation in Second Language Learning*. Rowley, MA: Newbury House Publishers.
- Gardner, R. C. (1983). Learning another language: a true social psychological experiment. *Journal of language and social psychology*.
- Harmer, J. (2010). *The Practice of English Language Teaching.pdf*.
https://www.academia.edu/25472823/The_Practice_of_English_Language_Teaching_4th_Edition_Jeremy_Harmer
- Heaton, J. B. (1990). *Classroom Testing* (2th ed). Longman.
- Hubbard, P. (1983). *A training course for TEFL*. Oxford: Oxford University Press, c1983 (1994 printing).
- Hussin, R. A., Gani, S. A., & Muslem, A. (2020). The Use of Youtube Media Through Group Discussion in Teaching Speaking. *English Education Journal*, 11(1), 19–33.
- Ilyas, M., & Putri, M. E. (2020). J-SHMIC : Journal of English for Academic. *J-SHMIC : Journal of English for Academic*, 7(1), 66–76.
<https://journal.uir.ac.id/index.php/jshmic/article/view/3905>
- Infoquest. (2022). *YouTube*. <https://www.infoquest.co.th/thailand-media-landscape-2022/youtube>
- Kennedy, L. D. (1975). *Teaching the elementary language arts*. New York: Harper Row.
- Lantolf, J. P., & Thorne, S. L. (2015). *Sociocultural Theory and the Genesis of Second Language Development*. Oxford University Press.

- Lee J. (2000). *Tasks and Communicating in Language Classrooms*. Boston: McGraw-Hill.
- Lindstrom, R. L. (1994). *The Business Week Guide to Multimedia Presentations: Create Dynamic Presentations that Inspire*. New York: McGraw-Hill.
- Loudon, D. L., & Bitta, A. J. D. (1988). *Consumer Behavior: Concepts and Applications* (3th ed). McGraw-Hill.
- Luoma, S. (2004). *Assessing Speaking*. Cambridge University Press.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in Testing*. Oxford University Press
- Maghsoudi, N., & Golshan, M. (2017). The impact of task-based language teaching on listening skill of Iranian EFL learners. *Journal of Applied Linguistics and Language Research*, 4(6), 241–253. www.jallr.com
- McClelland, D. C. (1985). *Human motivation*. Chicago: Scott, Foresman.
- Moghavvemi, S., Sulaiman, A., Jaafar, N. I., & Kasem, N. (2018). Social media as a complementary learning tool for teaching and learning: The case of youtube. *International Journal of Management Education*, 16(1), 37–42. <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2017.12.001>
- National Board of Education. (2002). *The Framework of the Finnish National Certificates*. Helsinki: National Board of Education.
- Nguyen, S. V., & Habók, A. (2021). Vietnamese non-English-major students' motivation to learn English: from activity theory perspective. *Heliyon*, 7(4). <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e06819>
- Ni, Z., & Jingxia, L. (2017). An Empirical Study on Task-based Listening Teaching Mode in Junior High School of China. *Advances in Language and Literary Studies*, 8(2), 202. <https://doi.org/10.7575/aiac.all.v.8n.2p.202>
- Nita, A., Rozimela, Y., & Ratmanida. (2019). The Use of Task-Based Learning to Enhance Speaking Skill of Senior High School Students. *Proceedings of the Eighth International Conference on Languages and Arts (ICLA-2019) The*, 463, 161–165. <https://doi.org/10.2991/assehr.k.200819.030>
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1999). *Second Language Teaching & Learning*. Heinle & Heinle.

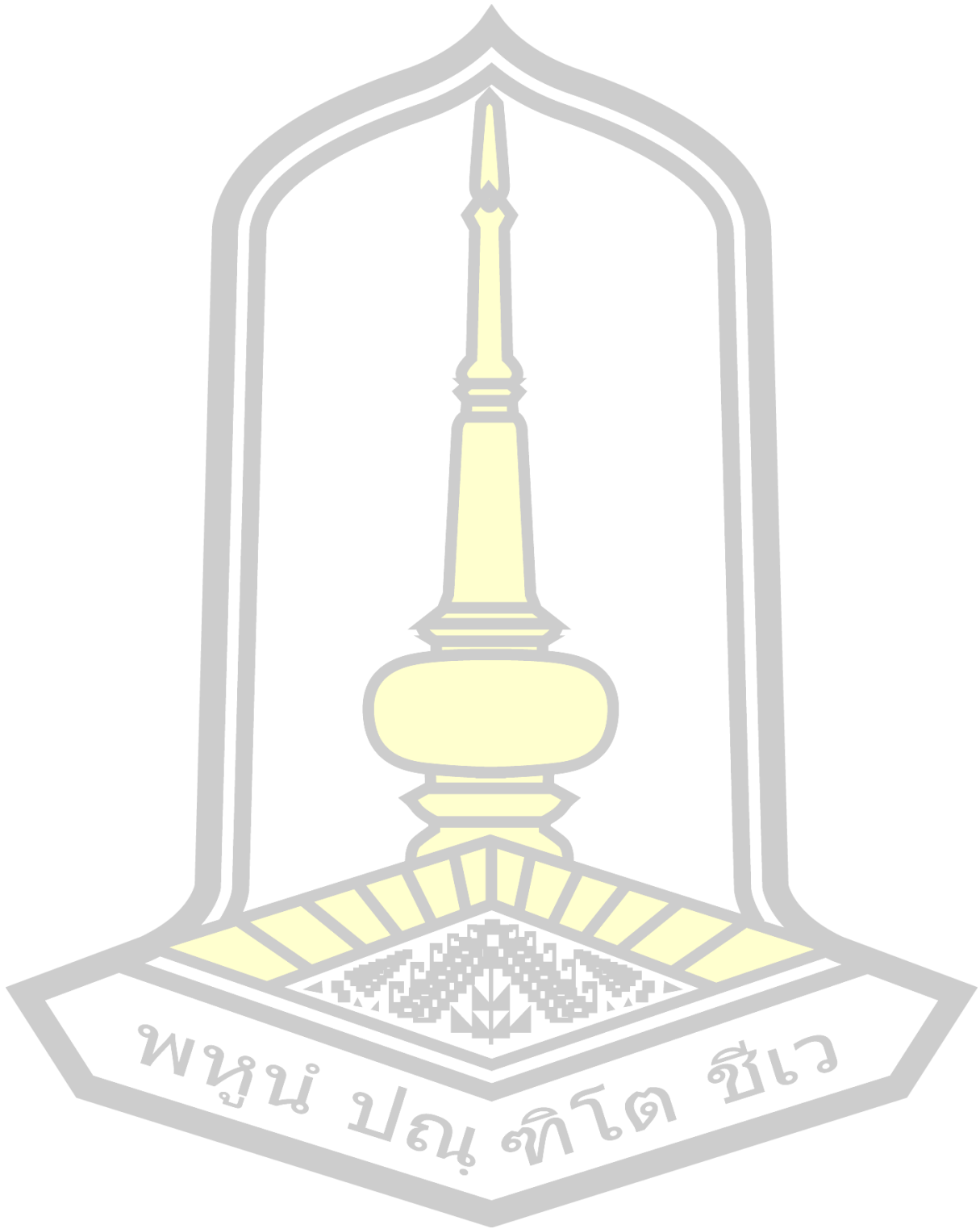

- Nunan D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge University Press.
- Pratama, S. H. H., Arifin, R. A., & Widianingsih, A. W. S. (2020). The Use of Youtube as a Learning Tool in Teaching Listening Skill. *International Journal of Global Operations Research*, 1(3), 123–129. <https://doi.org/10.47194/IJGOR.V1I3.50>
- Purmama, N. A., Rahayu, N. S., & Yugafiati, R. (2019). Students' Motivation in Learning English. *PROJECT (Professional Journal of English Education)*. <https://doi.org/10.22460/project.v2i4.p539-544>
- Riswandi, D. (2016). Use of YouTube-Based Videos to Improve Students' Speaking Skill. *Proceeding of the international conference on teacher training and education*, 2(1), 298–306.
- Rodríguez-Peñarroja, M. (2022). Integrating Project-Based Learning, Task based Language Teaching Approach and Youtube in the Esp Class: a Study on Students' Motivation. *Teaching English with Technology*, 22(1), 62–81.
- Rost, M. (1991). *Listening in action*. New Jersey: Prentice Hall.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *Contemporary Educational Psychology*. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 54–67.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2017). *Self-determination theory: Basic psychological needs in motivation, development, and wellness*. Guilford Publishing.
- Ryan, R. M. (1982). Control and information in the intrapersonal sphere: An extension of cognitive evaluation theory. *Journal of Personality and Social Psychology*.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory. *Routledge Handbook of Adapted Physical Education*, 55(1), 68–78. <https://doi.org/10.4324/9780429052675-23>
- Sakkir, G., Dollah, S., & Ahmad, J. (2020). Students' Perceptions toward Using YouTube in EFL Classrooms. *Journal of Applied Science, Engineering, Technology, and Education*, 2(1), 1–10. <https://doi.org/10.35877/454ri.asci2125>
- Seilstad, B. (2012). Using Tailor-Made Youtube Videos As a Preteaching Strategy for English Language Learners in Morocco : *The Journal of Teaching English with Technology*, 12(4), 31–47.
- Setiyadi, A. B., Mahpul, & Wicaksono, B. A. (2019). Exploring motivational orientations

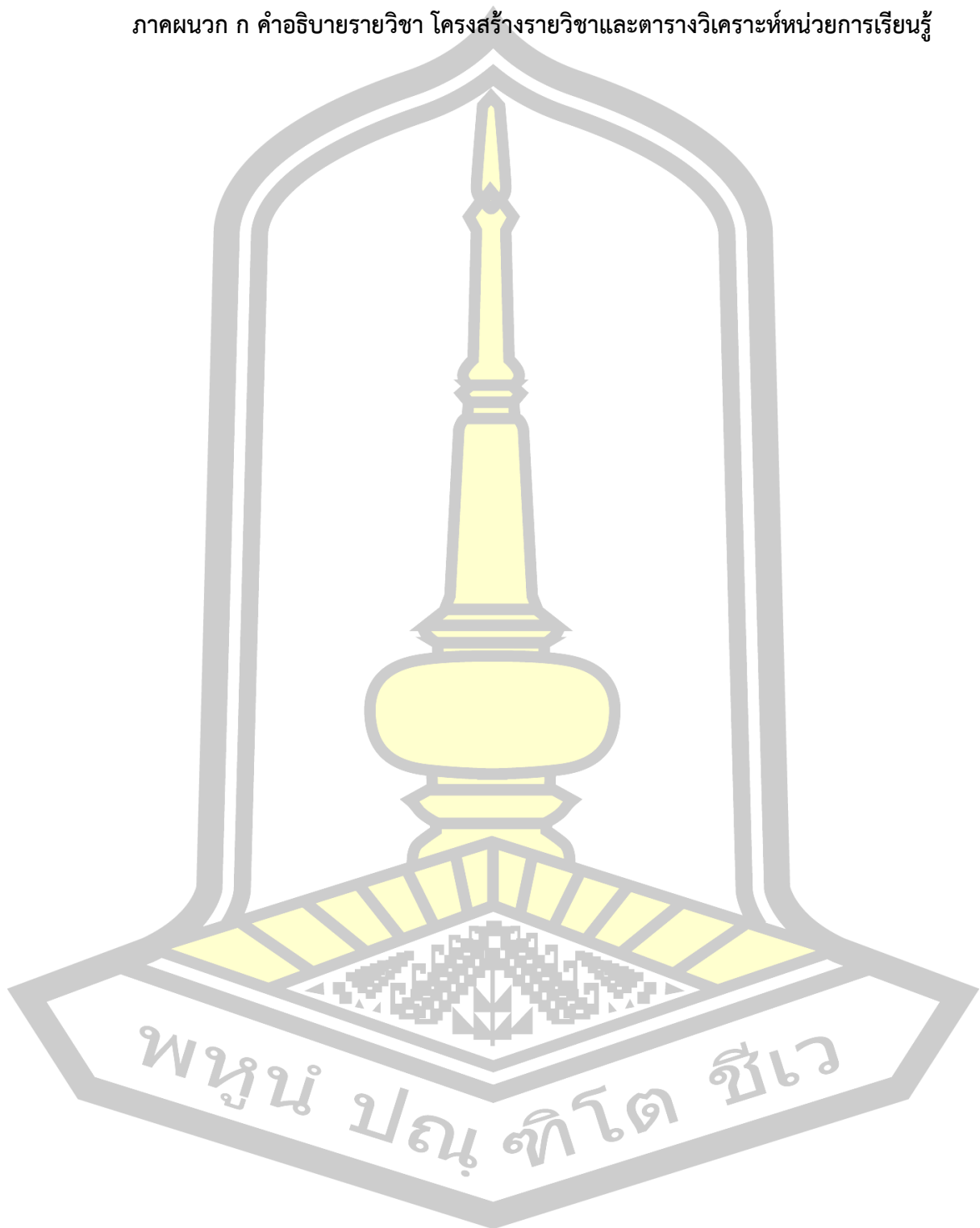
- of English as foreign language (EFL) learners: A case study in Indonesia. *South African Journal of Education*, 39(1). <https://doi.org/10.15700/saje.v39n1a1500>
- Shavelson, R. J., & Stern, P. (1981). Research on teachers' pedagogical thoughts, judgments, decisions and behavior. *Review of Educational Research*, 51, 455–498.
- Shoufan, A., & Mohamed, F. (2022). YouTube and Education: A Scoping Review. *IEEE Access*, 125576–125599. <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2022.3225419>
- Taylor, G., Jungert, T., Mageau, G. A., Schattke, K., Dedic, H., Rosenfield, S., Koestner, R. (2014). A self-determination theory approach to predicting school achievement over time: The unique role of intrinsic motivation. *Contemporary Educational Psychology*, 39(4), 342–358. <https://doi.org/10.1016/j.cedpsych.2014.08.002>
- The University Of California. (2021). *Step Two: Scoring Document Rubric and Supporting Materials For Test Administrator “ on the fly ” scoring of the Step Two Speaking task , all grades K-12*. The University Of California.
- Underhill, N. (1987). *Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*. Cambridge University Press.
- Underwood, M. (1989). *Teaching Listening (Longman Handbooks for language teachers)*. Addison-Wesley Longman Ltd.
- Weir, C. J. (1993). *Understanding and Developing Language Tests*. Prentice Hall.
- Weir, C. J. (1990). *Communicative language testing*. New York: Prentice Hall, c1990.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Longman.
- Wright T. (1987). *Roles of Teachers and Learners*. Oxford University Press

พหุบัณฑิต ชีวะ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชาและตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อ (๓๐๒๒๒)

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑ หน่วยกิต

ใช้ภาษาในการสนทนา เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว บุคคล เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ แผนการในอนาคต พุดแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ- ปฏิเสธ ความช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง จับใจความสำคัญจากการฟัง ประโยค บทสนทนา บทความ และสรุปใจความสำคัญสั้นๆ ได้ ใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ติดต่อบรรณ อธิบายได้อย่างถูกต้อง เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกริยาท่าทางในการพูดและสนทนาได้อย่างเหมาะสมในระดับของบุคคล โอกาส สถานที่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชนและสังคม ได้รับการส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ รู้จักพัฒนาตนเองและเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษในการสืบค้นข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตัวชี้วัด

ต ๑.๑ ม.๕/๔ ต ๑.๒ ม.๕/๑ ต ๑.๒ ม.๕/๓

ต ๒.๑ ม.๕/๑ ต ๔.๑ ม.๕/๑ ต ๔.๒ ม.๕/๑

รวม ๖ ตัวชี้วัด

ผลการเรียนรู้

๑. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆ ได้
๒. ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง หรือบุคคลอื่นได้
๓. ผู้เรียนสามารถพูดแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ- ปฏิเสธ หรือขอความช่วยเหลือ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้
๔. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการพูดและสนทนาได้อย่างเหมาะสมในระดับของบุคคล โอกาส สถานที่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
๕. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค/เขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้
๖. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ได้

พูน ปณ กิโต ชัย

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (รายวิชาเพิ่มเติม)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รหัสวิชา อ 30222

เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต

ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด/ มาตรฐานการ เรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)	คะแนน (ก่อน กลาง ภาค)	คะแนน กลาง ภาค	คะแนน (หลัง) กลาง ภาค	คะแนน ปลาย ภาค
			40	25	20	25	30
1 About Tomorrow (The Future)	ต 1.2 ม.5/1 ต 1.1 ม.5/4 ต 4.1 ม.5/1 ต 4.2 ม.5/1	1. ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง หรือบุคคลอื่นได้ 2. ผู้เรียนสามารถจับใจความ สำคัญ และรายละเอียด จากเรื่อง หรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆได้ 3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค/ เขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/สถานการณ์ จำลองที่กำหนดให้ได้ 4. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสืบค้นข้อมูลจากสื่อและ แหล่งเรียนรู้อื่นๆ	6	10	10	-	-
2. About Yesterday (The past)	ต 1.2 ม.5/1 ต 1.1 ม.5/4 ต 4.1 ม.5/1	1. ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง หรือบุคคลอื่นได้ 2. ผู้เรียนสามารถจับใจความ สำคัญ และรายละเอียด จากเรื่อง หรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆได้ 3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค/ เขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/สถานการณ์ จำลองที่กำหนดให้ได้	6	10	5	-	-
3. Say That Again	ต 1.1 ม.5/4	1. ผู้เรียนสามารถจับใจความ สำคัญ และรายละเอียด จากเรื่อง หรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆได้	6	5	5	-	-

ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด/ มาตรฐานการ เรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)	คะแนน (ก่อน กลาง ภาค)	คะแนน กลาง ภาค	คะแนน (หลัง กลาง ภาค)	คะแนน ปลาย ภาค
(Review and consolidation)	ต 2.1 ม.5/1 ต 4.1 ม.5/1	2. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการพูดและสนทนาได้อย่างเหมาะสมในระดับของบุคคล โอกาส สถานที่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค/เขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้					
ทดสอบ (การฟัง-พูด) 1 ชม.							
สอบกลางภาค 1 ชม.							
1. All Dressed Up (Describing People)	ต 1.2 ม.5/1 ต 1.1 ม.5/4 ต 4.1 ม.5/1	1. ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูลสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับตนเองหรือบุคคลอื่นได้ 2. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียด จากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆ ได้ 3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคเขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง /สถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้	4	-	-	5	8
2. Family Portrait (Talking About Family)	ต 1.2 ม.5/1 ต 1.1 ม.5/4 ต 4.1 ม.5/1	1. ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูลสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับตนเองหรือบุคคลอื่นได้ 2. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียด จากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆ ได้ 3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค/เขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์	4	-	-	5	8

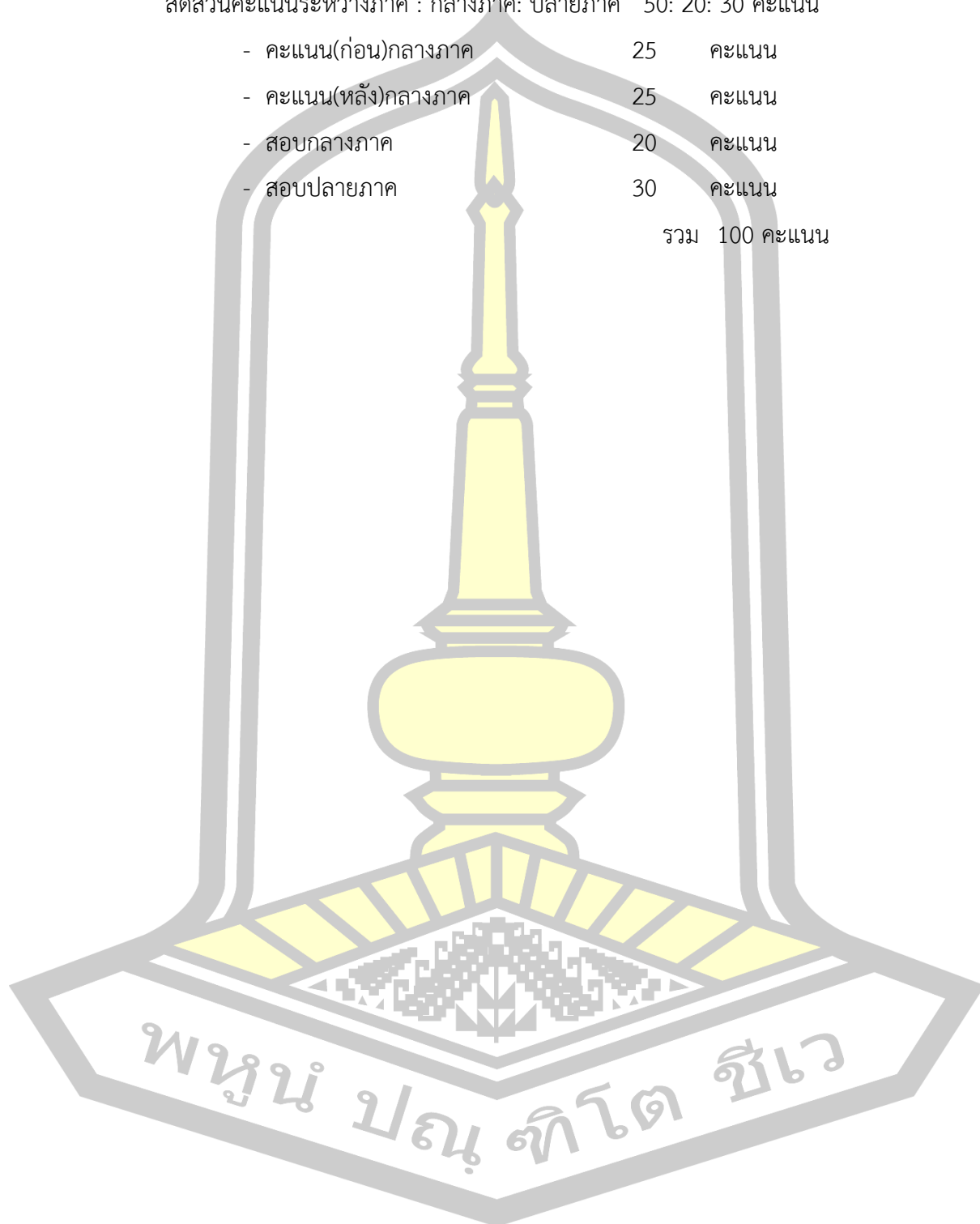

ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด/ มาตรฐานการ เรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)	คะแนน (ก่อน) กลาง ภาค	คะแนน กลาง ภาค	คะแนน (หลัง) กลาง ภาค	คะแนน ปลาย ภาค
		จำลองที่กำหนดให้ได้					
3. Like It or Not (Likes and Dislikes)	ต 1.2 ม.5/1 ต 1.1 ม.5/4 ต 4.1 ม.5/1	1. ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาได้ตอบเกี่ยวกับตนเอง หรือบุคคลอื่นได้ 2. ผู้เรียนสามารถจับใจความ สำคัญ และรายละเอียด จากเรื่อง หรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆได้ 3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค/ เขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/สถานการณ์ จำลองที่กำหนดให้ได้	4	-	-	5	6
4. Let's Eat Out (In a Restaurant)	ต 1.1 ม.5/4 ต 1.2 ม.5/3 ต 4.1 ม.5/1	1. ผู้เรียนสามารถจับใจความ สำคัญ และรายละเอียด จากเรื่อง หรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆได้ 2. ผู้เรียนสามารถพูดแสดงความ ต้องการ เสนอ ตอบรับ- ปฏิเสธ หรือขอความช่วยเหลือ ได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ จริง/สถานการณ์จำลองที่ กำหนดให้ได้ 3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค/ เขียนตอบบทสนทนาเพื่อสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/สถานการณ์ จำลองที่กำหนดให้ได้	6	-	-	10	8
ทดสอบ (การฟัง-พูด) 1 ชม.							
สอบปลายภาค 1 ชม.							

การวัดและประเมินผลการเรียน

สัดส่วนคะแนนระหว่างภาค : กลางภาค: ปลายภาค 50: 20: 30 คะแนน

- คะแนน(ก่อน)กลางภาค	25	คะแนน
- คะแนน(หลัง)กลางภาค	25	คะแนน
- สอบกลางภาค	20	คะแนน
- สอบปลายภาค	30	คะแนน
	รวม	100 คะแนน

ตารางวิเคราะห์โครงส่วหน่วยการเรียนรู้สำหรับวิจัย (เทอม 2/2565)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (รายวิชาเพิ่มเติม)
ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

มาตรฐาน ตัวชี้วัด	หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	จำนวน/ แผน	จำนวน ชั่วโมง/ แผน
ต 1.2 ม.5/1	1. All Dressed up รายละเอียด: เรื่องการบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การเรียนรู้บทสนทนาเกี่ยวกับการบรรยายลักษณะบุคคล พูดสนทนาและถาม- ตอบเพื่อขอ-ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ หน้าตา ทรงผม และการแต่งกายของบุคคล เป็นต้น	การสื่อสาร	มีวินัย	2	2 ชม
ต 1.1 ม.5/4		การคิด	ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการ ทำงาน		
ต 4.1 ม.5/1		การแก้ปัญหา			
		การใช้ทักษะชีวิต			
ต 1.2 ม.5/1	2. Family portrait รายละเอียด: เรื่อง การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว (Talking About Family) การพูดสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ฟังบทสนทนาเพื่อระบุนาม เกี่ยวข้องของสมาชิกในครอบครัว อายุและอาชีพ รวมทั้งการพูดถาม-ตอบ เพื่อขอ-ให้ข้อมูลของสมาชิกใน ครอบครัวในด้านต่างๆ เช่น จำนวน สถานที่อยู่ สถานภาพ เป็นต้น	การสื่อสาร	มีวินัย	2	2 ชม
ต 1.1 ม.5/4		การคิด	ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการ ทำงาน		
ต 4.1 ม.5/1		การแก้ปัญหา			
		การใช้ทักษะชีวิต			
ต 1.1 ม.5/4	3. Let's eat out ok รายละเอียดเรื่อง: การสั่งอาหารในร้านอาหาร, ภัตตาคาร (In a restaurant) เรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนภาษา การสั่งและการรับคำสั่งในร้านอาหาร ฟังบทสนทนาระหว่างลูกค้าและพนักงานเสิร์ฟ เป็นต้น	การสื่อสาร	มีวินัย	2	2 ชม
ต 1.2 ม.5/3		การคิด	ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการ ทำงาน		
ต 4.1 ม.5/1		การแก้ปัญหา			
		การใช้ทักษะชีวิต			
	รวม 3 หน่วยการเรียนรู้		(12 ชม)		

ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง

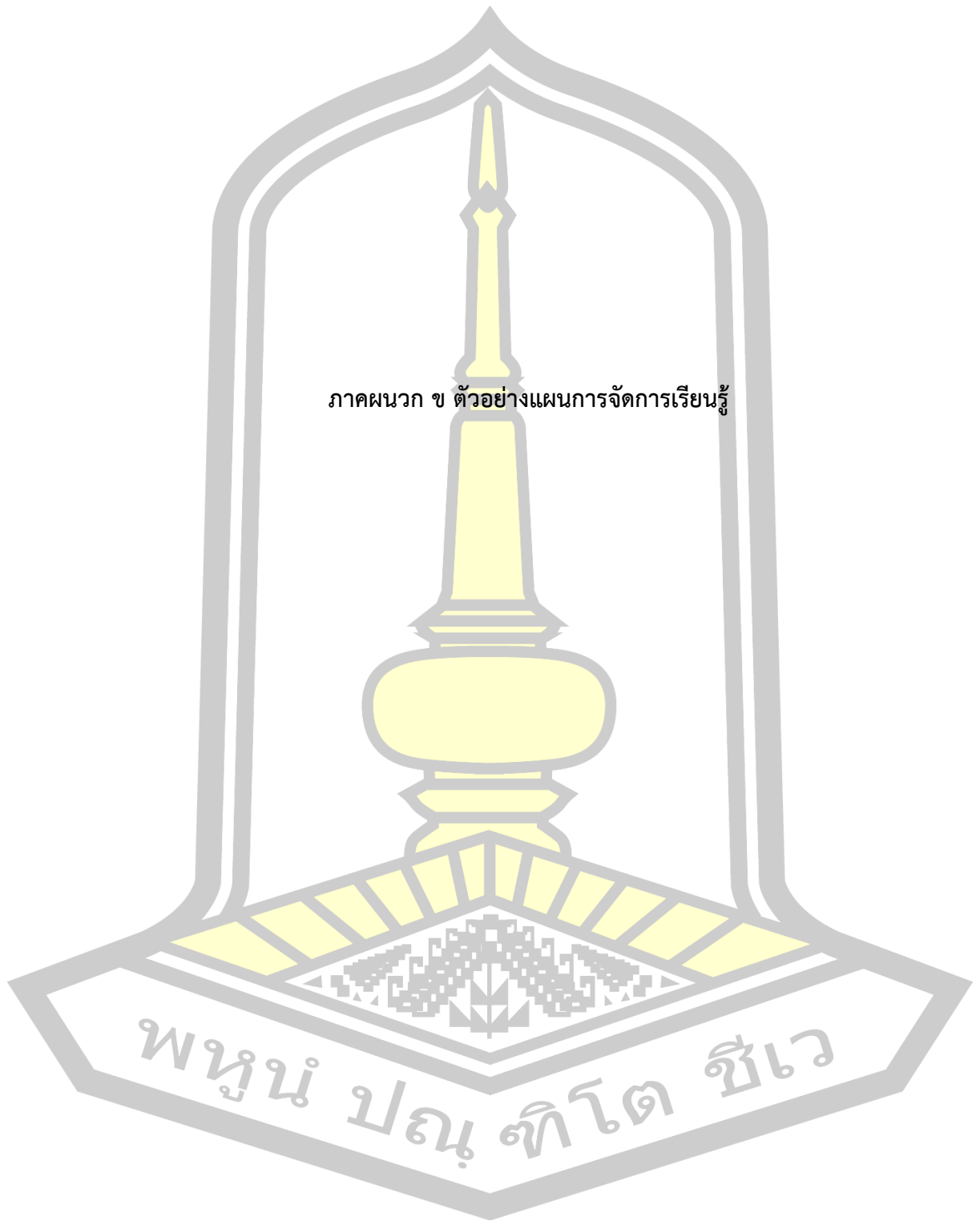
หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	รูปแบบข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม การวัด (จำนวนข้อ)	Knowledge Practice Attitude		
			ความเข้าใจ Comprehension	พุทธิพิสัย (K)	ทักษะพิสัย (P)	จิตพิสัย (A)
1.All Dressed Up เกี่ยวกับการบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People)	ต 1.1 ม.5/4 ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียด จากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆได้	เลือกตอบ (Multiple choice)	10	✓		
2. Family Portrait เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว (Talking About Family)		เลือกตอบ (Multiple choice)	10	✓		
3. Let's Eat Out เรื่องเกี่ยวกับการสั่งอาหารในร้านอาหาร		เลือกตอบ (Multiple choice)	15	✓		
รวม 35 ข้อ						

*หมายเหตุ: ใช้จริง 20 ข้อ

ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการพูด

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	รูปแบบข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม การวัด (จำนวนข้อ)	Knowledge Practice Attitude		
			การนำไปใช้ Application	พุทธิพิสัย (K)	ทักษะพิสัย (P)	จิตพิสัย (A)
1.All Dressed Up เกี่ยวกับการบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People)	(ต 1.2 ม.5/1) ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น		2		✓	
2. Family Portrait เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว (Talking About Family)	(ต 1.2 ม.5/1) ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น	- ข้อคำถาม กำหนดรูปภาพ และสถานการณ์มาให้พูดตอบแบบปากเปล่า (Oral Test)	2		✓	
3. Let's Eat Out เรื่องเกี่ยวกับการสั่งอาหารในร้านอาหาร	(ต 1.2 ม.5/3) ผู้เรียนสามารถพูดแสดงความต้องการเสนอ ตอรับ- ปฏิเสธความช่วยเหลือ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้		1		✓	
รวม 5 ข้อ						

*หมายเหตุ: ใช้จริง 3 ข้อ

ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อ30221

หน่วยการเรียนรู้ Let's Eat Out

เรื่อง In a Restaurant (2)

เวลา 2 ชม.

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

1.มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.5/4, ต 1.2 ม.5/3, ต 4.1 ม.5/1

2.สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนภาษา การสั่งและการรับคำสั่งในร้านอาหาร ฟังบทสนทนาระหว่างลูกค้าและพนักงานเสิร์ฟ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ อ่านออกเสียงชื่ออาหารและสั่งอาหารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3.ผลการเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องหรือบทสนทนาที่ฟังสั้นๆ ได้
2. ผู้เรียนสามารถพูดแสดงความต้องการ เสนอ ตอรับ- ปฏิเสธ ความช่วยเหลือ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้
3. ผู้เรียนสามารถแต่งประโยค เขียนตอบ เพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้

<p>4.คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>1.รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ☐</p> <p>2.ซื่อสัตย์สุจริต ☐</p> <p>3.มีวินัย ☒</p> <p>4.ใฝ่เรียนรู้ ☒</p> <p>5.อยู่อย่างพอเพียง ☐</p> <p>6.มุ่งมั่นในการทำงาน ☒</p> <p>7.รักความเป็นไทย ☐</p> <p>8.มีจิตสาธารณะ ☐</p>	<p>5.สมรรถนะหลัก</p> <p>1.ความสามารถในการสื่อสาร ☒</p> <p>2.ความสามารถในการคิด ☒</p> <p>3.ความสามารถในการแก้ปัญหา ☒</p> <p>4.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ☒</p> <p>5.ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ☒</p>	<p>6.สมรรถนะ 8 C</p> <p>1.Critical thinking and problem solving ☒</p> <p>2. Creativity ☐</p> <p>3. Cross-cultural understanding ☐</p> <p>4. Collaboration teamwork and leadership ☒</p> <p>5. Communication information and media literacy ☐</p> <p>6. Computing and IT literacy ☐</p> <p>7. Career and learning skills ☐</p> <p>8. Compassion ☐</p>
---	--	--

7.สาระการเรียนรู้/เนื้อหาสาระ

7.1. คำศัพท์ (Vocabulary)

Menu รายการอาหาร

Appetizer คืออาหารเรียกน้ำย่อย หรือบางทีก็เรียกว่า Starter

Main course อาหารจานหลัก

Drink เครื่องดื่ม

Dessert ของหวาน

7.2 โครงสร้างไวยากรณ์ (ถาม-ตอบ)

Questions to ask customers	Answers
How can I help you?	I'd like <u>a salad</u> , please.
May I help you?	I'll have <u>a tomato soup</u> .
Are you ready to order?	Can I have <u>a milkshake</u> , please?
What would you like, sir?	
Would you like to order now?	
What would you like for a starter?	
Cooked meat	Answers
What kind of meat would you like?	Rare, please. /Medium. / Well-done.
How would you like it?	
Rare, medium or well-done?	

Choices				Answers
What kind of	dessert	would you like?		I would like .....
Would you like	a can	or	a bottle?	A bottle, please. A glass of....., please.
Small, medium or large?				Large, Small,.....

Drinks			Answers
What	would you like	to drink?	I'll have a tea cup, please. Coke, please.
Would you	like care for	anything to drink?	

Last question	Answers
Anything else?	No, thank you.
Would you like anything else?	Could I also have a Coke, please? I'd also like an orange juice.
Please wait a minute. We'll prepare for it right now.	

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ไฟล์เสียง
2. Power Point นำเสนอ
3. ใบความรู้
4. อื่นๆระบุ YouTube เรื่อง <https://www.youtube.com/watch?v=bgfdqVmVjfk>

9.กระบวนการเรียนการสอน

(ชั่วโมงที่1)

1. ในชั้น Pre -Task : ชั้นเตรียมความพร้อม (ประมาณ 10 นาที)

-ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูเปิดรูปภาพและเปิดสื่อจาก YouTube สั้นๆเกี่ยวกับเรื่องการสั่งอาหารในร้านอาหารให้นักเรียนได้รับชม

- เมื่อนักเรียนดูสื่อจบ ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับชมจากสื่อ

T: As you can see from the video clip, where are they?

S: .....(นักเรียนตอบคำถาม)

T: What did they order?

S: .....(นักเรียนตอบคำถาม)

(นักเรียนตอบคำถาม ครูเขียนคำตอบบนกระดาน)

- จากนั้น ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์และตัวอย่างโครงสร้างไวยากรณ์ในการถาม-ตอบ เกี่ยวกับเรื่องการสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร และครูอธิบายเพิ่มเติม

2. ชั้น Task Cycle (ประมาณ 50 นาที)

2.1 ชั้นลงมือปฏิบัติงาน (A Task)

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม (กลุ่มละ 6-7 คน)

- ครูให้นักเรียนแต่งบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารในร้านอาหาร/ภัตตาคาร โดยให้มีบทสนทนาของบุคคล 6 คน ซึ่งนักเรียนจะสมมติเป็นบุคคลใดก็ได้ เมื่อแต่งบทสนทนาเสร็จ ให้นักเรียนสมมติบทบาทเป็นตัวละคร และฝึกพูด-ถามตอบ สั่งอาหารตามบทสนทนาที่ตนเองได้แต่งขึ้น

ใบงาน Worksheet (Questions & Answers)

Questions to ask customers

1.Waiter: Hello, welcome to Phuket's restaurant. May I help you?

.....

2. .... :

.....

3. .... :

.....

4. .... :

.....

5. .... :

.....

.....

6 ..... : .....
 ..... : .....
 ..... : .....
 ..... : .....

Waiter: Please wait a minute. We'll prepare for it right now.

- ครูให้เวลานักเรียนปฏิบัติงาน ระหว่างนี้ครูจะเดินรอบห้องสังเกตพฤติกรรม ให้
 คำแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติงาน หากนักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถสอบถาม
 ครูผู้สอนได้

2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ (Planning)

- นักเรียนฝึกพูด พลัดกันถาม-ตอบตามบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารใน
 ร้านอาหาร/ภัตตาคาร

(ชั่วโมงที่ 2)

2.3 ขั้นนำเสนอ (Report) (ประมาณ 50 นาที)

- นักเรียนออกมาพูดนำเสนอที่ละกลุ่ม

3. ขั้น Language Focus (ประมาณ 10 นาที)

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)

- หลังจากนักเรียนนำเสนอจบ ครูวิเคราะห์การใช้ภาษาของนักเรียน และให้
 ความเห็นสะท้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับการใช้ภาษา

3.2 ขั้นฝึกภาษา (Practice)

- ครูผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง มาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้
 ถูกต้องร่วมกันในห้อง

หลังจากนั้นครูสรุปบทเรียน (wrap up)

***** รวมเวลา 2 ชม *****

10. ชิ้นงาน/ ภาระงาน

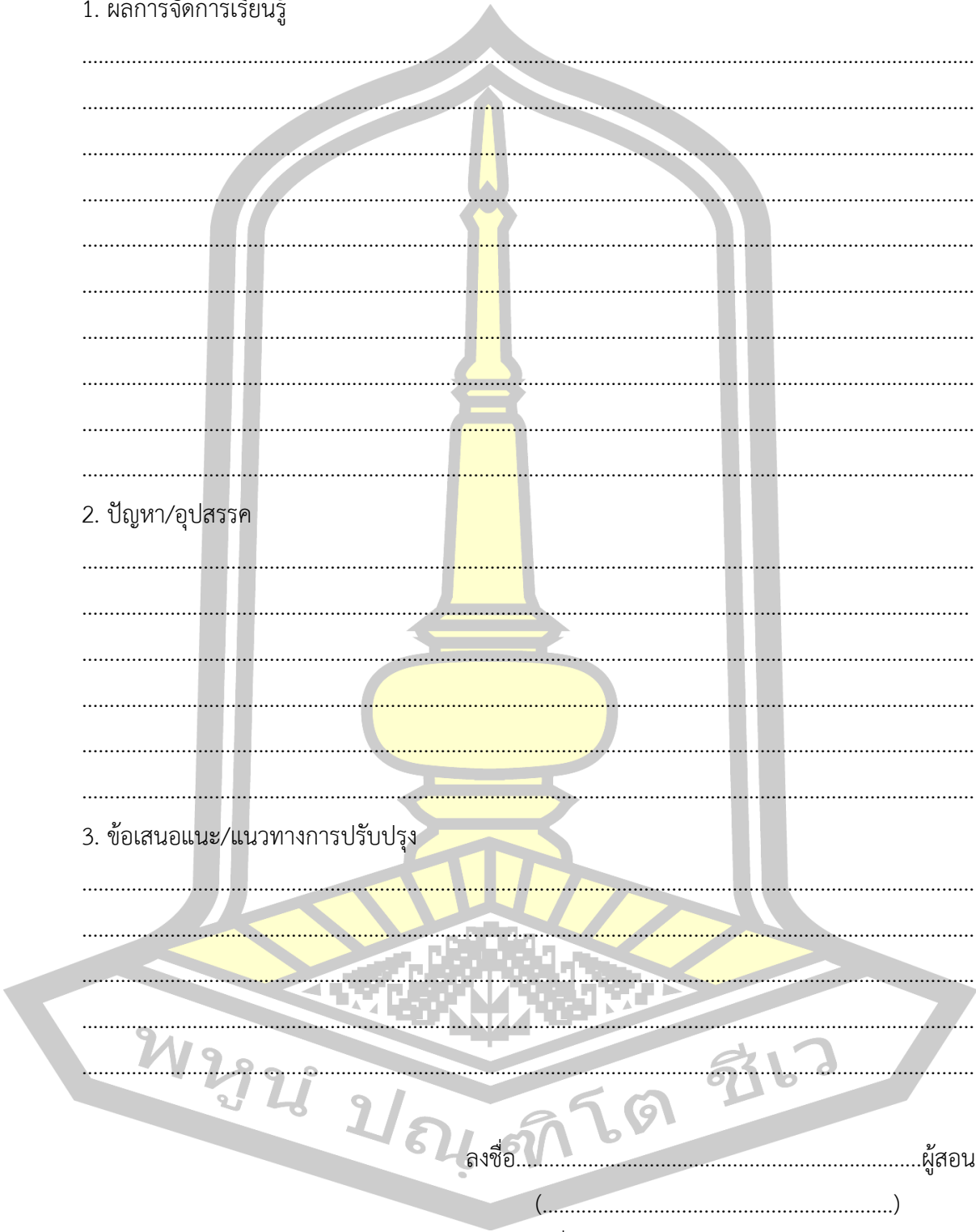
- ใบงาน Worksheet เรื่อง In a Restaurant (2)

11. วิธีการวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรม
2. ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด / ใบงาน หรือชิ้นงาน
3. ประเมินจากการพูด ถามตอบ นำเสนอ (Scoring Rubric)

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ตัวอย่าง) เมนูอาหาร

(MENU)

<u>Appetizers</u>	<u>Main course</u>
French fries Garlic bread Onion rings Baked potato Green salad Caesar salad Crab Avocado and tomato Salad Som Tam (Spicy Green Papaya Salad) French Onion Soup/Mushroom Soup	<u>International foods</u> - Grilled Chicken with Fresh Cherry Salsa - T-Bone Steak. - Beef steak <u>Thai foods</u> - Green Curry/ Red Curry with Thai Jasmine Rice. - Tom Yum Goong (Spicy Shrimp Soup) - Tom Kha Gai (Chicken in Coconut Soup) - Yam Pla Dook Foo (Fried Catfish with Green Mango Salad) <u>Pasta</u> - Pasta Bolognese - Italian Meat Ball Pasta with Tomato Cream - Seafood Kee Mao Pasta
<u>Drink</u>	<u>Dessert</u>
<u>Water</u> Mineral water / Sparkling water <u>Soft drinks</u> Coca-Cola / Pepsi <u>Juices</u> Orange juice/ Grape juice <u>Alcoholic Drink</u> Beer/ Vodka / Red wine/ White-wine <u>Tea</u> Green tea/ Jasmine tea/ Earl Grey tea <u>Coffee</u> Espresso/Latte/ Cappuccino /Americano	<u>Ice Cream</u> (Vanilla, lemon, Chocolate, Strawberry, Mint Chocolate Chip) <u>Dessert</u> -Thai Mango Sticky Rice (<i>Khao Niaow Ma Muang</i>) - Blueberry Cheesecake - Apple Pie

(ตัวอย่าง) บทสนทนา

Conversations at Jandara 's Restaurant

Andy: Hello, I'd like a table for lunch please.

Waiter: Certainly, please follow me.

Andy: Thank you. (*sits down*)

Waiter: This is our menu today. Are you ready to order?

Andy: Yes, I would like a.....and..... for a starter.

What about you Jane?

Jane: Yes, I would like a.....

What about you Alex? What would you like to order for a starter?

Alex: I'd like a.....

Waiter: How about the main course, sir?

Alex: I'd like a .....and.....

Jane: Can I have Green Curry with Thai Jasmine Rice?

Waiter: Yes, sir.

Andy: For me, I'd also like a .....

Waiter: Of course, sir.

Andy: Do you have a .....glass of wine.....?

Waiter: Yes, we have red and white wine. What would you like to drink?

Andy: I'd like a glass of red wine. What about you guys?

Alex: I'll have a/an....., please.

Jane: Can I have a....., please?

Waiter: Of course, sir. And .....What kind of...dessert would you like?

Andy: I'd like .....

Alex: Well, Thai Mango Sticky Rice, please. How about you Jane?

Jane: No, thanks. I will order it later.

Waiter: Yes, sir. Please... *wait a minute* ....We'll prepare for it right now.

Andy: Thank you

.....

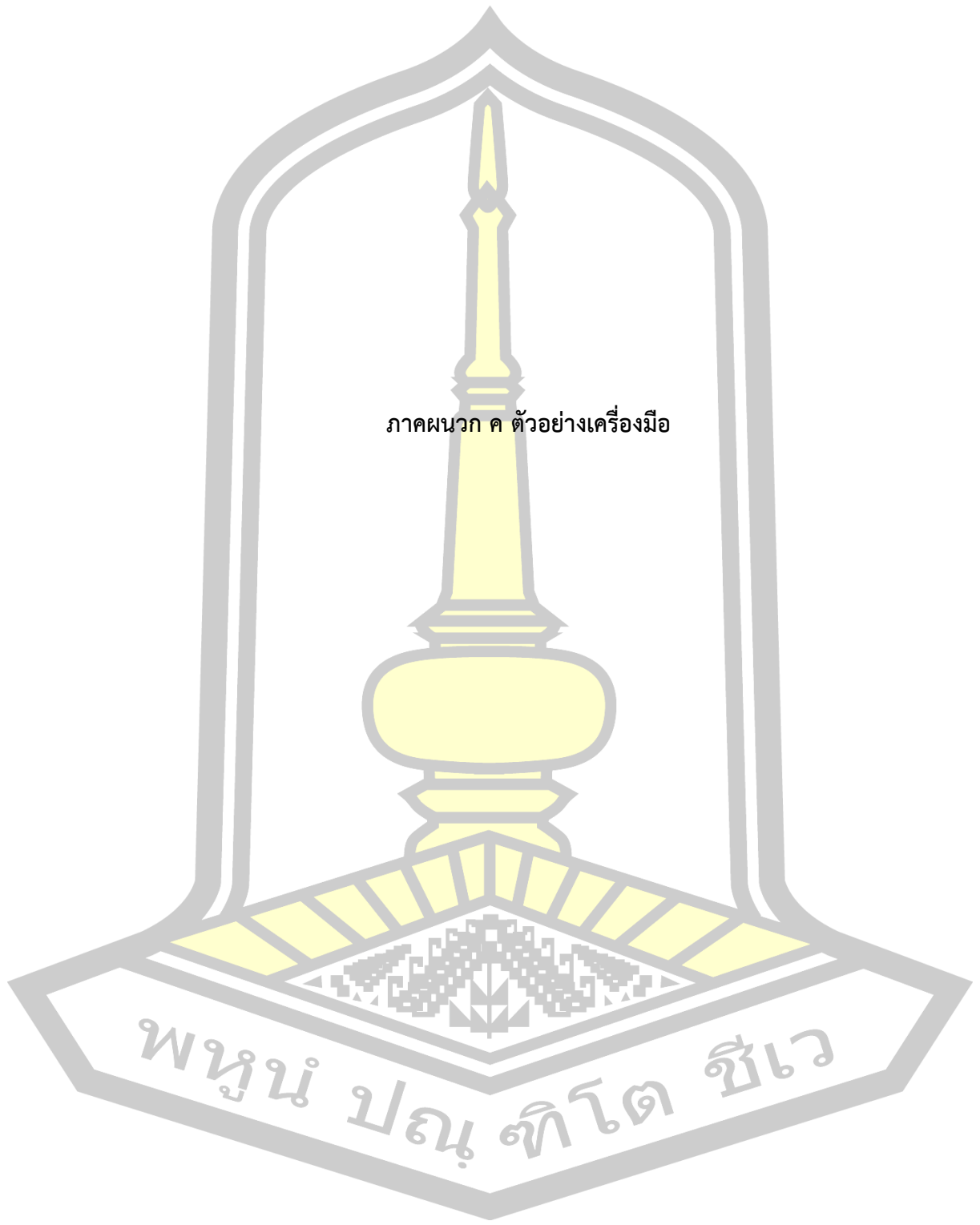
.....

.....

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโตะ สีเว

ภาคผนวก ค ตัวอย่างเครื่องมือ

พหุ ประจักษ์ ชัยเว

ตารางประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ (Rating scale 5 ระดับ)

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ .....

หน่วยการเรียนรู้ ที่ .....

เรื่อง .....

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
5 ระดับ ดังนี้

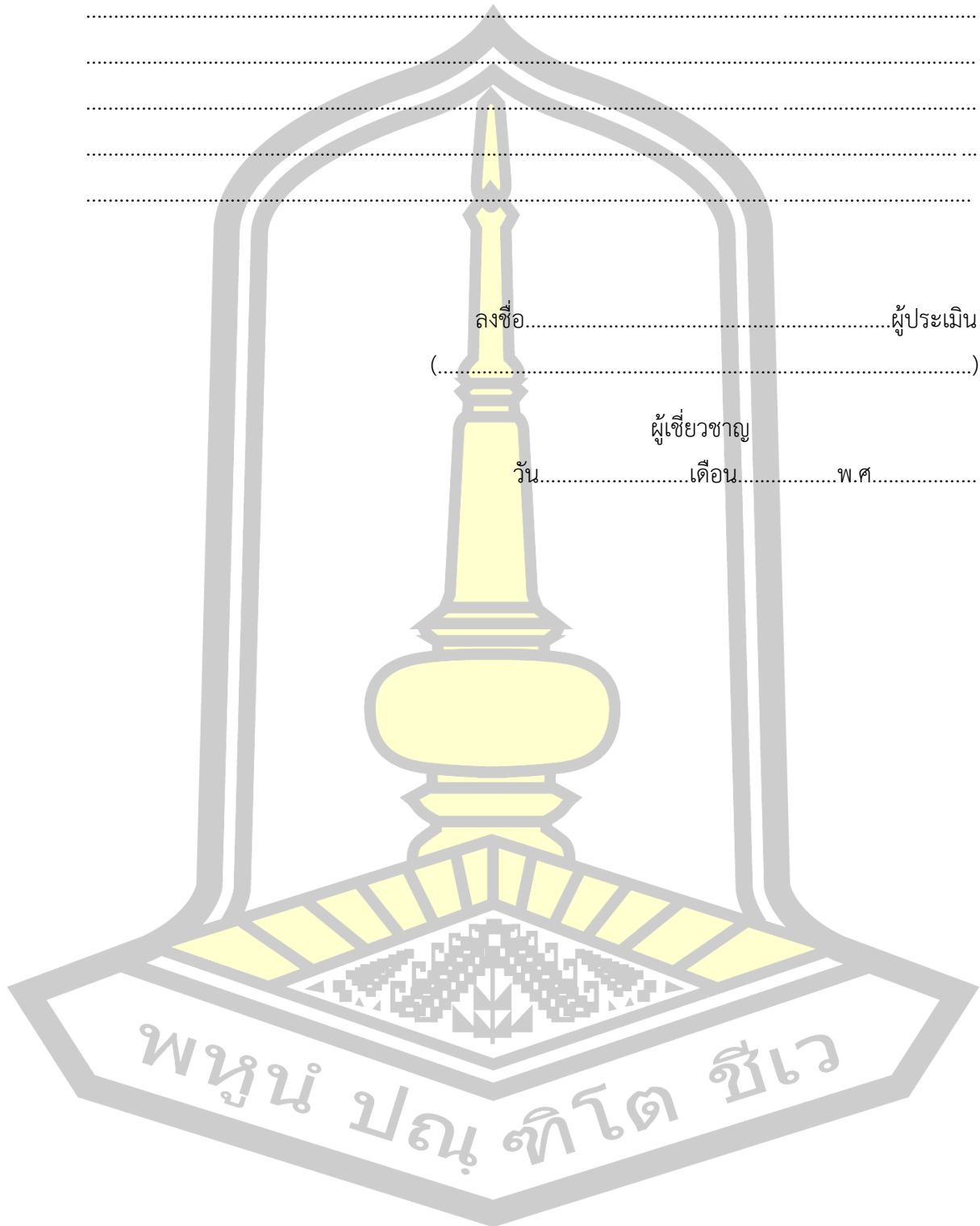
คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง เหมาะสมมาก
3	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
1. ส่วนหัว						
1.1 รายละเอียดส่วนหัวแผน	5	4	3	2	1	
1.1.1 รายละเอียดส่วนหัวแผน ครบถ้วน ชัดเจน เข้าใจได้ง่าย						
2. ส่วนตัวแผนการจัดการเรียนรู้						
2.1 สาระสำคัญ	5	4	3	2	1	
2.1.1 ความเหมาะสม ถูกต้องของ สาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้						
2.1.2 ความชัดเจน เข้าใจง่าย ของสาระสำคัญในแผนการจัดการ เรียนรู้						
2.1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						

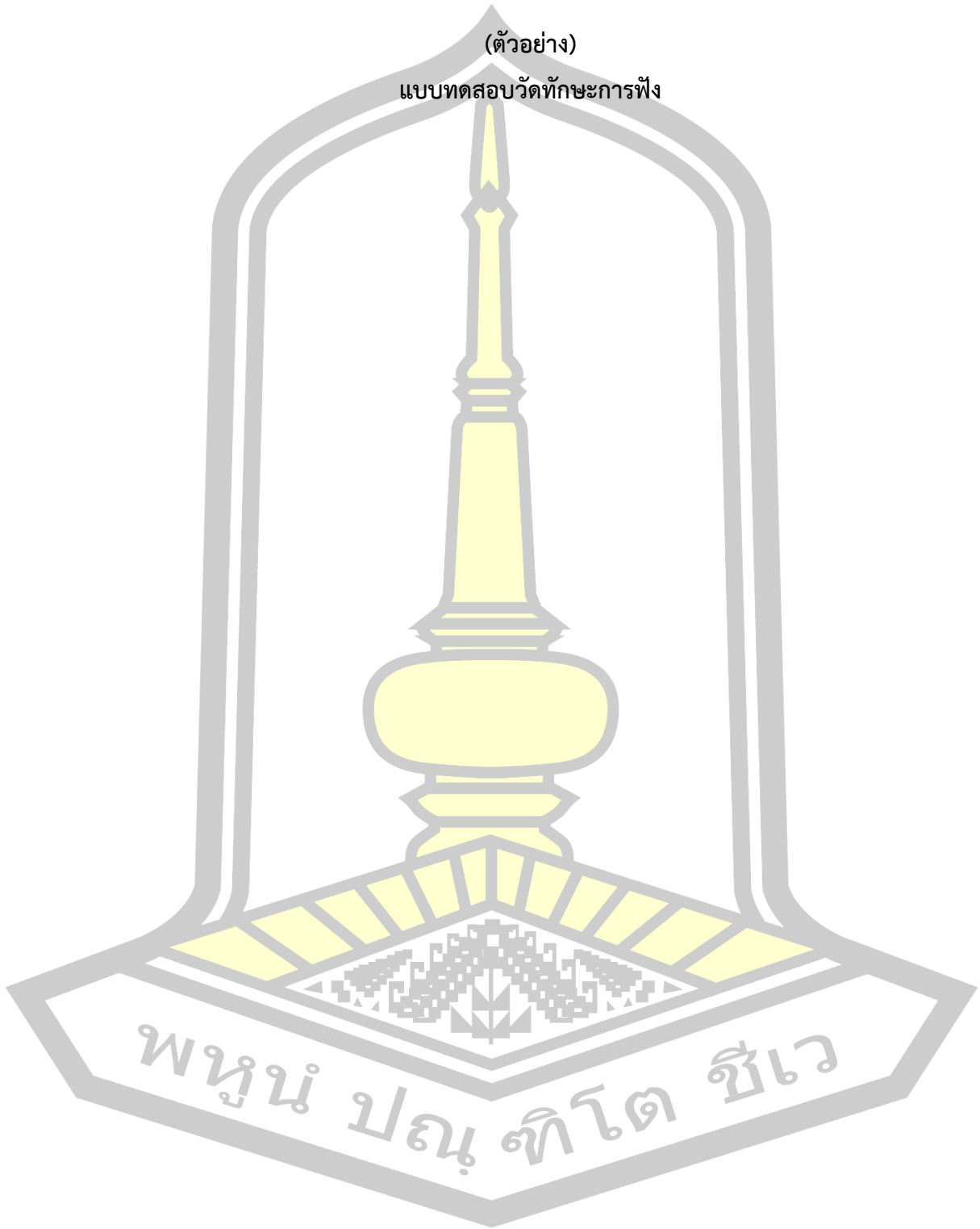
2.1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด มีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับจุดประสงค์/ผลการ เรียนรู้						
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอน/ วิธีการสอน/ขั้นตอนการสอน	5	4	3	2	1	
2.2.1 กิจกรรมการเรียนการสอน/ วิธีการสอนสอดคล้องกับสาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
2.2.2 กิจกรรมการเรียนการสอน/ วิธีการสอนสอดคล้องกับผลการ เรียนรู้ /สาระการเรียนรู้/และเนื้อหาสาระ						
2.2.3 มีความเหมาะสมของ ระยะเวลาที่ใช้ในการสอน						
2.2.4 ความเหมาะสมของขั้น เตรียมความพร้อม (Pre -Task)						
2.2.5 ความเหมาะสมของขั้น ปฏิบัติงาน (Task cycle)						
2.2.6 ความเหมาะสมของขั้นเน้น รูปแบบทางภาษา (Language focus)						
2.3 ด้านสมรรถนะของผู้เรียน	5	4	3	2	1	
2.3.1 สมรรถนะของผู้เรียน สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้						
2.4 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน	5	4	3	2	1	
2.4.1 คุณลักษณะของผู้เรียน สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้						
2.5 ด้านเนื้อหา สื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ ในการจัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	

2.5.1 ความเหมาะสมของเนื้อหา กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด						
2.5.2 ความเหมาะสมเรื่องเวลา ในการใช้สื่อ และอุปกรณ์						
2.5.3 สื่อ ใบงาน ใบความรู้ เครื่องมือวัดที่ระบุในแผนการจัดการ เรียนรู้มีความเหมาะสม						
2.5.4 สื่อ ใบงาน ใบความรู้ เครื่องมือวัด มีความเหมาะสมกับ ระดับชั้นและพื้นฐานความสามารถ ของผู้เรียน						
2.5.5 สามารถดึงดูดความสนใจ ของผู้เรียนได้						
2.6 ด้านการวัดประเมินผล	5	4	3	2	1	
2.6.1 เครื่องมือ และวิธีการวัดผล และประเมินผลมีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา และ วัตถุประสงค์						
3. ส่วนท้าย						
3.1 บันทึกหลังการสอน	5	4	3	2	1	
3.1.1 ความเหมาะสมของแบบ บันทึกหลังสอน						
รวม (20) ข้อ						
รวมเฉลี่ย	.....					ระดับ.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(ตัวอย่าง)
แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

Listening Test

Unit 1: All Dressed Up (Describing People)

You will hear a conversation twice. Listen and select the correct answer. (1-3)

1. What does her boyfriend look like? (1 point)

A.

Source: Designed by valuavitaly on Freepik
https://www.freepik.com/free-photo/handsome-man-white-shirt-posing-attractive-guy-with-fashion-hairstyle-confident-man-with-short-beard-adult-boy-with-brown-hair-closeup-portrait_12263962.htm#query=valuavitaly%20hair%20style&position=15&from_view=search

B.

Source: Designed by rawpixel.com on Freepik
https://www.freepik.com/free-photo/happy-long-haired-japanese-man_12187447.htm#query=long%20hair%20man&position=26&from_view=search

C.

Source: Designed by cookie_studio on Freepik
https://www.freepik.com/free-photo/handsome-caucasian-male-model-with-blond-hair-beard-pointing-finger-up-smiling-showing-announcement-demonstrating-sale-banner-upwards-white-background_24445909.htm#query=curly%20blonde%20hair%20man&position=5&from_view=search&track=sph

D.

Source: Designed by Racool_studio on Freepik
https://www.freepik.com/free-photo/attractive-happy-man_6413542.htm#query=skinhead%20hair%20style%20man&position=2&from_view=search&track=ais

2. What does he wear? (1 point)

- A. He wears a blue sweater.   B. He wears a red sweater.
 C. He wears a blue scarf.   D. He wears a red scarf.

3. Where is he waiting for his girlfriend. (1 point)

- A. The restaurant   B. The downstairs
 C. The bar   D. The dormitory

You will hear a conversation twice. Listen and select the correct answer. (4-7)

4. Who is the girl in the conversation? (1 point)

- A. Angelia   B. Angel   C. Angelina   D. Angela

5. Which sentence is correct? (1 point)

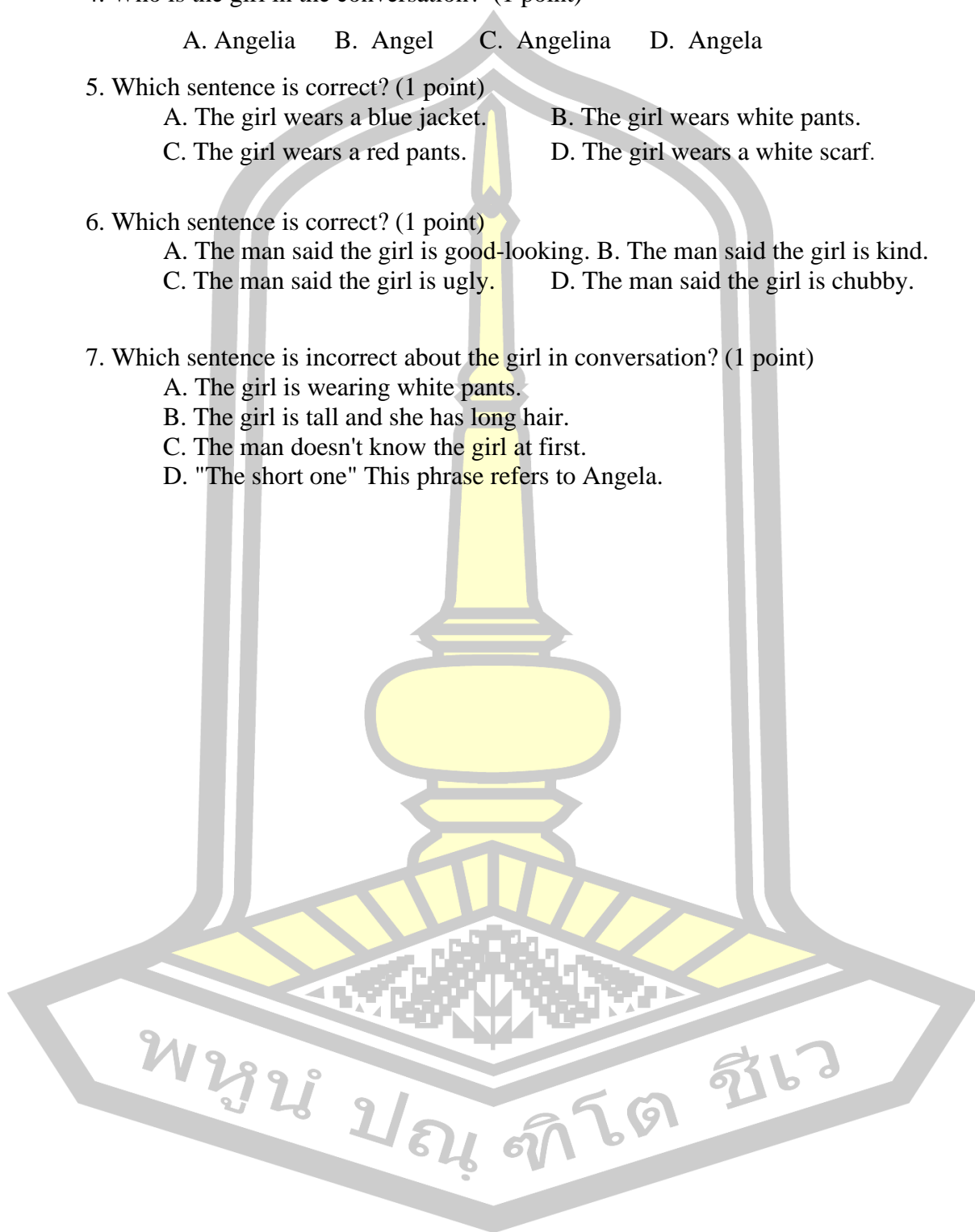
- A. The girl wears a blue jacket.   B. The girl wears white pants.
C. The girl wears a red pants.   D. The girl wears a white scarf.

6. Which sentence is correct? (1 point)

- A. The man said the girl is good-looking.   B. The man said the girl is kind.
C. The man said the girl is ugly.   D. The man said the girl is chubby.

7. Which sentence is incorrect about the girl in conversation? (1 point)

- A. The girl is wearing white pants.
B. The girl is tall and she has long hair.
C. The man doesn't know the girl at first.
D. "The short one" This phrase refers to Angela.

Unit2: Family Portrait

(Talking About Family)

You will hear a conversation twice. Listen and select the correct answer. (8-10)

8. What does her younger brother do? (1 point)

<p>A.</p> <p>Source: Image by Wiroj Sidhisoradej on Freepik https://www.freepik.com/free-photo/attractive-man-smiling-smart-causal-dress-holding-microphone-giving-presentation-white-background_28031435.htm#query=reporter&position=0&from_view=search</p>	<p>B.</p> <p>Source : Pixabay https://www.pexels.com/th-th/photo/159819/</p>
<p>C.</p> <p>Source: Designed by bristekjedor on Freepik https://www.freepik.com/free-photo/portrait-friendly-doctor-isolated-gray_23984447.htm#query=bristekjedor%20doctor&position=0&from_view=search</p>	<p>D.</p> <p>Source: Photo by Max Fischer: https://www.pexels.com/photo/a-young-student-in-a-classroom-5211478/</p>

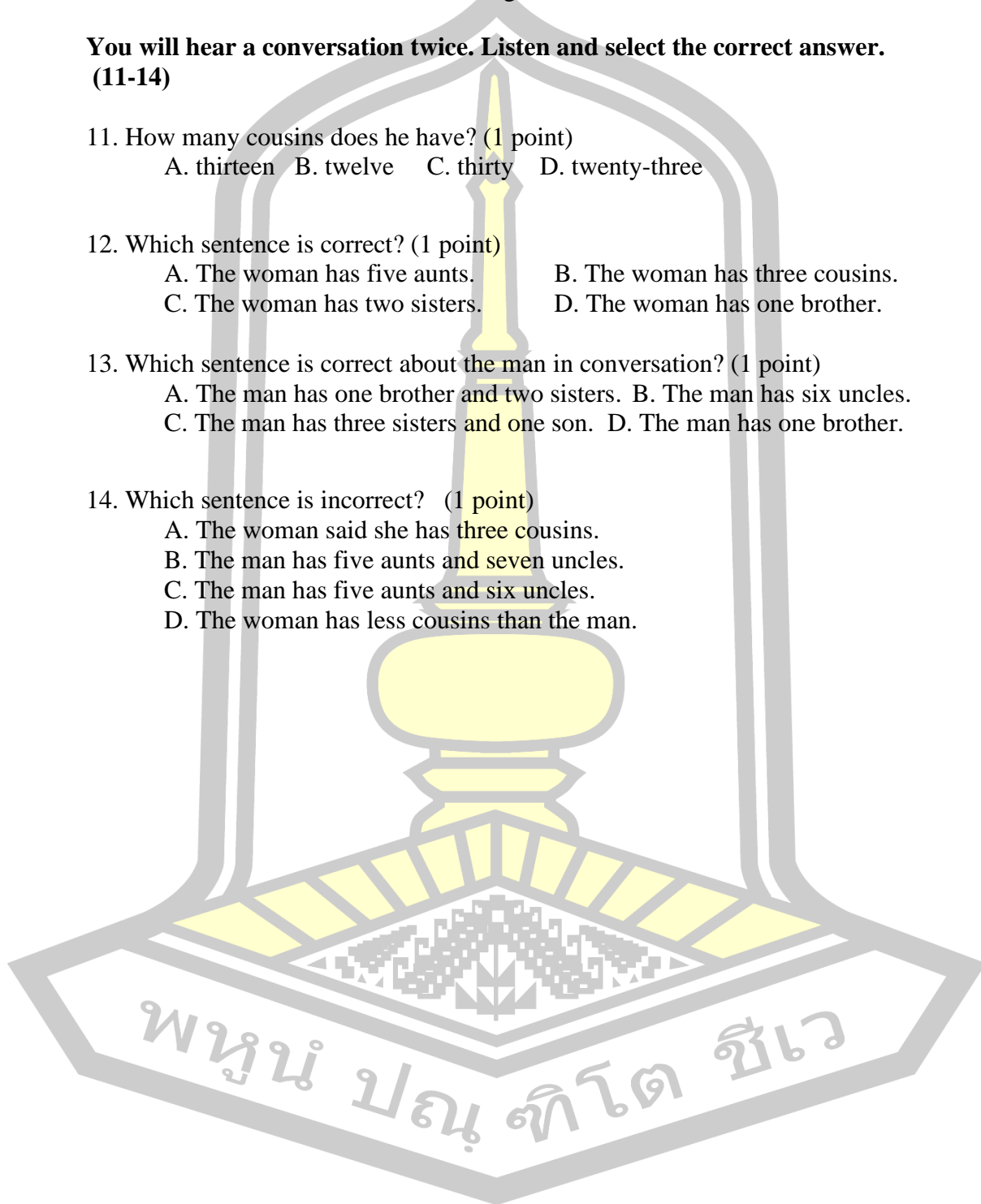
9. Does the man have any brothers or sisters? (1 point)

- A. He has two brothers and one sister.
- B. He has one brother and two sisters.
- C. He doesn't have a brother. But he has two sisters.
- D. He doesn't have a sister. But he has two brothers.

10. Where is her younger brother live?
 A. Boston   B. California
 C. New York.   D. Las Vegas

You will hear a conversation twice. Listen and select the correct answer. (11-14)

11. How many cousins does he have? (1 point)
 A. thirteen   B. twelve   C. thirty   D. twenty-three
12. Which sentence is correct? (1 point)
 A. The woman has five aunts.   B. The woman has three cousins.
 C. The woman has two sisters.   D. The woman has one brother.
13. Which sentence is correct about the man in conversation? (1 point)
 A. The man has one brother and two sisters.   B. The man has six uncles.
 C. The man has three sisters and one son.   D. The man has one brother.
14. Which sentence is incorrect? (1 point)
 A. The woman said she has three cousins.
 B. The man has five aunts and seven uncles.
 C. The man has five aunts and six uncles.
 D. The woman has less cousins than the man.

Unit 4: Let's Eat Out

You will hear a conversation twice. Listen and select the correct answer.

(15-16)

15. What does the woman want? (1 point)

A.

Photo by Valeria Boltneva:

<https://www.pexels.com/photo/ham-burger-with-vegetables-1639557/>

Photo by

SverreVegard: <https://www.pexels.com/photo/photo-of-a-can-of-pepsi-11942002/>

B.

Photo by Valeria Boltneva:

<https://www.pexels.com/photo/hamburger-with-egg-and-vegetable-1251198/>

Photo by Huynh Quyet on Unsplash

<https://unsplash.com/photos/YgirePmHPZU>

พหุ ประถมศึกษา

C.

Photo by Valeria Boltneva:

<https://www.pexels.com/photo/hamburger-with-egg-and-vegetable-1251198/>

Photo by Vitalii Chernopyskyi on Unsplash

<https://unsplash.com/photos/Oxb84ENcFf>

D.

Source

Photo by Daniel Reche:

<https://www.pexels.com/photo/photo-of-burger-beside-fries-3616956/>

Listen and select the correct answer.

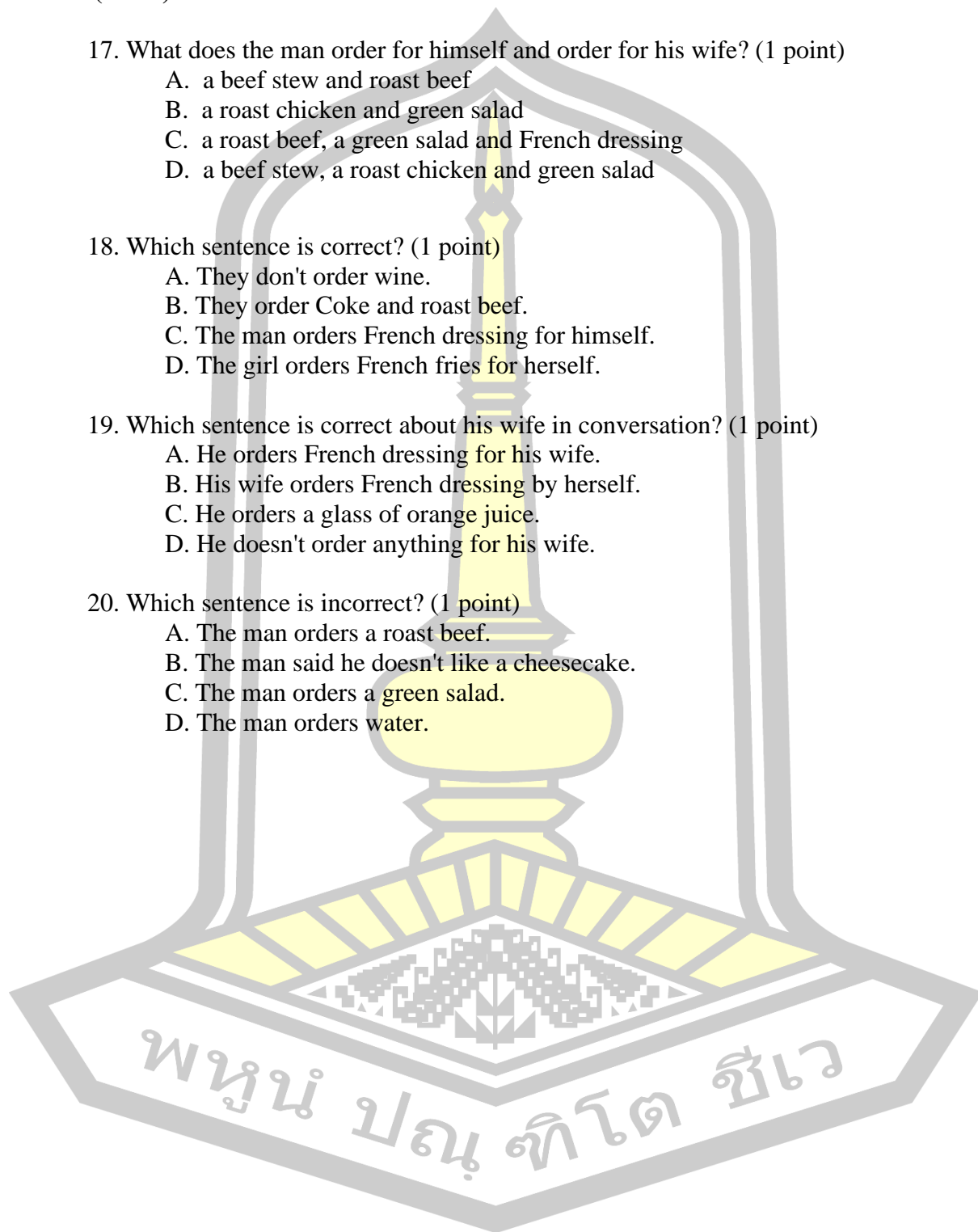
16. Which sentence is correct? (1 point)

- A. The woman orders a medium hamburger.
- B. The woman orders French fries.
- C. The waiter offers the size of Pepsi to him.
- D. A and C are correct.

**You will hear a conversation twice. Listen and select the correct answer.
(17-20)**

17. What does the man order for himself and order for his wife? (1 point)
- A. a beef stew and roast beef
  - B. a roast chicken and green salad
  - C. a roast beef, a green salad and French dressing
  - D. a beef stew, a roast chicken and green salad
18. Which sentence is correct? (1 point)
- A. They don't order wine.
  - B. They order Coke and roast beef.
  - C. The man orders French dressing for himself.
  - D. The girl orders French fries for herself.
19. Which sentence is correct about his wife in conversation? (1 point)
- A. He orders French dressing for his wife.
  - B. His wife orders French dressing by herself.
  - C. He orders a glass of orange juice.
  - D. He doesn't order anything for his wife.
20. Which sentence is incorrect? (1 point)
- A. The man orders a roast beef.
  - B. The man said he doesn't like a cheesecake.
  - C. The man orders a green salad.
  - D. The man orders water.

แบบบันทึกคะแนนทักษะการฟัง

(ห้อง.....)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (ตอบถูก =1 คะแนน, ตอบผิด =0 คะแนน)	หมายเหตุ	นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (ตอบถูก =1 คะแนน, ตอบผิด =0 คะแนน)	หมายเหตุ
1			21		
2			22		
3			23		
4			24		
5			25		
6			26		
7			27		
8			28		
9			29		
10			30		
11			31		
12			32		
13			33		
14			34		
15			35		
16			36		
17			37		
18			38		
19			39		
20					

นักเรียน: ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 จำนวน.....คน ไม่ผ่านเกณฑ์: จำนวน.....คน

(คะแนนเฉลี่ย)ทักษะการฟังของนักเรียนห้อง..... = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$ = ...

คะแนน

สรุป นักเรียนห้อง.....มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟังอยู่ที่.....คะแนน

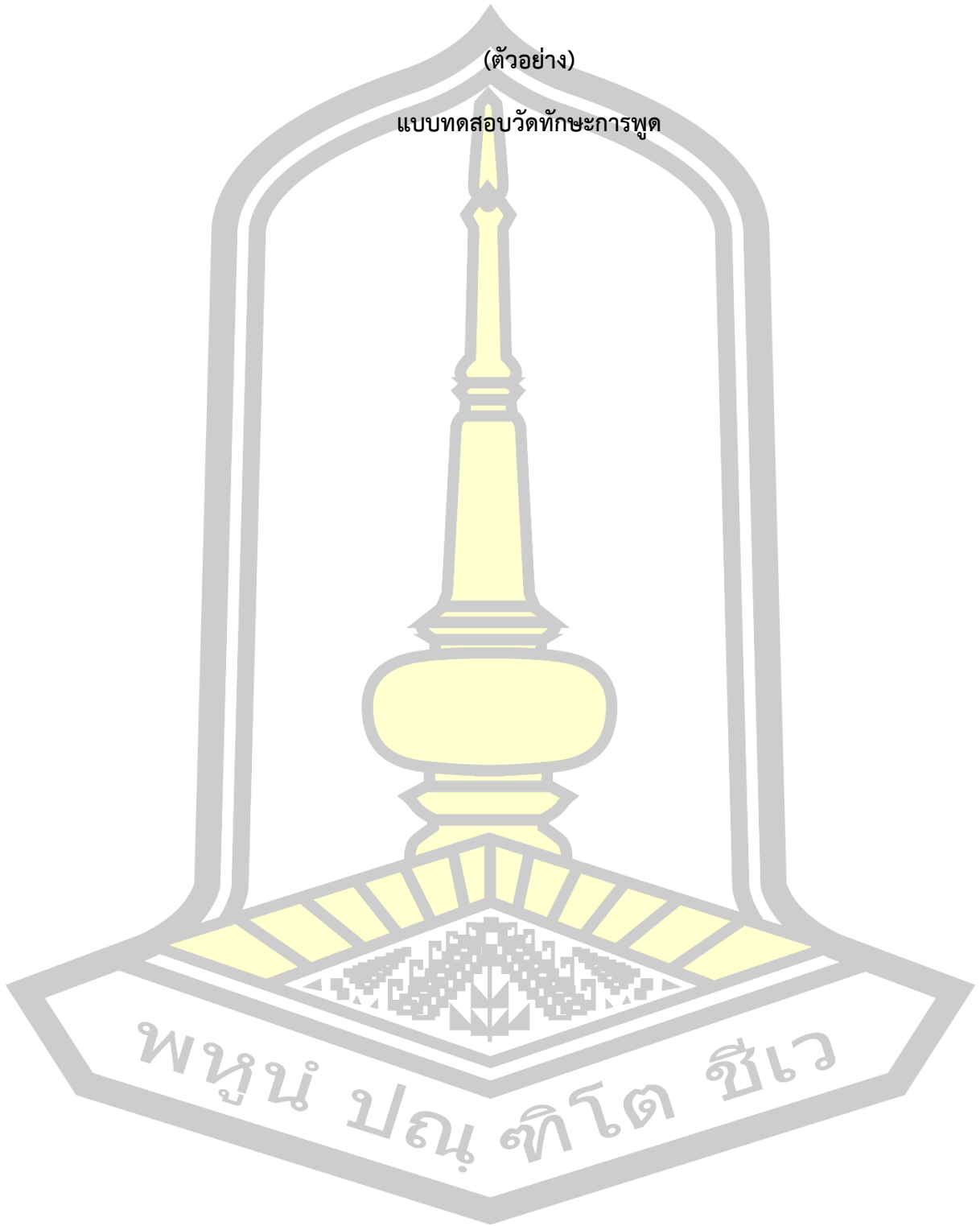
คิดเป็นร้อยละ.....ซึ่ง (มากกว่า /น้อยกว่า /เท่ากับ) เกณฑ์ร้อยละ 75 ที่

กำหนดไว้

(ตัวอย่าง)

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด

Oral Test

Speaking Test

Questions

Situation 1: Describing people

Your teacher shows this picture and ask you:

Teacher: Could you describe the woman in the picture by using the information from the table?

(5 points)

Name	Lisa
Occupation	a flight attendant
The shape of body	tall and thin
Hair	blonde hair
Wearing	a red scarf a black skirt black shoes

Image by wavebreakmedia_micro on Freepik

https://www.freepik.com/free-photo/air-hostess-with-trolley-bag-escalator_9598449.htm#query=flight%20attendant&from_query=flight%20attendant%20uniform&position=43&from_view=search&track=sph

Helper: Her name is Lisa. she is .....

Situation 2: Talking about family

Your teacher shows this picture and asks you:

Teacher: Could you tell me about the man in the picture by using the information from the table?

(5 points)

Name and relationship with you	Robert younger brother	 <p>Image by fxquadro on Freepik https://www.freepik.com/free-photo/handsome-pilot-full-flight-gear-standing-with-crossed-arms-near-military-airplane_25130007.htm#query=pilot&from_query=%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%9A%E0%B8%B4%E0%B8%99&position=6&from_view=search&track=sph</p>
Occupation	pilot	
Marital status	married	
Children	one girl	
Lives in	New York	
<p>Helper: His name is Robert. He is my younger.....brother..... He is.....</p>		

Situation 3: Talking about food and drink

You are in the Srichand's restaurant and the waiter asks you:

The waiter: What would you like to order? (5 points)

Look at pictures and select 4 things.

Food

Image by timolina on Freepik

https://www.freepik.com/free-photo/ry-streak-medium-rare-beef-with-spices-gilled-vegetables_7536812.htm#query=beef&from_view=search&track=sph

Image by timolina on Freepik

https://www.freepik.com/free-photo/fresh-salad-with-vegetables-tomatoes-red-onions-lettuce-quail-eggs-healthy-food-diet-concept-vegetarian-food_11087806.htm#query=green%20salad&position=3&from_view=search&track=sph

dessert

Image by jannoon028 on Freepik https://www.freepik.com/free-photo/slice-cheesecake_1009352.htm#query=a%20piece%20of%20cheesecake&position=6&from_view=search&track=sph

drink

ภาพถ่ายโดย Mareefe:

<https://www.pexels.com/th-th/photo/1417945/>

ภาพถ่ายโดย Scott Spedding: <https://www.pexels.com/th-th/photo/3200651/>

Helpers: I would like ..... , ... , ... , ...

เกณฑ์การประเมินการพูด (Holistic rubrics)

ปรับปรุงเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติมจากคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ระดับชั้นมัธยมศึกษา ของสถาบัน ภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเกณฑ์การประเมินการพูดของ THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA (2021) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับ เกณฑ์การให้คะแนน		หัวข้อการประเมิน
5	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด ออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นหนักคำประโยคได้สมบูรณ์ พูดต่อเนื่อง คล่องแคล่ว ชัดเจน ไม่ลังเลในการพูด พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สดตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงเหมาะสม เป็นธรรมชาติในการพูด	1. ความถูกต้องของ ไวยากรณ์ 2. การออกเสียง 3. ความคล่องแคล่ว 4. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ พูด
4	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด ออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นหนักคำประโยคได้เป็นส่วนใหญ่ หยุดใช้เวลานึกคำบ้าง แต่สื่อสารให้เข้าใจได้ พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สดตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงค่อนข้าง เหมาะสม แต่พูดเหมือนอ่าน ยังขาดความเป็นธรรมชาติในการพูด	
3	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องบางส่วน ออกเสียงได้ค่อนข้างถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นหนัก พูดตะกุกตะกัก พูดเป็นคำๆ แต่สื่อสารพอเข้าใจได้ พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สดตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงค่อนข้าง เหมาะสม แต่พูดเหมือนอ่าน ยังขาดความเป็นธรรมชาติในการพูดค่อนข้างมาก	
2	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องบางส่วน มีผลต่อความเข้าใจ* ออกเสียงผิดมากกว่า 3 ครั้ง หยุดใช้เวลานึกคำนานมาก แต่พยายามที่จะสื่อสาร พูดสัมพันธ์ตามหัวข้อ/เนื้อหาที่กำหนด สดตาบ้างเป็นระยะ ใช้น้ำเสียงค่อนข้าง เหมาะสม แต่พูดเหมือนอ่าน ยังขาดความเป็นธรรมชาติในการพูดอย่างมาก	
1	ไม่สามารถเรียบเรียงคำหรือข้อความตามหลักไวยากรณ์ได้ ออกเสียงได้บางคำ ใช้น้ำเวลานึกคำนานมาก จับใจความไม่ได้ ไม่เข้าใจในสิ่งที่จะพูด	
รวม		

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด (Holistic rubric)

5 = ดีเยี่ยม (Excellent) 4= ดีมาก (Very Good) 3= ดี (Good) 2= พอใช้ (Fair) 1= อ่อน (Poor)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับดีเยี่ยม

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับอ่อน

แบบบันทึกคะแนนทักษะการพูด

คำชี้แจง: คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดทักษะการพูด 3 ข้อ (คะแนนเต็ม ข้อละ 4 คะแนน)

นักเรียน คนที่	คะแนน ข้อที่ 1	คะแนน ข้อที่ 2	คะแนน ข้อที่ 3	เฉลี่ย (ข้อ 1+2+3)/3	นักเรียน คนที่	คะแนน ข้อที่ 1	คะแนน ข้อที่ 2	คะแนน ข้อที่ 3	เฉลี่ย (ข้อ 1+2+3)/3
1					21				
2					22				
3					23				
4					24				
5					25				
6					26				
7					27				
8					28				
9					29				
10					30				
11					31				
12					32				
13					33				
14					34				
15					35				
16					36				
17					37				
18					38				
19					39				
20					รวมเฉลี่ย				...../39 =

เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ

นักเรียนจำนวน ..... คน มีทักษะการพูด อยู่ในระดับ (ดีเยี่ยม)

นักเรียนจำนวน ..... คน มีทักษะการพูด อยู่ในระดับ (ดีมาก)

นักเรียนจำนวน ..... คน มีทักษะการพูด อยู่ในระดับ (ดี)

นักเรียนจำนวน ..... คน มีทักษะการพูด อยู่ในระดับ (พอใช้)

นักเรียนจำนวน ..... คน มีทักษะการพูด อยู่ในระดับ (อ่อน)

สรุป โดยภาพรวม นักเรียนทั้งหมด 39 คน มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูด อยู่ในระดับ

.....

แบบวัดแรงจูงใจ

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามปลายปิด เพื่อวัดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างละ 11 ข้อ รวมทั้งหมด 22 ข้อ โปรดเลือกระดับความรู้สึกที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด จากข้อความต่อไปนี้

หัวข้อการประเมิน						รวม
แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation)	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
1. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ						
2. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นอยากที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาภาษาอังกฤษ						
3. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ค่อนข้างยาก (เชิงลบ)						
4. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ						
5. ข้าพเจ้าต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์						
6. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ						
7. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว						
8. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น						
9. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ เพราะสนใจ ใคร่รู้ ในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นการส่วนตัว						
10. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องการเข้าใจ มุมมอง/ความคิด ของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น						
11. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องการได้ความรู้ และเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ						

หัวข้อการประเมิน						รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation)						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ หากข้าพเจ้าสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีจะเป็นที่ยอมรับในสังคม						
13. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษให้ได้เกรดดีเพื่อจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆและครู						
14. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นวิชาที่จะต้องนำไปใช้ในการสอบแข่งขันหรือศึกษาต่อ						
15. หากข้าพเจ้ามีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ดี ข้าพเจ้าอาจจะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง						
16. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจะได้รับรางวัลหรือ กำลังใจจากครูผู้สอน						
17. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อ YouTube เพื่อเป็นแนวทางให้ข้าพเจ้าวางตัวให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและได้รับการยอมรับในสังคม						
18. ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนใน YouTube เพื่อจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆและครู						
19. ข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะกลัวการสอบตก (เชิงลบ)						
20. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครอบครัวภาคภูมิใจในตัวข้าพเจ้า						
21. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ การเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคตของข้าพเจ้า เพราะอาชีพในอนาคตของข้าพเจ้า อาจจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ						
22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ หากข้าพเจ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอาจจะได้รับโอกาส และความก้าวหน้าในอนาคต						

*ปรับปรุงแบบวัดแรงจูงใจจาก Purmama et al. (2019) และ Setiyadi et al. (2019)

แบบวัดแรงจูงใจรวมทั้งหมด 22 ข้อ

(ประกอบด้วย ข้อความที่วัดแรงจูงใจภายใน และ ภายนอก อย่างละ 11 ข้อ)

และมี ข้อคำถามเชิงลบสำหรับวัดแรงจูงใจภายใน และ ภายนอก อย่างละ 1 ข้อ

การแปลความหมายระดับแรงจูงใจ ใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ

ข้อคำถามเชิงบวก (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

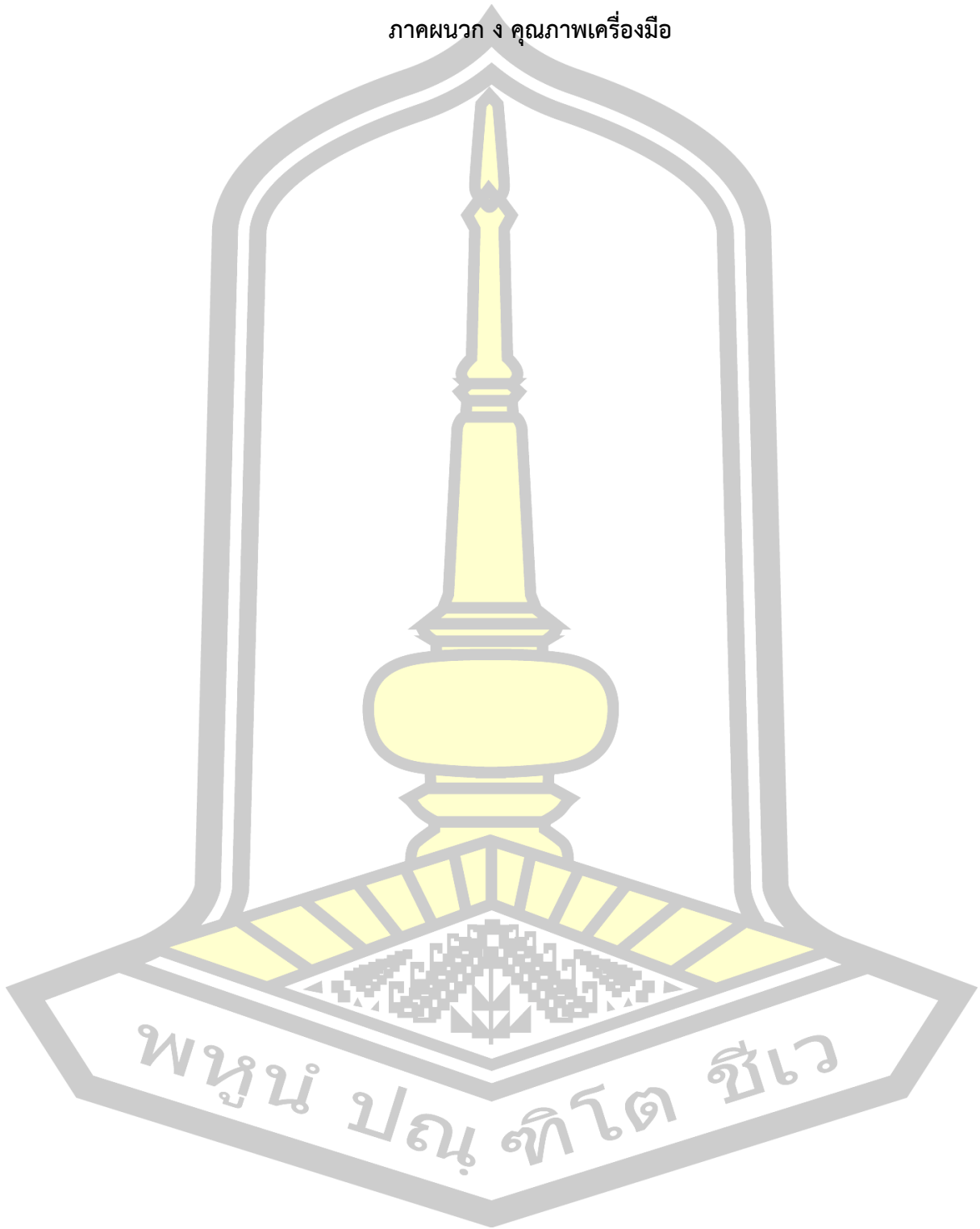
คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ระดับ 4.51 -5.00	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 3.51 -4.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 2.51 -3.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 1.51 -2.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1.00 -1.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อคำถามเชิงลบ (สมนึก ภัททิยธนี, 2565)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ระดับ 4.51 -5.00	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ระดับ 3.51 -4.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 2.51 -3.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 1.51 -2.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 1.00 -1.50	หมายถึง แรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

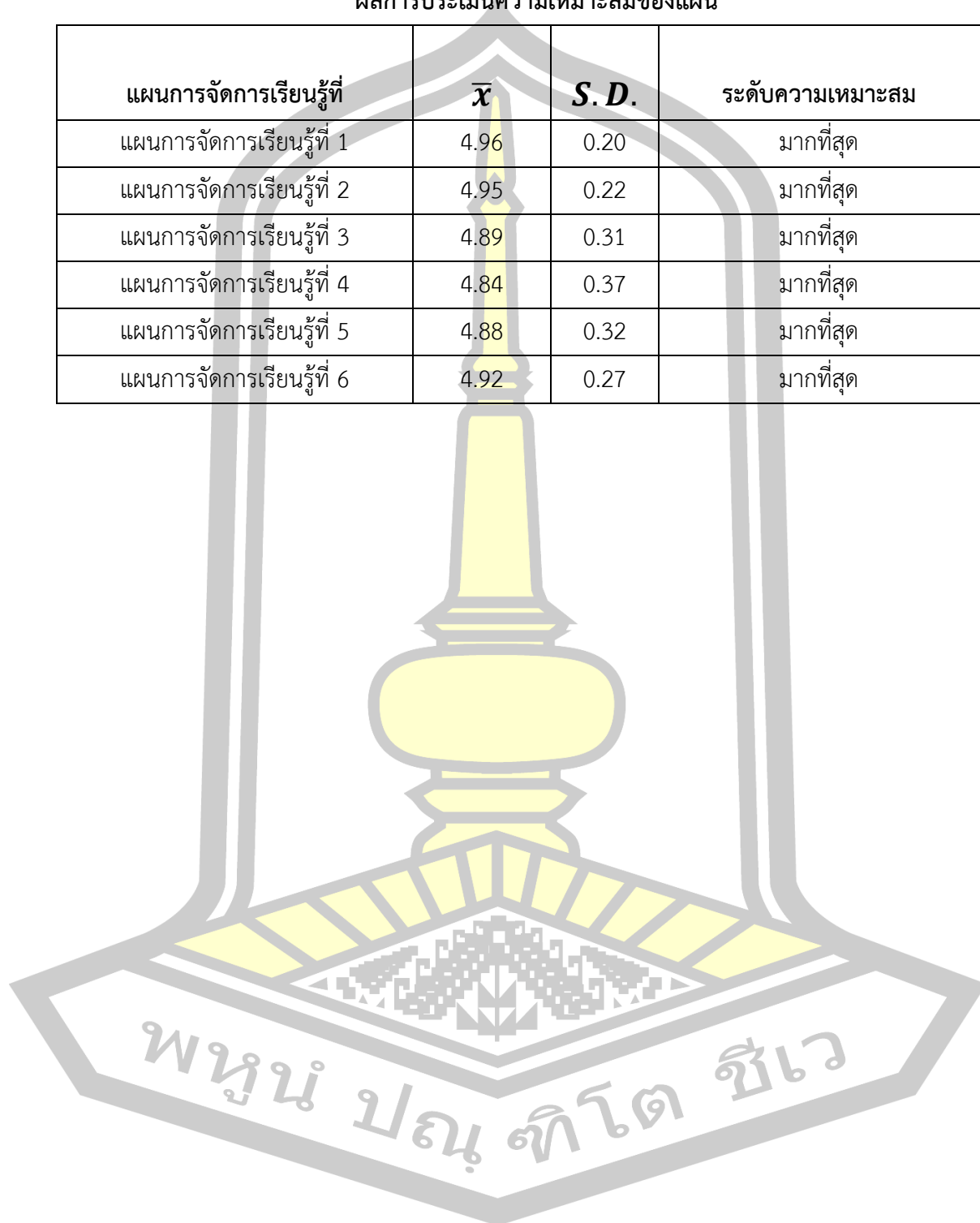
พหุ ประถมศึกษา

ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือ

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
ผลการประเมินความเหมาะสมของแผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	$\bar{x}$	<i>S. D.</i>	ระดับความเหมาะสม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4.96	0.20	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.95	0.22	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.89	0.31	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4.84	0.37	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.88	0.32	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	4.92	0.27	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่า มีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 20 ข้อ

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้น จึงพบว่ามีแบบทดสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 20 ข้อ มีค่า IOC=1.00

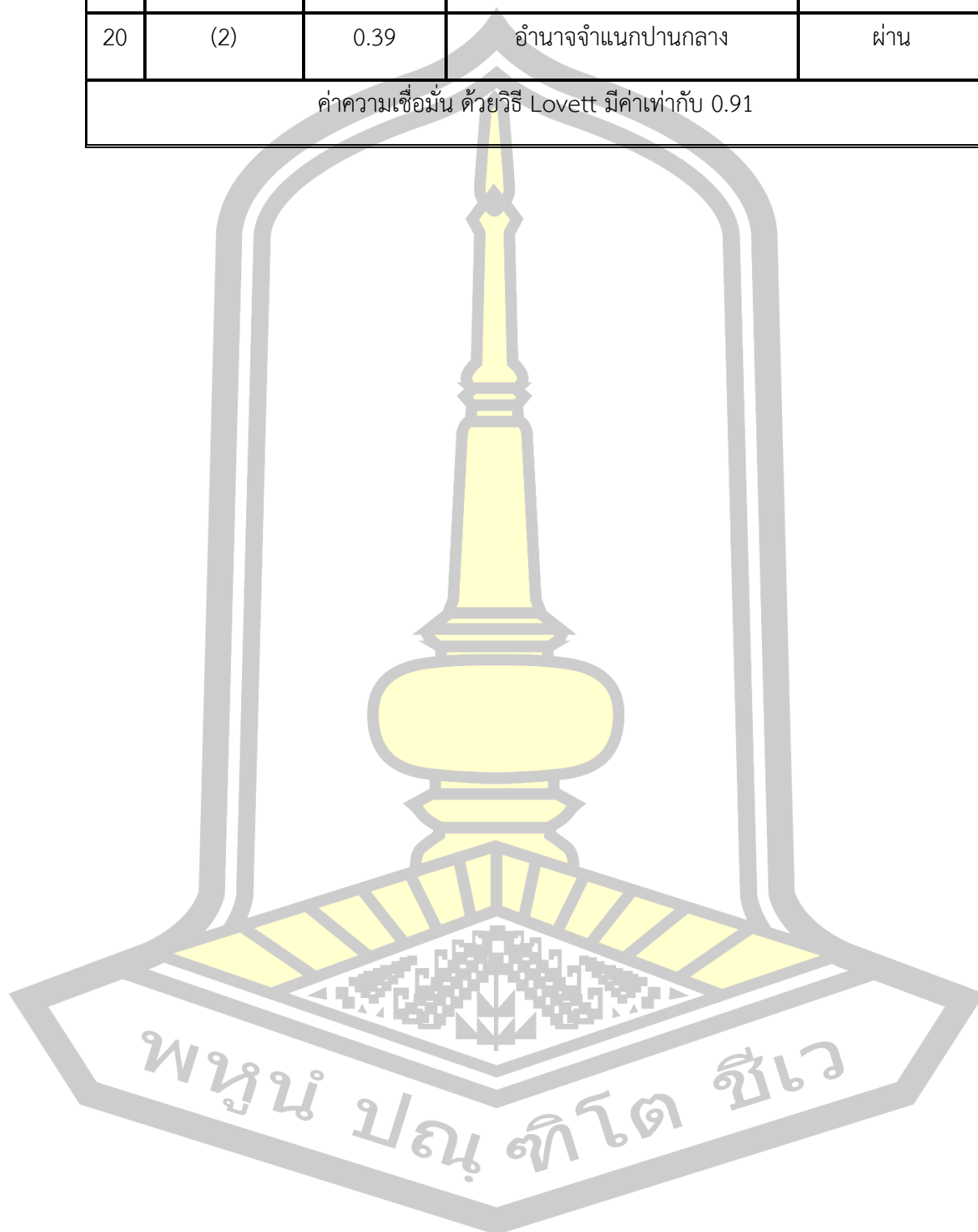

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังแบบอิงเกณฑ์

(Listening Test) 20 ข้อ

ข้อ	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	อำนาจจำแนก (B)	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	(3)	0.86	อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
2	(2)	0.93	อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
3	(2)	0.30	อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
4	(4)	0.68	อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
5	(2)	0.59	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
6	(1)	0.36	อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
7	(2)	0.46	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
8	(4)	0.86	อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
9	(2)	0.54	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
10	(3)	0.54	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
11	(2)	0.25	อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
12	(2)	0.68	อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
13	(2)	0.50	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
14	(2)	0.57	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
15	(1)	0.46	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
16	(3)	0.57	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
17	(3)	0.54	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
18	(1)	0.33	อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน

19	(1)	0.27	อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
20	(2)	0.39	อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
ค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธี Lovett มีค่าเท่ากับ 0.91				

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่มีข้อสอบทั้งหมด จำนวน 3 ข้อ

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้น จึงพบว่าไม่มีแบบทดสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ 3 ข้อ มีค่า IOC=1.00

พหุ ประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยผู้ประเมิน 2 คน โดยวิธี (Item Total Correlation)

ในการวัดทักษะการพูดจะมีการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นผู้ประเมิน 2 คน โดยวิธี (Item Total Correlation) ดังแสดงผลได้ตามตารางดังนี้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (Item Total Correlation)	ผลการพิจารณา
1	0.557*	ผ่านเกณฑ์
2	0.757*	ผ่านเกณฑ์
3	0.789*	ผ่านเกณฑ์

จากตารางพบว่า ค่า (Item Total Correlation) ตั้งแต่ 0.557 ถึง 0.789 ถือว่าผ่านเกณฑ์นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นภาคปฏิบัติ โดยใช้สูตร (Cronbach's alpha coefficient)

จากการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ "ค่าอำนาจจำแนก" (Discrimination) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) และคุณภาพทั้งฉบับ "ค่าความเชื่อมั่น" (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient: α) สรุปผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation)	ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient)
1	0.557*	0.832
2	0.757*	
3	0.789*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.832 ถือว่าผ่านเกณฑ์ นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบวัดแรงจูงใจ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่า มีข้อคำถามที่ใช้ได้ จำนวน 22 ข้อ

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของแบบวัดแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้นจึงพบว่าข้อที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 22 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 - 1.00

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแรงจูงใจ (วิธี Item Total Correlation)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation)	ผลการพิจารณา
1	0.534*	ผ่านเกณฑ์
2	0.585*	ผ่านเกณฑ์
3	0.437*	ผ่านเกณฑ์
4	0.621*	ผ่านเกณฑ์
5	0.425*	ผ่านเกณฑ์
6	0.479*	ผ่านเกณฑ์
7	0.445*	ผ่านเกณฑ์
8	0.617*	ผ่านเกณฑ์
9	0.475*	ผ่านเกณฑ์

10	0.805*	ผ่านเกณฑ์
11	0.649*	ผ่านเกณฑ์
12	0.647*	ผ่านเกณฑ์
13	0.528*	ผ่านเกณฑ์
14	0.674*	ผ่านเกณฑ์
15	0.505*	ผ่านเกณฑ์
16	0.651*	ผ่านเกณฑ์
17	0.497*	ผ่านเกณฑ์
18	0.546*	ผ่านเกณฑ์
19	0.652*	ผ่านเกณฑ์
20	0.623*	ผ่านเกณฑ์
21	0.686*	ผ่านเกณฑ์
22	0.305*	ผ่านเกณฑ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า แบบวัดแรงจูงใจ จำนวน 22 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation) ตั้งแต่ 0.305 ถึง 0.805 มีคุณภาพผ่านเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจ (Cronbach's alpha coefficient)

ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ "ค่าอำนาจจำแนก" (Discrimination)

ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation)

และคุณภาพทั้งฉบับ "ค่าความเชื่อมั่น" (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha

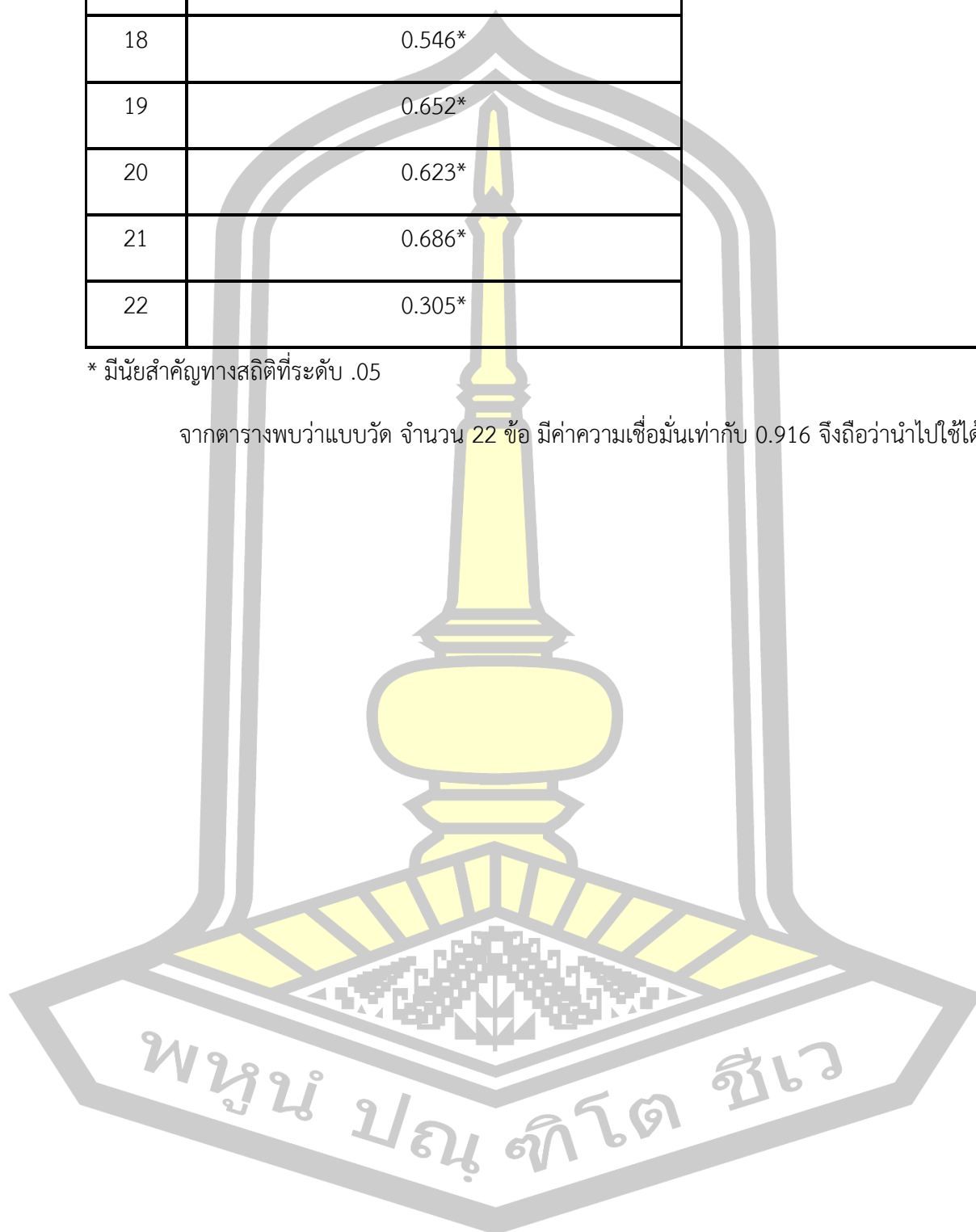
coefficient: α) สรุปผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation)	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.534*	0.916
2	0.585*	
3	0.437*	
4	0.621*	
5	0.425*	
6	0.479*	
7	0.445*	
8	0.617*	
9	0.475*	
10	0.805*	
11	0.649*	
12	0.647*	
13	0.528*	
14	0.674*	
15	0.505*	
16	0.651*	

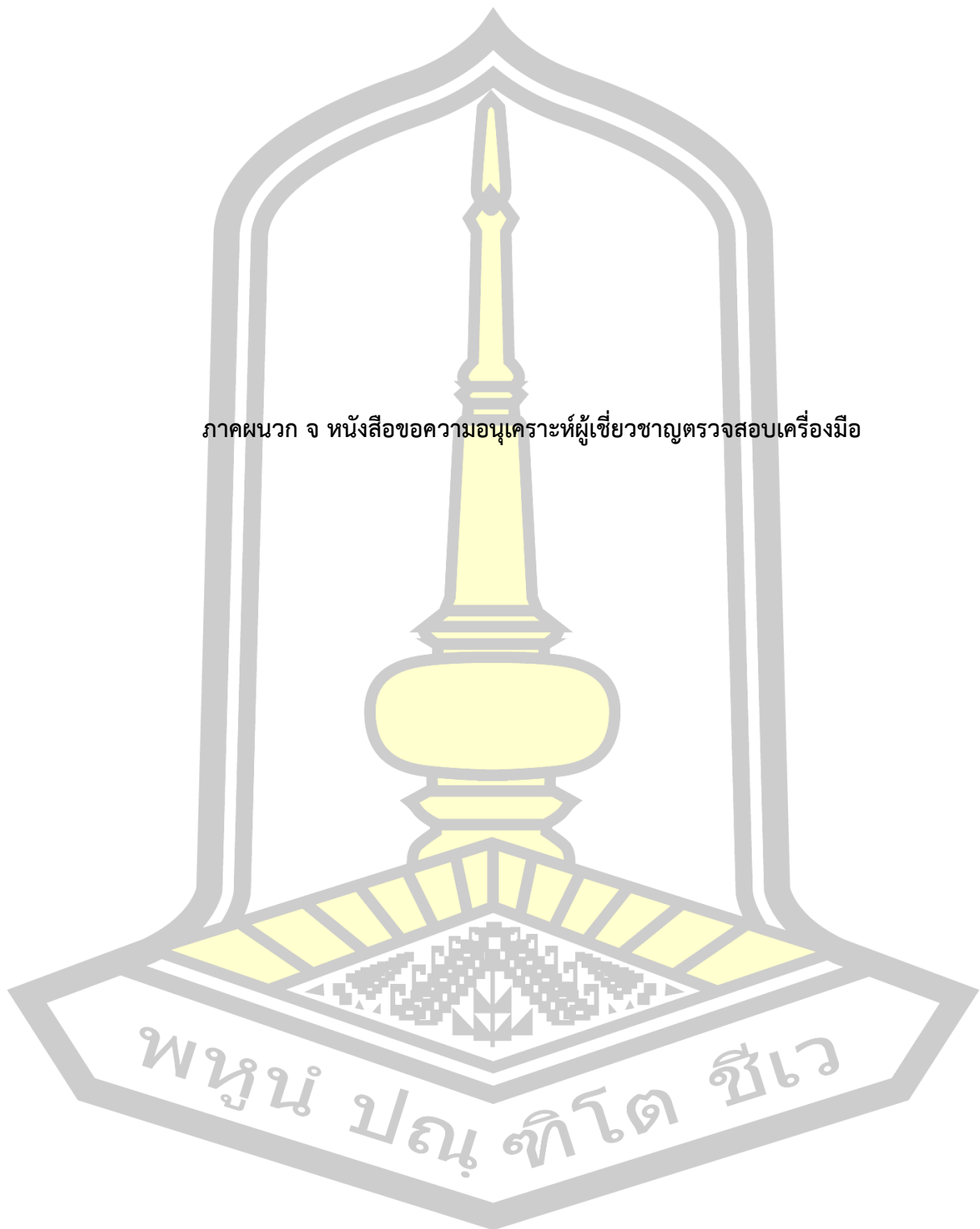
17	0.497*
18	0.546*
19	0.652*
20	0.623*
21	0.686*
22	0.305*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่าแบบวัด จำนวน 22 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.916 จึงถือว่านำไปใช้ได้

ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
 ที่ อว 0605.5(2) / วันที่ 19 ธันวาคม 2565
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 เรียน รศ.สมนึก ภัททิยธนี หนังสือภายนอก

ด้วย นางสาวจนวรรณ ภูเนาว์นิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา กศ.ม. หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูลีอ่อน)
 รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
 ที่ อว 0605.5(2) / วันที่ 19 ธันวาคม 2565
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 เรียน ผศ.ดร.อินธิสาร ไชยสุข หนังสือภายนอก

ด้วย นางสาวจนวนรรณ ภูเนาว์นิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
 รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว3419 วันที่ 19 ธันวาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีอุทธิ์

ด้วย นางสาวจนวนรรณ ภูเนาว์นิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2) / วันที่ 19 ธันวาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นายสุเมธ เทียงดาห์ หนังสือภายนอก

ด้วย นางสาวจนวนรรณ ภูเนาว์นิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาคศ.ม. หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร คศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ศูนย์ ประถมศึกษา

ที่ อว 0605.5(2)/ว111

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 มกราคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายศุภฤกษ์ ทศน์เจริญ

ด้วย นางสาวจนวนรรณ ภูเนาว์นิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0991832554

ที่ อว 0605.5(2)/ว271

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

26 มกราคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวจันทรี ไปหนี่

ด้วย นางสาวจรรยาพร ภูเนาว์นิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0991832554

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว363 วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล

ด้วย นางสาวจนวนรรณ ภูเนาว์นิล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

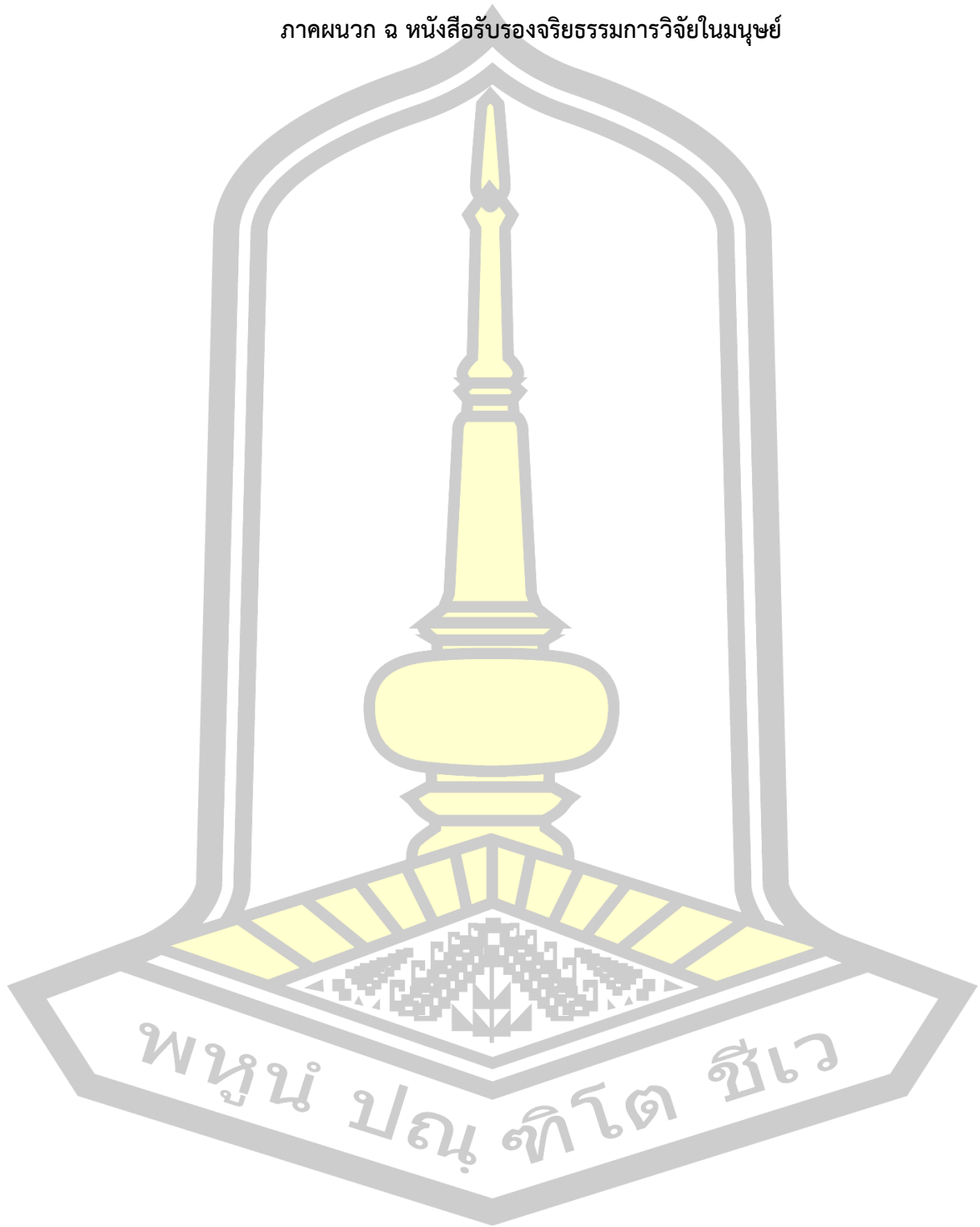
เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

เลขที่การรับรอง : 039-021/2566

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอบน YouTube เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาอังกฤษ) The Instructional Management by Using Task-based Learning with Video on YouTube to Enhance English Listening and Speaking Skills of Grade 11th Students.

ผู้วิจัย : นางสาวจนวนรรณ ภูเนาว์นิล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : คณะศึกษาศาสตร์

สถานที่ทำการวิจัย : โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม

ประเภทการพิจารณาแบบ : แบบเร่งรัด

วันที่รับรอง : 13 กุมภาพันธ์ 2566

วันหมดอายุ : 12 กุมภาพันธ์ 2567

ข้อเสนอการวิจัยนี้ ได้รับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคามแล้ว และอนุมัติในด้านจริยธรรมให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องข้างต้นได้ บนพื้นฐานของโครงการวิจัยที่คณะกรรมการฯ ได้รับและพิจารณา เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วให้ผู้วิจัยส่งแบบฟอร์มการปิดโครงการและรายงานผลการดำเนินงานมายังคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรือ หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในโครงการวิจัย ผู้วิจัยจักต้องยื่นขอรับการพิจารณาใหม่

กตัญญู สว่างจิตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษิขรหญิงรัตติ สว่างจิตร์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

MAHASARAKHAM UNIVERSITY ETHICS COMMITTEE FOR
RESEARCH INVOLVING HUMAN SUBJECTS

Certificate of Approval

Approval number: 039-021/2023

Title : The Instructional Management by Using Task-based Learning with Video on YouTube to Enhance English Listening and Speaking Skills of Grade 11th Students.

Principal Investigator : Miss. Roschanawan Poonounin

Responsible Department : Faculty of Education

Research site : Phadungnaree School Maha Sarakham Province

Review Method : Expedited Review

Date of Manufacture : 13 February 2023

expire : 12 February 2024

This research application has been reviewed and approved by the Ethics Committee for Research Involving Human Subjects, Mahasarakham University, Thailand. Approval is dependent on local ethical approval having been received. Any subsequent changes to the consent form must be re-submitted to the Committee.

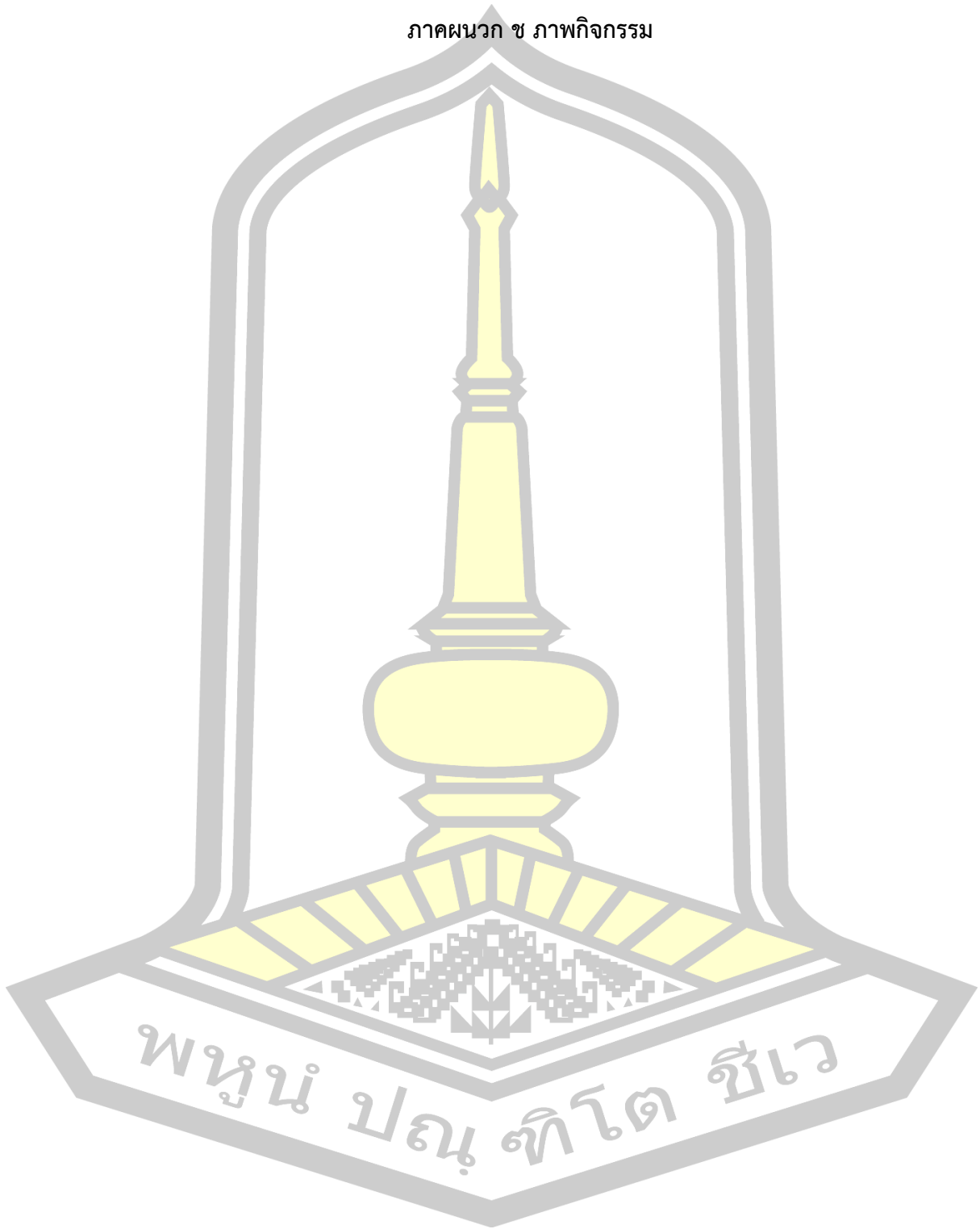
Ratree S.

(Asst. Prof. Ratree Sawangjit)

Chairman

Approval is granted subject to the following conditions: (see back of this Certificate)

ภาคผนวก ช ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรมการสอน

ทดสอบทักษะการฟัง

ทดสอบทักษะการพูด

ทำแบบวัดแรงจูงใจ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวจนวนรรณ ภูเนาว์นิล
วันเกิด 4 มีนาคม 2539
สถานที่เกิด อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 51 หมู่ที่ 2 บ้านสระ ตำบล คันธารราษฎร์ อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44150
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2557 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสารคามพิทยาคม
จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2564 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) (เกียรตินิยม อันดับ 2)
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2566 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ ปณ ทิโต ชีเว